

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สารนิพนธ์

ของ

อัมรินทร์ วีระยะวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2548

AN INVENTORY OF DESIRABLE CHARACTERISTICS OF THAI LANGUAGE
FOR MATHAYOM SUKSA VI STUDENT

A MASTER PROJECT
BY
MR AMRIN VIRAYAWONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
At Srinakharinwirot University
May 2005

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สารนิพนธ์

ของ

อัมรินทร์ วีระยะวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

ของ

อัมรินทร์ วัระยะวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อัมรินทร์ วิริยะวงศ์ . (2548) . แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1,000 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบ หลายขั้นตอน การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ โดยการหา ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น เกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ และตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ประกอบด้วยการทดสอบย่อย 3 ฉบับ ได้แก่ ด้านการรู้คิด ด้านความสนใจ และด้านพฤติกรรม
2. แบบทดสอบด้านการรู้คิดมีจำนวน 28 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .46 - .80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .22 - .50 และค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ .90 นอกจากนี้ เกณฑ์ปกติด้านการรู้คิดสำหรับคะแนนดิบที่สัมพันธ์กับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์อยู่ระหว่าง 10 - 28 และมีค่าเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 17 - 73
3. แบบทดสอบด้านความสนใจมีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .54 - .63 และค่าความเชื่อมั่นของ Cronbach มีค่าเท่ากับ .90 นอกจากนี้ เกณฑ์ปกติด้านความสนใจสำหรับคะแนนดิบที่สัมพันธ์กับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์อยู่ระหว่าง 20 - 73 และมีค่าเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 20 - 83
4. แบบทดสอบด้านพฤติกรรมมีจำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .49 - .64 และค่าความเชื่อมั่นของ Cronbach มีค่าเท่ากับ .90 นอกจากนี้ เกณฑ์ปกติด้านพฤติกรรมสำหรับคะแนนดิบที่สัมพันธ์กับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์อยู่ระหว่าง 14 - 65 และมีค่าเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 17 ถึง 80

AN INVENTORY OF DESIRABLE CHARACTERISTICS OF THAI LANGUAGE
FOR MATHAYOM SUKSA VI STUDENT

AN ABSTRACT
BY
MR AMRIN VIRAYAWONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
At Srinakharinwirot University
May 2005

Amarin Virayawong. (2005). *An Inventory of Desirable Characteristics of Thai Language For Mathayom suksa VI Students*. Master Project, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Asst. Prof. Dr. Nanthana Wong-In.

The purpose of this study was to construct a Thai language desirable characteristics inventory of Mathayomsuksa VI students. A total of 1,000 subjects were multi-stage randomly selected from Mathayomsuksa VI students in secondary schools under the Office of the Basic Education Commission in Bangkok area during the second semester of academic year 2004. Mean, Standard deviation, the level of difficulty, discrimination power, reliability, normalized T-score and percentile rank were used to analyze the data.

The results of the study were as follows :

1. The Thai language desirable characteristics inventory comprised of 3 subtests : Thai language cognitive domain, Thai language interest and Thai language behavior.

2. The Thai language cognitive subtest contained 28 items, while its difficulty level revealed between .46 to .80, the discrimination power ranged from .22 to .50, and the cross-check of internal consistency showed KR-20 of .90. Besides, the Thai language cognitive norms for raw scores corresponding to designated percentiles, 10th to 28th percentile ranks, and T-score, T_{17} to T_{73} for the Mathayom suksa VI students were shown in this research paper.

3. The Thai language interest subtest contained 15 items while its discrimination power ranged from .54 to .63. The cross-check of internal consistency showed a Cronbach's alpha of .90. Besides, the Thai language interest norms for raw scores corresponding to designated percentiles, 20th to 73rd percentile ranks, and T-score, T_{20} to T_{83} , for the Mathayomsuksa VI students were shown in this research paper.

4. The Thai language behavior subtest contained 14 items, while its discrimination power ranged from .49 to .64. The cross-check of internal consistency showed a Cronbach's alpha of .90. Besides, the Thai language behavior norms for raw scores corresponding to designated percentiles, 14th to 65th percentile ranks, and T-score, T_{17} to T_{80} , for the Mathayomsuksa VI students were shown in this research paper.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่องแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ของอัมรินทร์ วิจารณ์ทร์ วิจารณ์ทร์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

..... คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

..... คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ อนุสรณ์ อรรถศิริ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่..... เดือนพฤษภาคม พ.ศ 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณไว้อย่างสูง ณ ที่นี้ การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์ศานติ รักดีคำ อาจารย์พิมภาภรณ์ บุญประเสริฐ อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง ซึ่งอาจารย์ทั้ง 3 ท่านนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความเอื้อเฟื้อและความสนับสนุนร่วมมือจากผู้บริหาร และคณาจารย์ของสถานศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ และขอขอบใจนักเรียนที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องของข้าพเจ้าที่อุทิศกำลังกาย กำลังใจ ด้วยความห่วงใยเสมอมา และขอบคุณ ผอ.เพื่อนที่เป็นที่รักและเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้า จนประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

อัมรินทร์ วีระยะวงค์

สารบัญ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
	ความสำคัญของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	
	การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับ	
	มัธยมศึกษาปีที่ 6.....	8
	มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	9
	วิสัยทัศน์การเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	9
	พัฒนาการของเด็กในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	10
	การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย.....	14
	ประเภทของลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มีความสามารถในด้าน	15
	ต่างๆ.....	
	ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นนักภาษาไทย.....	17
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเป็นนักภาษาไทย.....	18
	โครงสร้างการวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย.....	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย.....	39
	ความหมายของภาษาไทย.....	41
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดทางด้านภาษาไทย.....	41
	การสร้างและพัฒนาเครื่องวัดลักษณะผู้เรียน.....	43
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

3 (ต่อ)	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	74
	สรุปผลการวิจัย.....	75
	อภิปรายผล.....	76
	ข้อเสนอแนะ.....	78
	บรรณานุกรม.....	79
	ภาคผนวก.....	89
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	123

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนโรงเรียน และนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	48
2	ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนที่ใช้ในการ ทดลองจำนวน 100 คน	57
3	ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของแบบวัดการรู้คิดด้านภาษาไทย.....	57
4	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย.....	57
5	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยหลังการทดลองใช้กับกลุ่มผู้จัด.....	61
6	ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวิจัยของนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง 1000 คน.....	62
7	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายของแบบวัดด้านการรู้คิดของกลุ่มตัวอย่าง 1000 คน.....	62
8	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายของแบบวัดด้านการรู้คิดของกลุ่มตัวอย่าง 1000 คน.....	62
9	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง 1000 คน.....	62
10	คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านการรู้คิดด้านภาษาไทย	66
11	คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านความสนใจภาษาไทย.....	68
12	คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดบุคลิกภาพด้านภาษาไทย.....	71

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

1	ภาพทฤษฎีหลายองค์ประกอบของเทอร์สไตน์.....	20
2	ภาพโครงสร้างทฤษฎีไฮรานิคัล.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์และวิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิต ศีล โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดี และวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (วรรณ โสมประยูร. 2542 : 8) นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสื่อสารที่คนไทยทุกคนต้องใช้ไปตลอดชีวิต และยังเป็นเครื่องผูกพันคนไทยให้รู้สึกเป็นพวกเดียวกันได้อย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

เนื่องจากความสำคัญของภาษาไทยดังที่ จ्ञานงค้ ทองประเสริฐ กล่าวไว้ (2544 : 1) ภาษาไทยเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในความเป็นเอกภาพของชาติ และในด้านวัฒนธรรมทั้งหลายก็คงจะไม่มีอะไรที่จะแสดงเอกภาพของชาติ และในด้านวัฒนธรรมทั้งหลายก็คงจะไม่มีอะไรที่จะแสดง เอกภาพของความ เป็นไทยเสมอด้วยภาษาไทยเลยซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทยและเป็นสิ่งที่ สืบทอดมาจากบรรพบุรุษสู่ชนรุ่นหลัง (Thai chicago. 2546 : ออนไลน์) ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬาภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม (ชลภูมิ อุดมพงษ์. 2546 : ออนไลน์) องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานด้านวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกต่าง ๆ ทั่วโลกได้ยกย่องบุคคลสำคัญทั่วโลกได้ยกย่องบุคคลสำคัญของไทย คือสุนทรภู่

สุนทรภู่เป็นกวีเอกคนหนึ่งของโลกได้รับการยกย่องเป็นบุคคลสำคัญ ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้าน วัฒนธรรมหรือนัยหนึ่งเป็นกวีเอกที่เกิดในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นมีชีวิต อยู่ในสมัยรัชกาลที่ 1-4 บิดาเป็นชาวกว้ อ.แก่ง จ.ระยอง มีความสามารถทางกวีมาตั้งแต่เด็กต่อมาจึงมีโอกาสเข้ารับราชการ ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยรัชกาลที่ 2 จนเป็นที่โปรดปรานและได้รับแต่งตั้งเป็น

ขุนสุนทรโวหาร กวีที่ปรึกษาคอยรับใช้ใกล้ชิด แต่แล้วชะตาต้องพลิกผันเมื่อสิ้นรัชกาล ที่ 2 ต้องตกอับ จนต้องออกบวชแต่ยังโชคดีมีเจ้านายอุปการะ หลังสึกและบวชอีกครั้งชีวิตของสุนทรภู์ต้องตกทุกข์ได้ยาก อาศัยแต่งกลอนเลี้ยงชีพ หลังจากสึกครั้งที่ 2 ได้เข้าพึ่งพระบารมีของเจ้าฟ้ากรมขุนอิศเรศรังสรรค์ จนเมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ครองราชย์และสถาปนาเจ้าฟ้ากรมขุนอิศเรศรังสรรค์ เป็นพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวประทับอยู่วังหน้า(พระบรมราชวัง) สุนทรภู์จึงได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นพระสุนทรโวหาร ตำแหน่งเจ้ากรมพระอาลักษณ์ฝ่ายบวรราชวัง จนถึงแก่กรรมเมื่อ พ.ศ.2398 รวมอายุได้ 69 ปี สุนทรภู์หรือพระสุนทรโวหาร (ภู่) เป็นกวีไทยที่มีความเป็นเอกเชิงกลอน ท่านได้รับเกียรติจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้รับการยกย่องเป็นบุคคลสำคัญของโลกผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมหรือนัยหนึ่งเป็นกวีเอกของโลกเมื่อ พ.ศ.2529 นับว่าเป็นกวีสามัญชนคนเดียวที่ได้รับการสดุดียกย่องอย่างสูง

องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานด้านวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกต่างๆ ทั่วโลก ด้วยการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมระดับโลกในวาระครบรอบ ๑๐๐ ปีขึ้นไป ประจำปี โดยมียัตติประสงค์โดยสรุปคือ

1. เพื่อเผยแพร่เกียรติคุณและผลงานของผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมระดับโลกให้ปรากฏแก่มวลสมาชิกทั่วโลก

2. เพื่อเชิญชวนให้ประเทศสมาชิกมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเฉลิมฉลองร่วมกับประเทศที่มีผู้ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในการนี้ รัฐบาลไทย โดยคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ กระทรวงศึกษาธิการจะเป็นผู้สืบค้นบรรพบุรุษไทยผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม เพื่อให้ยูเนสโกประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติและได้ประกาศยกย่องสุนทรภู์ให้เป็นบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมระดับโลกในวาระครบรอบ 200 ปีเกิด เมื่อ วันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ.2529 และในปี พ.ศ. 2530 นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ อธิบดีกรมการรัฐมนตรี ได้ดำเนินการจัดตั้งสถาบันสุนทรภู์ขึ้น เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับชีวิตและงานของสุนทรภู์ จุดประสงค์เพื่อให้เป็นแนวทางการศึกษาสืบทอดเจตนารมณ์ต่อไป และเป็น แนวทางในการค้นคว้าผู้มีความสามารถทางภาษาไทยนั่นเอง

เนื่องจากในปัจจุบันคนไทยมีจิตสำนึกและให้ความสำคัญของความเป็นไทยลดน้อยลงทำให้ภูมิความรู้ ศิลปะของคนไทยอาจสาบสูญไป เนื่องจากขาดบุคคลที่มีความสามารถในด้านภาษาไทย ซึ่งเป็นผู้คิดสร้างสรรค์ และถ่ายทอดไปยังชนรุ่นหลังน้อยลงไปเรื่อยๆ ซึ่งการที่จะได้บุคคลที่มีความสามารถในแต่ละด้านนั้น ต้องมีพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางภาษานั้นจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่ทารกเกิด โดยที่ทารกจะรู้จักใช้การฟังเป็นอันดับแรกในการที่จะติดต่อหรือสัมผัสกับภาษา

แล้วค่อย ๆ พัฒนาขึ้นตามลำดับ ตามวุฒิภาวะของเด็กแต่ละคนซึ่งแตกต่างกันออกไป บางคนพัฒนาเร็ว บางคนพัฒนาช้า ความก้าวหน้าของกระบวนการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เองนับเป็นพัฒนาการทางภาษาของเด็ก เช่นเดียวกับพัฒนาการทางด้านอื่น ๆ ในวัยเริ่มต้นของชีวิตไปจนถึงในระดับอายุ 18 ปี ซึ่งการเรียนรู้ในภาษาของเด็กในวัยนี้จะเป็นระยะที่เด็กใช้ภาษาได้ดีแล้ว มีการเรียนรู้ อยู่เสมอในด้านการพูด ฟัง อ่าน เขียน ซึ่งตรงกับที่ (นพมาศ อึ้งพระ. 2543 : 66) กล่าวว่า เด็กในระดับอายุ ในช่วงวัยร่อนนั้นจะมีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาค่อนข้างสมบูรณ์ ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ในระดับของพัฒนาการทางภาษาของเด็กในวัยนี้มีความแตกต่างกันทั้งในด้านของการเรียนรู้และความสนใจ เพราะเด็กแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันอยู่แล้วทั้งในด้านส่วนบุคคลและอารมณ์และความสนใจในด้านนั้น ๆ อาจเห็นได้ว่าเด็กในวัยเดียวกันจะมีเด็กที่มีความสามารถในด้านภาษา ทั้งในเรื่องของคำศัพท์ การเข้าใจความหมาย ตลอดไปจนถึงการพูดจาสื่อความหมายเด็กเหล่านี้ได้บ่งชี้ให้เห็นว่า เขามีคุณลักษณะที่แตกต่างไปจากเด็กในวัยเดียวกัน เช่น ชอบท่องจำคำศัพท์ และบท โคลงกลอนต่าง ๆ ชอบอ่านหนังสือ และจดบันทึก สามารถพูดหรือเขียนแสดงความคิดเห็นความต้องการของตัวเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน รู้จักใช้คำเปรียบเทียบกับเพื่ออธิบายให้เข้าใจในความหมายได้แจ่มชัด มีการใช้ภาษาที่สละสลวย ลึกซึ้ง ได้ดีกว่าเด็กในวัยเดียวกัน สามารถวิจารณ์เชิงสร้างสรรค์จากเรื่องที่อ่านหรือฟังได้ (อุษณี โพรสุข 2543 : 52)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษานักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีคุณลักษณะในช่วงวัย ที่เหมาะสมดังที่กล่าวมาและ รัฐบาลได้กำหนดให้เรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้และยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สรรพวิชาอื่น ๆ ได้ ด้วยความสำคัญดังกล่าว แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) มุ่งเน้นการพัฒนาตัวบุคคล และการที่จะพัฒนาตัวบุคคลได้ ก็คือทำให้การศึกษาการศึกษาจะมีประสิทธิภาพได้ผู้เรียนจะต้องอ่านออกเขียนได้ ฉะนั้นทักษะทางภาษาไทย จึงเป็นรากฐานและหัวใจสำคัญในการศึกษาหาความรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 3)

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ดังจะเห็นได้ว่า รูปแบบการวัดความสามารถทางภาษานั้นยังขาดเครื่องมือเพื่อการค้นหาผู้มีความสามารถในด้านภาษาไทยอยู่ จึงเป็นการยากที่จะส่งเสริมผู้มีความสามารถเพื่อให้เป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมและการใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างเครื่องมือเพื่อนำมาใช้วัดทดสอบเพื่อค้นหาความสามารถทางภาษาไทยเพื่อจะได้ส่งเสริมให้ผู้มีความสามารถทางภาษาไทยได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนมีความสามารถนั้นได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว เพราะเห็นว่าในเมืองไทย ครูที่จะช่วยแนะแนวการศึกษาให้กับเด็กได้ก็คือครูแนะแนวและครูก็ยังขาดเครื่องมือในการเลือกแนวทางการศึกษาตามที่เด็กมีความถนัดและสนใจอยู่ จึงควรสร้างเครื่องมือเพื่อช่วยครูแนะแนวอีกวิธีหนึ่งสำหรับในประเทศไทย การวัดส่วนใหญ่จะเป็นการวัดความถนัดทางด้าน

ผลการเรียนเป็นส่วนใหญ่วิธีทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางด้านภาษาไทยก็มีน้อย และแบบทดสอบเหล่านั้นก็ล้าหลัง มีความเก่าไม่เหมาะสมที่จะนำกลับมาใช้ในการวัดความสามารถในด้าน ภาษาไทยได้ ซึ่งทำให้ครูแนะแนวในปัจจุบันไม่มีเครื่องมือที่จะสามารถบ่งบอกหรือแนะแนวทางในด้านภาษาไทยได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย แก่เด็กในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแนะแนวแก่เด็ก ทั้งในด้านการเรียนและอาชีพได้ ซึ่งเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยนั้นผู้วิจัยได้ สร้างขึ้นตามทฤษฎีของเธอร์สตัน ตามแบบที่ว่าบุคคลที่จะมีความสามารถในด้านภาษา จะต้องมีความเข้าใจในการใช้ศัพท์ ข้อความ บทกวี หรือเรื่องราวต่าง ๆ ในด้านภาษาและสามารถที่จะเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม และล้วน สายยศ ได้สรุปรูปแบบของแบบทดสอบทางด้านภาษาไทย ว่าควรประกอบไปด้วย แบบทดสอบคำตรงกันข้าม คำที่มีความหมายใกล้เคียง ความสัมพันธ์ของคำ ความเข้าใจในภาษาและแบบผิดข้อความ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2544 : 7-14)

จากการสังเคราะห์ทั้งเอกสารและงานวิจัยรวมทั้งแบบสำรวจความคิดเห็นของคุณลักษณะของด้านภาษาไทยในเด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะวัดคุณลักษณะ และความสามารถของเด็กในด้านภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อช่วยในการคัดกรองเด็กในการเลือกเรียนในสาขาวิชาตามความสามารถของเด็ก และเพื่อเป็นเครื่องมือในการคัดแยกเด็กให้กับ ครูแนะแนวเพื่อหาทางปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านภาษาไทยให้ได้ดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (NORM) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ทำให้ได้แบบวัดวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย สำหรับเด็กในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งคาดว่าจะประโยชน์แก่นักเรียน ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทางการศึกษาเพื่อใช้ในการค้นหาคุณลักษณะในตัวนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในด้านภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1000 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มตัวอย่างประชากรเป้าหมายแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีแนวโน้มบ่งบอกว่า บุคคลจะประสบความสำเร็จในด้านภาษาไทย ของเด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ลักษณะด้านการรู้คิดเกี่ยวกับคำศัพท์ทางภาษาไทย หมายถึง การรู้คิดในด้านคำศัพท์ทางภาษาไทย ได้แก่ คำที่มีความหมายใกล้เคียง ศัพท์สัมพันธ์ การเติมข้อความ ความเข้าใจในภาษา คำที่ไม่เข้าพวก

1.2 ลักษณะด้านความสนใจภาษาไทย หมายถึง การให้ความเอาใจใส่เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่ การค้นคว้า ติดตาม สะสม รวบรวมสิ่งเกี่ยวกับภาษาไทย

1.3 ลักษณะด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย หมายถึง การแสดงออกที่เกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่ จดบันทึก เขียนแต่งกลอน อ่านหนังสือ ที่เกี่ยวกับภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ

2. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย หมายถึง แบบวัดที่สร้างขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านภาษาไทย โดยวัดในด้านต่อไปนี้

2.1 ทางด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่

2.1.1 ศัพท์สัมพันธ์ หมายถึง การใช้ความสามารถในการหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกัน

2.1.2 การเติมข้อความ หมายถึง การหาคำหรือข้อความที่ถูกต้องจากแบบทดสอบ มาเติมลงในข้อความที่ขาดไป ให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและสมบูรณ์

2.1.3 คำที่มีความหมายใกล้เคียง หมายถึง ความสามารถด้านภาษาไทยในการหาความหมายของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คล้ายกัน ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.1.4 ความเข้าใจในภาษา หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความในภาษาไทย ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.1.5 คำที่ไม่เข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์พิจารณาว่า ประโยคหรือวลีในแบบทดสอบที่สร้างขึ้นอันใด ให้ความหมายผิดแผกไปจากข้ออื่นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.2 ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย หมายถึง การให้ความเอาใจใส่ในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่ การค้นคว้า ติดตาม สะสม รวบรวม สิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย

2.3 ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออก เกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่ เขียนจดบันทึกคำศัพท์แปลกๆ ทางภาษาไทย แต่งกลอน เขียนแต่งเรื่องราวจากความคิดของตนเอง อย่างสม่ำเสมอ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาไทยทุกครั้งที่มีโอกาส

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารหลักสูตรการเรียนรู้

- 1.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 1.2 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6
- 1.3 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 1.4 วิสัยทัศน์การเรียนรู้ด้านภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- 1.5 พัฒนาการด้านภาษาของเด็กในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6
- 1.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

- 2.1 ประเภทของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย
- 2.2 ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย
- 2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย
  - 2.3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม
  - 2.3.2 ทฤษฎีความถนัดและเชาห์ปัญญา
  - 2.3.3 ทฤษฎีบุคลิกภาพ
  - 2.3.4 ความสนใจ
- 2.4 โครงสร้างการวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย

- 3.1 ความหมายของภาษาไทย
- 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดทางด้านภาษาไทย

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน

- 3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1. เอกสารหลักสูตรการเรียนรู้

1.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กรมวิชาการ.(2544 : 4 -12) ได้จัดการเรียนรู้ โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเวลา 12 ปี โดยแบ่งเป็นช่วงชั้นละ 3 ปี โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ ในด้านความคิด ความรู้ ความสามารถ กระบวนการเรียนรู้คุณธรรมและความรับผิดชอบเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยยึดหลักให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยจัดสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่มสาระ โดยเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษา ต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา และวิกฤตของชาติ กลุ่มที่สองประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะการงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

1.2 การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 4

กรมวิชาการ.(2544 : 101) การจัดการเรียนรู้กลุ่มภาษาไทย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาไทยสามารถใช้ในการสื่อสารได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์ ในด้านการเรียนรู้ใน ภาษาไทย ในด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรมได้ มีความเข้าใจความหมายของคำ สำนวนโวหาร การเปรียบเทียบ อ่านจับประเด็นสำคัญรายละเอียด ของเรื่อง แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความ และสามารถนำความรู้ที่ได้ จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองได้ ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคมรวมทั้งใช้ได้ถูกต้อง เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ เข้าใจลักษณะของคำไทย คำภาษาถิ่น และคำภาษาต่างประเทศที่ ปรากฏในภาษาไทย ใช้หลักการพิจารณาหนังสือพิจารณาวรรณคดีและวรรณกรรมให้เห็นคุณค่า และ นำประโยชน์ไปใช้ในชีวิตใช้ภาษาพัฒนาการเรียน การทำงาน และการประกอบอาชีพ สร้างสรรค์งาน ทางวิชาการได้ และใช้อย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของภาษา รวมทั้ง อิทธิพลของภาษาถิ่น และภาษาต่างประเทศที่มีต่อภาษาไทย มีความเข้าใจประวัติวรรณคดีและ วรรณกรรมในแต่ละยุค และใช้หลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้นพิจารณาเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แต่งกาพย์และกลอน โคลง ฉันท์ และร่าย รวมทั้งมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

(กรมวิชาการ. 2544 : 17)

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้ามีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้เสริมสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ และ ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 วรรณคดี และวัฒนธรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ:เอกสารประกอบ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2544)

1.4 วิสัยทัศน์การเรียนรู้ด้านภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กรมวิชาการ.(2544 :3-4) ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจ กันและใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตน ครอบครัวกิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็น เครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้น การเรียนภาษาไทย จึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือ ในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ประสบการณ์ เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษา ให้เกิดความ ชื่นชม ชาบซึม และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของ วรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษาของ บรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้ อันเป็นส่วนเสริมสร้างความมั่งคั่งในชาติ

การเรียนรู้ภาษาไทยย่อมเกี่ยวข้องกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด การเรียนรู้ภาษาไทย จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผลใช้ในทางสร้างสรรค์ และใช้ภาษาอย่างสละสลวยงดงาม ย่อมสร้างเสริมบุคลิกภาพ ของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือและเชื่อมั่นด้วย ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการอ่าน และการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ได้ตรงตามความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมี ประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้ ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้นยังมีวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร้องเล่นของเด็ก เพลงกล่อม เด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้านเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมซึ่งมีคุณค่า การเรียน ภาษาไทยจึงต้องเรียนวรรณคดี วรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอด ความรู้สึนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงามของภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรองประเภทต่างๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.5 พัฒนาการด้านภาษาของเด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

เดวิด คัทธิน (2546 : 82) กล่าวว่า สำหรับเด็กในวัยนี้ จะแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าด้านสติปัญญาเพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่งโดยจะเริ่มมีความคิดแบบสร้างจินตนาการได้กว้างไกลขึ้น และสามารถคิดเปรียบเทียบจนเกิดความเข้าใจถึงความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างสิ่งทั้งหลาย รอบตัวมีความเข้าใจในความสัมพันธ์ของตัวเลขมากขึ้นมีความจำที่แม่นยำกว่าเดิมเด็กจะมีพัฒนาการทางความคิดก้าวหน้าขึ้นมาก โดยสามารถคิดเหตุผลได้ นอกจากนี้ยังมีความคิดเหตุผลทางศีลธรรม อีกด้วย

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540:268-308) กล่าวว่า ลักษณะพัฒนาการด้านภาษาของเด็กวัยที่สำคัญมีดังนี้ พัฒนาการทางด้านภาษาและการใช้สัญลักษณ์ เด็กเริ่มเข้าใจกฎเกณฑ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผล และเข้าใจความหมายของบทเรียนทั้งทางคณิตศาสตร์ ภาษา และการอ่าน มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสามารถอธิบายได้ เด็กวัยนี้มักจะสนใจคำโคลงหรือกลอน ที่สอดคล้องกันหรือปัญหาต่างๆ ที่จะต้องแก้ด้วยความคิด เหตุผล ถ้าแก้ได้ก็มีความภาคภูมิใจ และการเริ่มพูด ภาษาได้ นับว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตของแต่ละคน เพราะเป็นกุญแจเปิดทาง

เปิดทางไปสู่ความคิด ความมั่งคั่งทางสติปัญญาชีวิตทางสังคม การปรับตัวความสามารถในการช่วยเหลือตัวเองและอื่นๆ การพัฒนาทางภาษาเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่นักค้นคว้าทางจิตวิทยาจึงพยายามวิเคราะห์ว่า ตั้งแต่ทารกเปล่งเสียงที่ไม่มีความหมายออกมา จนกระทั่งพูดใช้การได้ ต้องผ่านการเรียนแบบใดบ้าง ได้มีผู้รวบรวมเป็นเรื่องราวไว้มาก แต่เพิ่งเข้าใจว่า ความจริงนั้นการเรียนรู้ของเด็กดำเนินไปเป็นกระบวนการอันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ นักค้นคว้ามองสาเหตุต่างๆ จากแง่ใดแง่หนึ่ง แล้วนำมาอธิบายเพื่อหาความรู้และเอาความรู้ที่ค้นพบนั้นไปปรับปรุงใช้ประโยชน์

วรรณิ โสมประยูร (2543:66) กล่าวว่าไว้ว่าเด็กในวัยนี้จะมีพัฒนาทางด้านสติปัญญาเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาค่อนข้างสมบูรณ์ สามารถคิดในลักษณะนามธรรมได้ รู้จักใช้เหตุผลวิจารณ์ และอภิปรายร่วมกับผู้อื่น สามารถเขียน สามารถเขียนบรรยายความ เขียนย่อเรื่อง เขียนรายงาน และรู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ได้และได้กล่าวถึงความสนใจของแต่ละเพศว่า เด็กชายสนใจอ่านหนังสือประเภทผจญภัย สารคดี วิทยาศาสตร์ ส่วนเด็กหญิงจะสนใจอ่านหนังสือประเภทงานบ้าน การแต่งตัว เทพนิยาย นวนิยาย และจะชอบใช้ภาษาลับมากกว่าเด็กชาย เด็กสามารถใช้ภาษาได้ดี ใช้ประโยคยาวๆ ชับซ้อนได้ มีการเรียนรู้ การใช้สัญลักษณ์ทางสายตา เช่น การอ่าน การเขียนการเรียนรู้ภาษาในทุกสาขายังคงดำเนินต่อไป เช่น การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน เด็กจะค่อยๆ เรียนรู้ภาษาและสามารถพูดได้ โดยสมบูรณ์ (กรมวิชาการ 2544 : 18)

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2537:14 – 15)กล่าวว่า ในกระบวนการพัฒนาทางภาษาของเด็กในวัยนี้นั้น สมอมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาด้านภาษา ดังนี้ การเรียนรู้และเข้าใจถ้อยคำ เมื่อเด็กมีอายุประมาณ 2 ขวบ เด็กมีการพัฒนาการใช้ถ้อยคำหรือรับรู้ถ้อยคำต่างๆ ได้มากขึ้นอย่างแตกต่างกันตามลักษณะการพัฒนากายทางสมอง การทำงานภายในสมองก็คือ เด็กจะต้องพยายามบันทึกลักษณะคำและความคิดสรุปหรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำนั้นๆ ไว้ในสมอง จนในที่สุดรูปแบบของการสื่อสารทางประสาทในสมองก็จะคงที่เด็กก็จะเกิดความคิดสรุปเกี่ยวกับถ้อยคำนั้นๆ ซึ่งก่อให้เกิดความจำในที่สุด ครั้งต่อไปเด็กก็จะเข้าใจทันทีเมื่อได้ยินถ้อยคำที่เด็กมีความคิดสรุปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประเทิน ที่ว่า

ประเทิน มหาจันทร์ (2519:11 – 22) กล่าวว่า เด็กในวัยนี้มีพัฒนาการทางภาษาเจริญขึ้นมาก เด็กรู้จักใช้แหล่งเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาได้ เช่น รู้จักใช้พจนานุกรมได้อย่างถูกต้องรู้จักใช้ห้องสมุด ค้นกับหนังสืออุเทศมากขึ้นความเร็วในการอ่านในใจ ใกล้เคียงกับผู้ใหญ่รู้จักย่อเรื่อง หาจุดสำคัญของเรื่องรู้จักกำหนดความมุ่งหมายของการอ่าน รู้จักดัดแปลงเรื่อง ระเบียบนี้เป็นระยะสุดยอดแห่งการอ่านเพื่อความบันเทิง เด็กจะอ่านมากที่สุดเกี่ยวกับการเขียนบรรยายความ เด็กจะรู้จักวางโครงเรื่องง่ายๆ รู้จักเขียนเรื่องโดยสังเขป เขียนจดหมายสั้นๆ เขียนคำเชิญได้ รู้จักทำหน้าที่ต่างๆ ของหมู่ เช่นเป็นประธาน เลขานุการ ตลอดจนเป็นผู้ร่วมงานที่ดี รู้จักรายงานทั้งทางวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษร

โดยใช้ประสบการณ์ของเขาเอง รู้จักพูดแปลกๆ รู้จักบรรยายสิ่งของ รู้จักวิจารณ์ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ตลอดจนหนังสือที่เขาได้อ่านมาแล้วในวัยนี้กลไกในการใช้ภาษาของเด็กมีการสะกดตัว เครื่องหมายวรรคตอน คัดลายมือ ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งตรงกับที่ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 308) กล่าวว่าจากการศึกษาสรุปได้ว่า พัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (ช่วงชั้นที่ 4) เป็นช่วงที่อยู่ในวัยที่พัฒนาตามธรรมชาติเกือบสมบูรณ์ทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

ดังนั้นหากได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม จะทำให้เด็กได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัย

1.5.1 พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม

สุรางค์ ไคว่ตระกูล (2541: 85-86) ได้กล่าวว่า เด็กวัยนี้เรียนรู้การควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น แต่ผู้ใหญ่ควรคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กในแต่ละคนด้วย เพราะเด็กบางคนกลัวสัตว์มีพิษ กลัวความมืด กลัวที่สูง กลัวฟ้าผ่า แต่สิ่งที่เด็กวัยนี้กลัวสุด คือ กลัวจะถูกล้อเพราะแตกต่างกับเพื่อน และยังวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเรียนกลัวว่าจะสอบไม่ได้ จะถูกทำโทษแต่เด็กวัยนี้ก็มีควมร่าเริงปีติเบิกบาน สนุกในการเล่น จากการที่ประสบความสำเร็จในกิจกรรมที่ทำ ทั้งด้านการเรียนและในการเล่นเกมส์ต่างๆ ด้านสังคม เด็กวัยนี้จะมีสังคมพิเศษเฉพาะเด็ก เด็กมักจะรวมกลุ่มตามเพศ การเล่นเกมต่างๆ ก็มักจะแบ่งตามเพศ เพื่อจะมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ทศนคติและค่านิยม เด็กที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ในวัยนี้จะไม่มีปัญหาในการปรับตัวเวลาที่เป็นผู้ใหญ่

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 336 – 338) กล่าวว่า ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางร่างกายทั้งภายในและภายนอกกระทบกระเทือนแบบแผนอารมณ์ของเด็กวัยรุ่น เด็กมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูง ไม่มั่นคง ระดับความเข้มของอารมณ์แต่ละอย่างๆ นั้น ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิมของเด็ก และเด็กแต่ละคนเริ่มแสดงกระบวนบุคลิกอารมณ์ประจำตัวออกมาให้ผู้อื่นทราบได้อย่างเด่นชัดแล้วในขณะนี้ เช่น อารมณ์ร้อน อารมณ์ขี้วิตกกังวล อารมณ์อ่อนไหวง่าย เจ้าอารมณ์ ขี้อิจฉา ฯลฯ มีความรู้สึกด้อยเด่นในแง่อะไร ฝ่ายตัวเด็กก็สามารถรู้และรับทราบได้และจะยิ่งทวีขึ้นในระยะปลายวัยรุ่น และในระยะนี้เด็กให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมวัยมากกว่าในระยะที่ผ่านมา กลุ่มของเด็กไม่มีเฉพาะเพื่อนเพศเดียวกันเท่านั้น แต่มีเพื่อนต่างเพศเข้ามาสมทบด้วย เด็กที่สามารถเข้ากลุ่มได้และมีกลุ่มในระยะวัยเด็กตอนกลาง จะเข้ากลุ่มและมีชีวิตทางสังคมที่สนุกสนาน ได้ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้มีพัฒนาการดังกล่าวในช่วงวัยที่ ผ่านมา เด็กเริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่า ระยะนี้จึงเริ่มต้นชีวิตกลุ่มที่แท้จริง การเปลี่ยนแปลงทางกายอย่างรวดเร็วและมากมายเป็นแรงกระตุ้นให้เด็ก

รวมกลุ่ม เพราะสามารถร่วมสุขร่วมทุกข์แก้ไขและเข้าใจปัญหาของกันและกัน ดีกว่าคนต่างวัยซึ่งมีความคับอกคับใจต่างกัน และในระยะนี้เด็กไม่ต้องการแต่เพียงการรวมกลุ่มกันเท่านั้น แต่ต้องการสร้างความผูกพันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มแบบผู้ใหญ่อีกด้วย ถ้าเปรียบเทียบกับวัยต่างๆ แล้วระยะวัยรุ่นเป็นระยะที่คนมีความรู้สึกต้องการผูกพันกับเพื่อนและกลุ่มมากกว่าวัยเดียวกัน

เดมศักดิ์ คทวณิช (2546 : 81) ดังนั้น พ่อแม่ผู้ปกครอง หรือคนใกล้ชิด จึงควรแนะนำ เป็นที่ปรึกษาที่ดี และคอยซักถามถึงปัญหาต่างๆ ของเด็กจะทำให้เด็กมีสภาพอารมณ์และจิตใจที่ดีสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนและกลุ่มทางสังคมได้อย่างเหมาะสม

กรมวิชาการ (2546 : 35) กล่าวว่า ในวัยนี้ พัฒนาการที่เด่นชัดที่สุดก็คือ พัฒนาการทางด้านสังคม เป็นวัยของการรวมกลุ่มเพื่อต้องการให้เพื่อนยอมรับ ไม่อยากทำอะไรต่างจากเพื่อน ยึดความเห็นของเพื่อนเป็นหลัก และจะทำกิจกรรมที่สนใจร่วมกัน ซึ่งเป็นกิจกรรมทางบวก เช่น เล่นกีฬา หรือกิจกรรมทางลบ เช่น ทำความเดือดร้อน รำคาญให้คนอื่น การเข้ากลุ่มของเด็กในกิจกรรมทางบวกจะส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็ก เด็กควรจะได้รับส่งเสริมกิจกรรมดังกล่าวเพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก

สรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็กในวัยมัธยมนี้ นั้น จะเป็นไปในลักษณะที่ต่อเนื่องกันไปกับด้านอื่นๆ ด้วย และเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในเรื่องของอัตราของการพัฒนาการ ความสามารถและปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการด้านภาษา และพัฒนาการทางภาษาซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน เช่น ความสามารถตามธรรมชาติ ความถนัด อัตราของการพัฒนาการ ประสบการณ์เดิม ตลอดจนความสนใจ และความพร้อมในการเจริญเติบโตทางด้านภาษานั้น จะเกิดขึ้นได้เมื่อความพร้อมทางกาย ทางสมอง ทางอารมณ์รวมไปถึงพัฒนาการทางด้านสังคมรอบด้านด้วย

1.5.2 พัฒนาการทางบุคลิกภาพ

สรวงศ์ โค้วตระกูล (2541 : 84-85) ได้กล่าวว่า เด็กวัยนี้ตามทฤษฎีของฟรอยด์ อยู่ในขั้นแฝง (Latency) เป็นวัยที่เก็บกดความต้องการทางเพศ หรือเป็นระยะที่ความต้องการทางเพศสงบลง เด็กวัยนี้มักจะรวมกลุ่มกับเพื่อนเดียวกัน เด็กวัยนี้จะมีโนธรรมรู้จักว่าอะไรผิดอะไรถูก โดยใช้มาตรฐานจริยธรรมของผู้ใหญ่เป็นเกณฑ์

ตามทฤษฎีของอีริคสันเด็กวัยนี้ มีความต้องการที่จะทำกิจกรรมอยู่เสมอและความรู้สึกด้อย (Industry & Inferiority) คือ เด็กวัยนี้จะไม่อยู่เฉย มีความคล่องที่ประกอบกิจกรรมต่างๆ อยู่เสมอ ต้องการมีสมรรถภาพที่จะทำอะไรได้สำเร็จ ดังนั้นผู้ใหญ่ มารดา และครู จะต้องหาทางที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กวัยนี้ได้ประสบความสำเร็จ เพื่อช่วยสร้างอัตมโนทัศน์ที่ดี มีความภาคภูมิใจว่าตนเป็นผู้มีสมรรถภาพ

1.6 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย

การวัดและการประเมินผลด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาไทย เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งต้องดำเนินการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลควบคู่กันไป เป็นการบูรณาการ หรือประสมประสานการวัดและประเมินผล กับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน(กรมวิชาการ.2544 :171-175) ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นศูนย์กลางเพราะการวัดและประเมินผลกับการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การประเมินผลจะมีทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเรียนรู้ ผลทางตรงก็คือจะให้ข้อมูลย้อนกลับที่จะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่วนผลทางอ้อม คือ การประเมินผลจะเป็นตัวชี้้นำการเรียนการสอน ฉะนั้นผลทางตรงจากการประเมินผู้เรียนจะเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าอันจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้โดยแท้จริง ส่วนผลทางอ้อมมาจากการประเมินผู้เรียนจะเป็นตัวชี้้นำการเรียนการสอนที่ผู้สอนจะใช้เป็นเป้าหมายของการสอนที่จะพัฒนาผู้เรียนและใช้เป็นตัวกำกับวิธีการเรียนการสอน ดังนั้นผู้ปฏิบัติหน้าที่วัดผล การเรียนรู้ด้านภาษา จำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานการดำเนินงาน ดังนี้

1. ทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนมีความสำคัญเท่าๆ กันและทักษะเหล่านี้จะบูรณาการกัน ในการเรียนการสอนจะไม่แยกฝึกทักษะทีละอย่าง จะต้องฝึกทักษะไปพร้อมๆ กันและทักษะทางภาษาทักษะหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่นๆ ด้วย

2. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนา ความสามารถทางภาษา พร้อมไปกับการได้พัฒนาความคิดเพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด ผู้ที่มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาที่มีประมวลคำมากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดด้วย ขณะเดียวกันการเรียนภาษาจะเรียนร่วมกันกับผู้อื่น มีการติดต่อสื่อสาร ใช้ภาษาในการติดต่อกับเพื่อนกับครูจึงเป็นการฝึกทักษะทางสังคมด้วย

3. ผู้เรียนต้องเรียนรู้ การใช้ภาษาพูด และภาษาเขียนอย่างถูกต้อง ด้วยการฝึกการใช้ภาษามีใช้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาอย่างเดียว การเรียนภาษาจะต้องเรียนรู้ไวยากรณ์หรือหลักภาษา การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการฝึกฝนการเขียนและพัฒนาทักษะทางภาษาของตน

4. ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่ากัน แต่การพัฒนาทางภาษาจะไม่เท่ากัน และวิธีการเรียนรู้จะต่างกัน

5. ภาษากับวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดหลักสูตรจะต้องให้ความสำคัญ และใช้ความเคารพและเห็นคุณค่าของเชื้อชาติและช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาไทยของตน และพัฒนาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับภาษาไทยและกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาไทยด้วยความสุข

หลักการของการประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ประการแรก การประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรจะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนคือการได้ข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนของผู้เรียนและข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการสอน โดยประเมินอย่างสม่ำเสมอตลอดการสอน เพื่อให้ได้ข้อมูลมาปรับปรุงการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ประการที่สอง การประเมินผลในชั้นเรียนที่ดี จะต้องได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลที่มาจากแหล่งต่างๆ เพราะการวัดเพียงครั้งเดียว อย่างเดียวจะให้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์

ประการที่สาม การประเมินจะต้องมีความเที่ยงตรงเชื่อถือได้ และมีความยุติธรรมความเที่ยงตรงของเครื่องมือซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจาก การใช้เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ที่สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัด เช่น ผู้สอนต้องการวัดความสามารถในการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ของผู้เรียน ผู้สอนต้องติดตาม สังเกตการใช้แหล่งความรู้เพื่อการค้นคว้าข้อมูลในสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับผลการเรียนด้วยวิธีที่สอดคล้องสัมพันธ์กันกับกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าว จะทำให้สามารถประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ผลการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และยุติธรรม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มีความสามารถด้านภาษาไทย

2.1 ประเภทของลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มีความสามารถในด้านต่างๆ

"ลักษณะที่พึงประสงค์" ซึ่งมีทั้งหมด 10 ประเภท ด้วยกัน (อุษณี โพธิ์สุข 2546 : 12) ได้แก่

1. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นนักคิด** เป็นเด็กช่างสังเกตมองเห็นรายละเอียดได้มากกว่าเด็กวัยเดียวกัน จดจำแม่นยำ รวดเร็ว สนใจสิ่งแปลกๆ ที่ทำให้ผู้ใหญ่ประหลาดใจ ใช้ภาษาได้ดี ไม่ชอบคบเพื่อนวัยเดียวกัน แต่คบคนที่อายุมากกว่า รู้เกินเด็กวัยเดียวกัน ชอบทำงานคนเดียว คิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้อย่างลึกซึ้งกว่าเด็กวัยเดียวกัน ตัวอย่าง เช่น ความซื่อสัตย์

2. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักวิชาการ** เป็นเด็กที่มีสมาธิดี เรียนรู้ได้รวดเร็ว ภาษาดี อ่านหนังสือยากและเร็วกว่าเด็กวัยเดียวกัน ชอบการเรียนรู้แบบถึงแก่น ชอบซักถาม ชอบเรียนวิชาต่างๆ สนุกกับการเรียน ชอบทำงานเกินคำสั่งในสิ่งที่สนใจ ชอบวิเคราะห์ตนเอง ประเมินข้อมูล และแก้ไขสถานการณ์

3. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักสร้างสรรค์** เป็นเด็กไม่ยอมทำกิจกรรม ที่ไม่ชอบ ไม่ยอมร่วมมือถ้าไม่เห็นด้วย ชอบทำงานคนเดียว สนใจสิ่งประดิษฐ์และความคิดใหม่ๆ ไม่หงุดหงิดกับการไร้ระเบียบ หรือสภาพที่คนอื่นหงุดหงิดทนไม่ได้ สังเกตรายละเอียดต่างๆ ได้ดี มีความคิดอิสระ มีความยืดหยุ่น คิดได้หลายอย่างและมีความคิดแปลกใหม่

4. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักวิทยาศาสตร์** เป็นเด็กกระหายใคร่รู้ ในสิ่งต่าง ๆ ว่าทำได้อย่างไร ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ ชอบเฝ้าดู จับต้อง ดู มองเห็นความเชื่อมโยงของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ชอบทำงานที่ต้องลงมือปฏิบัติ ทดลอง ชอบวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล

5. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักคณิตศาสตร์** เป็นเด็กสนใจศึกษาเกี่ยวกับตัวเลข ปฏิทินเวลา แผนภูมิ มิติเวลา หมกมุ่นครุ่นคิดมีวิธีแปลกใหม่ในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ มีจินตนาการ ชอบตั้งคำถามที่เป็นเหตุเป็นผลมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้หลายวิธีทางคณิตศาสตร์ และเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องคณิตศาสตร์ได้

6. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้นำ** เป็นเด็กชอบขบคิด ไม่ยอมจำนนต่อปัญหา อุปสรรคใดๆ ชอบเป็นผู้นำกลุ่ม มีอารมณ์ขัน ชอบทำงานกับคนกลุ่มมาก ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ และควบคุมการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

7. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักภาษา** เป็นเด็กพูดอ่านเขียนเร็ว มีการใช้ภาษาที่ก้าวหน้ากว่าเด็กวัยเดียวกัน ชอบท่องจำ อ่านโคลงกลอนพจนานุกรมติดตัวไปทุกที่ ชอบแต่งเรื่องเขียนเรื่อง มีภาษาพูด เขียน สละสลวยงดงามกว่าเด็กวัยเดียวกัน เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างถ่องแท้ วิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์จากเรื่องที่อ่านได้ ใช้ภาษาสร้างจินตนาการได้

8. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา** เป็นเด็กสนุกสนานกับการเคลื่อนไหว ชอบออกกำลังกาย กำลัง ปั่นปาย ใช้เวลาว่างเล่นกีฬา มีสมาธิในการเล่นกีฬาได้แม้มีเสียงรบกวน ชอบคิดวิธีใหม่ๆ มาใช้เล่นกีฬา สามารถควบคุมความสมดุลของร่างกายได้อย่างโดดเด่น และมีสภาพร่างกายที่เหมาะสม เช่น ช่วงขาแข็งแรง

9. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักดนตรี** เป็นเด็กใช้เวลาว่าง กับกิจกรรมด้านดนตรี อยากมีอาชีพเกี่ยวกับดนตรี เช่น เป็นนักดนตรี นักแต่งเพลง มีความไวต่อเสียง แยกแยะความแตกต่างของเสียงได้ ชอบการวิเคราะห์เพลงว่าดี-ไม่ดี

10. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของศิลปิน** เป็นเด็กสนใจศิลปะ ใช้เวลาว่างวาดภาพ ขีดเขียน มีสมาธิกับงานศิลปะ มีความสุขกับงานศิลปะ อยากมีอาชีพทางศิลปะ มีประสาทสัมผัส มือตา ดี มีทักษะสามารถใช้การทำทางสื่ออารมณ์ได้ดี

จากเอกสารดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลที่บ่งบอกถึงความเฉลียวฉลาดในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านของเด็ก ซึ่งอาจเกิดจากพรสวรรค์หรือการเรียนรู้ สิ่งสมมาในตัวเด็กจนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญและกลายเป็นความถนัดในที่สุด

2.2 ลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มีความสามารถด้านภาษาไทย

การ์เดนเนอร์ (Gardner.1993 : 35) ได้ให้ความหมายของความสามารถพิเศษทางภาษาว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างความตื่นเต้น (excite) ความพึงพอใจ (please) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา มักจะเป็นคนที่ชอบคิด ชอบอ่าน ชอบเขียน เรียนรู้ได้ดีในเรื่องภาษา จากการได้เห็น ฟังเสียง สามารถเข้าใจความหมายของหลักเกณฑ์ทางภาษา การสร้างสรรค์ทางภาษา

แวน ทัสเซล – บาสกา (Van Tassel-Baska. 1996:72) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาต้องมี ความคล่องในการอ่านและอ่านหนังสือได้ถูกต้อง สนใจคำศัพท์และความสัมพันธ์ของคำ ลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ เขียนบรรยายเรื่องราวและสื่อสารได้ดี มีความเข้าใจโครงสร้างของภาษาโดยการพูดและการเขียน

รูบิน และทอมสัน (Rubin and Thom .1983 , อ้างอิงจาก สำอาง หิรัญบุรณะ,2542 : 12) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความสามารถทางภาษาไว้ว่า เด็กจะค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีการจัดระเบียบข้อมูลเกี่ยวกับภาษา ใช้คำอธิบายความหมายประกอบการเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาในการداولอย่างชาญฉลาด เรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการใช้ภาษาเพื่อให้บทสนทนาดำเนินต่อไป

อุษณีย์ โพธิสุข (2544 : 52-53) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักภาษาไว้ว่า เด็กจะชอบท่องและจดจำศัพท์ บทนิพนธ์ โคลง กลอนต่างๆ ชอบเล่านิทาน อ่านหนังสือหรือจดบันทึก ชอบเขียนหรือแต่งเรื่องราวจากจินตนาการ ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาทุกครั้งที่มีโอกาส และมักจะแสดงลักษณะเด่นหรือความสามารถพิเศษกว่าเด็กในวัยเดียวกัน กล่าวคือสามารถพูดหรือเขียนแสดงความคิดตามความต้องการหรือความรู้สึกของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน มีการอธิบายหรือบรรยายประสบการณ์ต่างๆ โดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม รู้จักใช้ภาษาที่สละสลวย ลึกซึ้ง งดงาม แสดงให้เห็นถึงความงามและความรู้สึกที่ละเอียดอ่อนได้อย่างก้าวหน้าเกินวัย

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความสามารถในด้านภาษาไทยนั้นจะเป็นเด็กที่มีลักษณะ กระตือรือร้นในการอ่าน ชอบแต่งกลอน พูดและเขียนอธิบายความหมายต่างๆทางภาษาไทยได้ดี ใช้ภาษาได้อย่างสละสลวย ไพเราะ ตลอดจนถึงความเข้าใจในโครงสร้างของภาษาไทยทั้งในด้านของการพูด ฟัง

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มีความสามารถด้านภาษาไทย

2.3.1 ความถนัดและเชาว์ปัญญา

ความหมายของความถนัด

บิงแฮม (Bingham. 1939 : 18) กล่าวว่า ความถนัด เป็นสภาวะอันแสดงถึงความเหมาะสมของบุคคลที่สำคัญประการแรกคือความพร้อมของบุคคลในการเพิ่มพูนความชำนาญให้แก่ตนเองหรือเป็นศักยภาพของบุคคลนั้นและอีกประการหนึ่งคือความพร้อมที่จะสนใจในความสามารถนั้นๆ

ซูเปอร์ (Super. 1943 : 58-59) กล่าวว่า ความถนัด หมายถึง ลักษณะรวมๆ ที่ทำให้บุคคลหนึ่งสามารถเรียนรู้ได้ ฟรีแมน

ฟรีแมน (Freeman. 1966 : 43) กล่าวว่า ความถนัด เป็นผลรวมของคุณลักษณะต่างๆ ที่จะทำให้เห็นนิสัยของแต่ละคนในการที่จะได้มาซึ่งความรู้ ทักษะ หรือ การตอบสนอง

บราวน์ (Brown. 1970 : 341) กล่าวว่า ความถนัด หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่กว้างขวาง และอ้างอิงถึงสถานการณ์อนาคต

ดุย ชุมสาย (2539 : 250) กล่าวว่า ความถนัด หมายถึง สภาวะทางจิตที่แสดงว่าคนมีทางโน้มพิเศษที่ทำให้คนเหมาะที่จะทำงานชนิดหนึ่ง

ชวาล แพทย์กุล (2514 : 50-62) กล่าวว่า ความถนัด หมายถึง ความสามารถที่บุคคลได้รับประสบการณ์ ฝึกฝนตนเอง และมีการสั่งสมไว้มากจนเกิดเป็นทักษะพิเศษเด่นชัดด้านใดด้านหนึ่งพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมด้านนั้นได้อย่างดี นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ความหมายของความถนัดออกเป็น 5 ประการ คือ

1. ความถนัดไม่ได้หมายถึงความรู้ คือ ไม่ต้องการวัดว่า เขาสามารถระลึกสิ่งที่เคยมีประสบการณ์ออกมาได้มากน้อยเพียงใด แต่ต้องการจะวัดว่า นักเรียนสามารถนำความรู้และหลักการวิชาต่างๆ ตามที่เรียนมาแล้วไปแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่มีรูปแบบแปลกกว่าเดิมได้

2. ความถนัดไม่หมายถึงความเร็ว คือ ความถนัดจะถือเอาระดับความยากของงาน เป็นหลักในการพิจารณา คือถ้าใครสามารถทำงานที่ยากซับซ้อนได้ถูกต้องมาก ก็จะเรียกว่าเป็นคนฉลาดมาก หรือเป็นคนมีปัญญา

3. ความถนัดไม่ได้หมายถึงกรรมพันธุ์ คือ ไม่จำเป็นว่าลูกจะต้องเก่งและถนัดตามพ่อแม่ บางคนสามารถประกอบอาชีพดำเนินรอยตามพ่อแม่ แต่บางคนไม่สามารถทำได้ เนื่องจากอิทธิพลจากการฝึก สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์

4. ความถนัดไม่หมายถึงความสามารถชนิดเดียวคือสมองของมนุษย์เรานั้นจะประกอบด้วย ความสามารถหลายชนิด โดยแต่ละชนิดก็มีสัดส่วนของความสามารถแตกต่างกัน

5. ความถนัดไม่หมายถึง พรหมลิขิต คือ มนุษย์เราสามารถที่จะ ยืดหยุ่น หล่อหลอม ปรับปรุงแก้ไขได้ ซึ่งเราจะสังเกตได้จากความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม อุปนิสัย เมื่อตอนเป็นเด็กกับตอนเป็นผู้ใหญ่ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2527: 42) กล่าวว่า ความถนัด คือ ความสามารถที่บุคคลได้รับประสบการณ์ ฝึกฝนตนเอง และที่การสั่งสมมากจนเกิดเป็นทักษะพิเศษที่เด่นชัดด้านใดด้านหนึ่งพร้อมที่จะปฏิบัติด้านนั้นได้อย่างดี

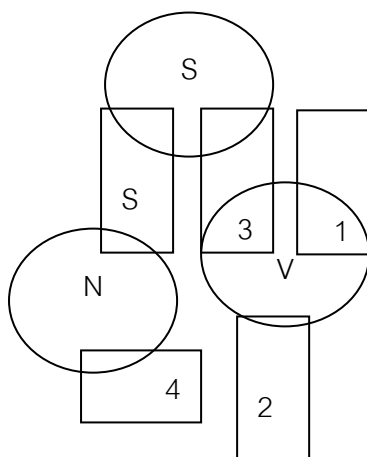
วิเชียร เกตุสิงห์ (2517 : 1 -3) กล่าวว่าความถนัด หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการอบรมสั่งสอนและได้รับการฝึกฝนพอกพูนมาเป็นเวลานาน ตั้งแต่เริ่มเรียนหนังสือหรือตั้งแต่มีความสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้

บุญส่ง นิลแก้ว (2519 : 177) กล่าวว่า ความถนัด หมายถึง สมรรถภาพหรือศักยภาพที่มีอยู่ในตัวบุคคลอันก่อให้เกิดความสำเร็จในการทำกิจกรรมใดๆ

จากเอกสารดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ความถนัดคือความสามารถพิเศษ ที่เกิดขึ้นในตัวแต่ละบุคคล และเป็นลักษณะเฉพาะในตัวบุคคลซึ่งอาจจะมีมากกว่า 1 อย่างขึ้นไปก็ได้

2.3.1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความถนัด

ทฤษฎีหลายองค์ประกอบ (Multiple - Factor Theory) (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2527 : 29) ทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับกว้างขวางของนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ผู้นำในการสร้างทฤษฎีนี้คือ เฮอร์สโตน (L.L.Thurstone) เสนอทฤษฎีเมื่อปี ค.ศ. 1993 เขาได้ทำการวิจัยโครงสร้างทางสมองอย่างกว้างขวาง และได้ใช้หลักการวิเคราะห์ห้สมัยใหม่ที่เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) มาใช้ ทำให้สามารถแยกแยะความสามารถทางสมองออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้หลายอย่าง ทำให้เรามีความเชื่อว่าความสามารถทางสมองไม่ได้ประกอบด้วยความสามารถรวมเป็นแกนกลางดัง เช่น G-factor ของสเปียร์แมน หากแต่ประกอบด้วยองค์ประกอบเป็นกลุ่มๆ หลายๆ กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีหน้าที่เป็นอย่างไร โดยเฉพาะ หรืออาจจะทำงานร่วมกันบ้างก็ได้ ความสามารถทั่วไปของสเปียร์แมน เฮอร์สโตนเห็นว่าเป็นเพียงองค์ประกอบทางภาษาเท่านั้น องค์ประกอบย่อยๆ นี้ เฮอร์สโตน ให้ชื่อว่า ความสามารถปฐมภูมิของสมอง (Primary Mental Abilities) เขาแยกองค์ประกอบย่อยโดยยึดน้ำหนักขององค์ประกอบเด่นๆ (Loading factor) เป็นสำคัญ แต่จริงๆ แล้วกลุ่ม ของความสามารถ หรือองค์ประกอบมากที่สุด คือ ความสามารถทางศัพท์ ลดลงมาอีก คือ อุปมาอุปไมยทางภาษา น้อยที่สุด คือ คณิตศาสตร์ เหตุผล ซึ่งภาพข้างล่างเป็นการแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ 5 ชุด ขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ V (Verbal) N (Number) และ S (Spatial) ตามทฤษฎีหลายองค์ประกอบนี้

ภาพประกอบ 1 ภาพโครงสร้างทฤษฎีหลายองค์ประกอบ

ที่มา: ล้วน สายยศ. (2541). การวัดด้านจิตพิสัย. หน้า 18

จากภาพทำให้เราทราบว่าสหสัมพันธ์ของแบบทดสอบ 1 2 และ 3 ที่มีต่อกันและกัน มีองค์ประกอบร่วมทางภาษา (Verbal factor ย่อว่า V.) ในทำนองเดียวกันสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ 3 และ 5 เป็นผลจากองค์ประกอบมิติสัมพันธ์ (Spatial factor ย่อว่า S.) และความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ 4 และ 5 เป็นผลจากองค์ประกอบทางตัวเลข (Number factor ย่อว่า N.) ที่ น่าสังเกต คือ แบบทดสอบ 3 และ 5 มีองค์ประกอบซ้อนขึ้นมา นั่นคือ V กับ S มีอยู่ในแบบทดสอบ 3 N และ S มีอยู่ในแบบทดสอบ 5

เธอร์สโตนพยายามวิเคราะห์องค์ประกอบความสามารถของมนุษย์ออกมาได้หลายอย่างแต่ที่เห็นได้ชัดเจนและสำคัญๆ มีอยู่ 7 ประการ คือ

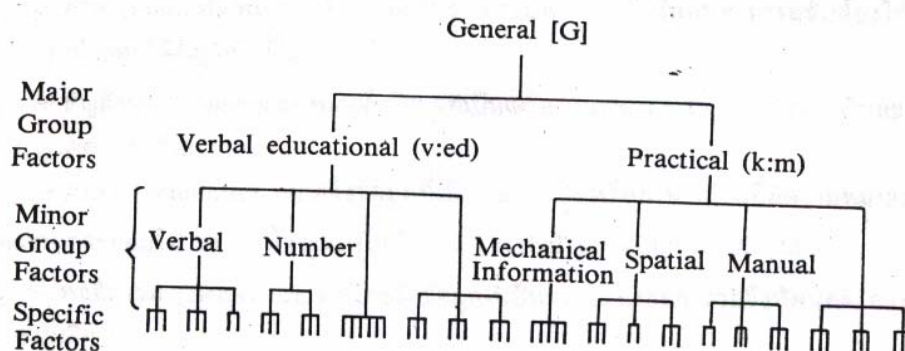
1. องค์ประกอบทางภาษา องค์ประกอบ (Verbal factor ใช้อักษรย่อว่า V.) ความสามารถด้านความเข้าใจภาษาและการสื่อสารทั่วไป
2. องค์ประกอบด้านความคล่องแคล่วในการใช้ถ้อยคำ (Word Fluency factor ใช้อักษรย่อว่า W.) ความสามารถที่จะใช้คำได้มากในเวลาจำกัด เช่น ให้หาคำขึ้นต้น “ต” มากที่สุดในเวลาจำกัด
3. องค์ประกอบด้านจำนวน (Number factor ใช้อักษรย่อว่า N.) ความเข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์ต่างๆ ได้ดี มีความสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ และความหมายของจำนวนและมีความแม่นยำคล่องแคล่วในการบวก ลบ คูณ หาร ในวิชาเลขคณิตได้อย่างดี
4. องค์ประกอบด้านมิติสัมพันธ์ (Space factor ใช้อักษรย่อว่า S.) ความสามารถด้านขนาดและมิติต่างๆ อันได้แก่ ความสั้น ยาว ไกล ใกล้ และพื้นที่หรือทรวดทรงที่มีขนาดและปริมาตรแตกต่างกัน สามารถสร้างจินตนาการให้เห็นส่วนย่อยและส่วนผสมของวัตถุต่างๆ เมื่อนำมาซ้อนทับกันสามารถรู้ความสัมพันธ์ของรูปทรงเลขาคณิตเมื่อเปลี่ยนแปลงที่อยู่

5. องค์ประกอบด้านความจำ (Memory factor ใช้ตัวย่อว่า M.) ความสามารถด้านความทรงจำเรื่องราว และมีสติระลึกจำจนสามารถถ่ายทอดได้

6. องค์ประกอบด้านสังเกตพิจารณา (Perceptual Speed factor ใช้ตัวย่อว่า P.) ความสามารถด้านเห็นรายละเอียด ความคล้อยคลึงหรือความแตกต่างระหว่างสิ่งของต่างๆ อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

7. องค์ประกอบด้านเหตุผล (Reasoning factor ใช้ตัวย่อว่า R.) ความสามารถด้านวิจารณ์ญาณ หาเหตุผลค้นคว้าความสำคัญ ความสัมพันธ์ และหลักการทั้งหลายที่สร้างกฎหรือทฤษฎี

2.3.1.2 ทฤษฎีไฮราคัล (Hierarchical Theories) (ลัวิน สายยศ และอังคณา สายยศ 2527:30-31) นักจิตวิทยากลุ่มผู้คิดค้นทฤษฎีนี้ คือ เบิร์ต (Burt) เวอร์นอน(Vernon) และฮัมเฟรย์ (Humphreys) ได้เสนอ ในปี ค.ศ.1960 โดยเริ่มอธิบายตามแบบของสเปียร์แมน คือ เริ่มจุดแรกด้วย G-factor ขึ้นต่อไปแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ คือ Verbal-education (V:ed) และ Practical-mechanical (k:m) องค์ประกอบใหญ่ 2 อันนี้เรียกรวมว่า "Major Group Factor" องค์ประกอบใหญ่ 2 อันนี้ยังแบ่งย่อยชอยลงไปอีก ด้านองค์ประกอบ Verbal-educational แบ่งย่อยเป็นองค์ประกอบด้านภาษา (Verbal) และองค์ประกอบด้านตัวเลข (Numerical) และอื่นๆ อีก ในทำนองเดียวกันองค์ประกอบ Practical-mechanical แบ่งย่อยออกเป็น Mechanical-information, Spatial และ Manual และยังมีอื่นๆ แต่ยังไม่กำหนด กลุ่มประกอบนี้เรียกว่า "Minor Group Factor" ระดับต่ำสุดขององค์ประกอบในรูปแบบนี้ยังมีองค์ประกอบย่อยๆ ไปอีกเรียกว่า องค์ประกอบเฉพาะ (Specific factor) ถ้าพิจารณาโครงสร้างอันนี้แล้วก็ไม่ต่างอะไรกับลักษณะของต้นไม้แผ่กิ่งก้านใหญ่เล็กลงไปตามลำดับ ลำต้นเปรียบเสมือน G-factor กิ่งก้านเล็กๆ เปรียบเสมือน Specific factor นั้นเอง ดังภาพที่แสดงไว้

ภาพประกอบ 2 ภาพโครงสร้างทฤษฎีไฮราคัล

ที่มา: ลัวิน สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. หน้า 7

ฮัมเฟรย์ ให้ความเห็นว่าทฤษฎีนี้เป็นลักษณะการแพร่ขยายขององค์ประกอบ จากส่วนใหญ่มากกว่าที่จะเป็นองค์ประกอบย่อยเริ่มตั้งแต่ต้นดังทฤษฎีของเธอร์สตัน และยังเสนอแนะในการสร้าง

แบบทดสอบว่าผู้สร้างควรเลือกระดับขั้นขององค์ประกอบก็ได้ เช่น จะวัดความสามารถด้านการแก้ปัญหาแบบอุปมาอุปไมย ก็ควรใช้แบบทดสอบที่รวมด้านภาษา ตัวเลข ภาพ และอุปมาอุปไมย (Spatial analogies) หรือถ้าต้องการวัดความสามารถด้านภาษา ก็ควรจะใช้ข้อคำถามประเภทศัพท์ อุปมาอุปไมย และการเรียงลำดับสมบูรณแบบซึ่งดูออกจะเป็นแบบผสมไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเท่าไรนัก

2.4 โครงสร้างการวัดลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มีความสามารถด้านภาษาไทย

ในการค้นหาลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มีความสามารถด้านภาษาไทยนั้นได้มีรูปแบบที่ทำการวัดลักษณะของบุคคลไว้บ้างแล้วดังที่ ล้วนและอังคณา สายยศ (2544:22-28) กล่าวว่า จะต้องอาศัยกระบวนการในการตรวจสอบหลายๆ ลักษณะที่ต่างกันอย่างเห็นอกเห็นใจไปจากการสังเกตและการกระตุ้นด้วยกิจกรรม ขั้นตอนต่างๆ นั้นจะต้องรัดกุมและมีกระบวนการที่ชัดเจน และสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น

1. พิจารณาจากลักษณะของเด็กและเยาวชนที่แสดงความสามารถออกมาอย่างเด่นชัด
2. พิจารณาจากการเข้าร่วมกิจกรรมของเด็กและเยาวชน ว่ามีความสนใจ และเอาใจใส่ต่อกิจกรรมได้มากน้อยเพียงไร
3. ใช้เครื่องมือที่เป็นทางการหรือเครื่องมือที่เจาะลึกเฉพาะด้าน เช่น แบบทดสอบสติปัญญา แบบทดสอบวัดทัศนคติ แบบทดสอบความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบเสนอชื่อสำหรับครู ล้วน สายยศ (2541 : 24) ยังกล่าวไว้ว่า ในด้านการวัดที่ดีนั้นควรจะต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ คือ

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain)

เป็นการวัดด้านความคิด สิ่งที่ต้องการวัด จึงควรเป็นพฤติกรรมด้านความจำ คือความสามารถในการระลึกได้ในสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วได้อย่างดี ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการแปลความตีความและขยายความ และขยายความจากแนวโน้มแบบนี้ใช้เป็นพื้นฐานแต่พฤติกรรมการเข้าใจจะสูงกว่าพฤติกรรมจำเป็นลักษณะไม่จำตรงๆ ความสามารถด้านนำไปใช้ คือพฤติกรรมการแก้ปัญหาเมื่อพบกับสถานการณ์ใหม่ การวิเคราะห์ คือความสามารถในการหาเหตุผลว่าอะไรเด่น อะไรสัมพันธ์กัน อะไรเป็นต้นตอให้เกิดสิ่งนั้น การสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการผสมผสานประสบการณ์ใหม่สร้างสิ่งใหม่ เป็นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดสูตร คิดทฤษฎี เสนอแนวคิดใหม่ๆ การประเมินค่า คือความสามารถในการพิจารณาตัดสินลงสรุปว่าจะทำอย่างไร ปฏิบัติอย่างไร โดยอาศัยเหตุผลและยึดเกณฑ์หรือหลักฐานมาตรฐานทั้งภายในและภายนอก เพื่อความเหมาะสม พฤติกรรมทั้ง 6 ประการมานี้เป็นส่วนสำคัญทางด้านสติปัญญา

2. ด้านความรู้สึก (Affective domain)

เป็นการวัดด้านจิตใจว่า แสดงความรู้สึกอย่างไร สิ่งสมความรู้สึกขึ้นชอไปในทางใด กระแสการรับรู้ของจิตใจจะเริ่มจากการสัมผัส ถ้าเกิดความรู้สึกขึ้นก็จะแสดงการตอบสนอง นั่นคือเกิดความสนใจขึ้นแล้ว ถ้าเห็นว่าสิ่งนั้นมีคุณค่า มีความสำคัญ มีประโยชน์ก็นำมายึดติด การพิจารณาเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ มีมากมาย จึงต้องจัดระบบของคุณค่าแล้วแต่ใจจะยึด ในที่สุดคุณค่าความรู้สึกเหล่านี้จะสั่งสมในจิตตกผลึกแน่นอน ก็จะแสดงออกเป็นลักษณะนิสัยประจำแต่ละบุคคล ดังนั้นแต่ละคนมีความเชื่อว่าจะอะไรดีไม่ดีแตกต่างกัน เมื่อเชื่อและรู้สึกแตกต่างกัน เจตคติ ค่านิยม การแสดงจริยธรรม ตลอดจนบุคลิกภาพย่อมแตกต่างกัน

3. ด้านทักษะกลไก (Psychomotor)

เป็นการวัดด้านความคล่องแคล่วว่องไวในการใช้อวัยวะของร่างกาย ตามบัญชาการของสมองนั่นเอง บางทีก็เรียกว่าเป็นทักษะกำกับเข้าไป เช่น ทักษะการคิด ทักษะการเขียน ทักษะการเดินร่า ทักษะการพูด ทักษะ หมายถึง การทำอะไรได้รวดเร็ว คล่องแคล่ว ถูกต้องในเวลาจำกัด ตัวอย่าง การขี่จักรยานให้ได้ตรงทิศทางเป็นทักษะกลไกอย่างดี ต้องย้อนตั้งแต่เริ่มหัดขี่จะเห็นว่าไม่ใช่ของง่าย กว่าที่จะทรงตัวได้แล้วก็ปล่อยให้ล้อหมุนไปตามทางที่กำหนด โดยคนนั่งไม่เอียง เป็นการผสมผสานทักษะหลายอย่างมาก แต่พอขี่แล้วไม่ค่อยได้คิดกัน ดังนั้นทักษะก็คือ ทำอะไรได้รวดเร็วถูกต้อง เมื่อสมองสั่ง

2.4.1 การวัดความถนัดด้านภาษา

คำตรงข้าม

เป็นการวัดความสามารถด้านแปลคำศัพท์ของภาษา ในทิศทางตรงข้าม ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าเป็นการวัดความถนัดทางการเรียน

เช่น ตั้ง ตรงข้ามกับคำว่า หย่อน
ฉลาด “ เชลา

คำที่มีความหมายใกล้เคียง

เป็นการวัดความสามารถด้านภาษาเพื่อให้ผู้ตอบพยายามหาความหมายของคำๆหนึ่ง ว่า จะมีความหมายเหมือนคำอื่นใดอีก

เช่น คับคั่ง มีความหมายใกล้เคียง เบียดเสียด
ค้ำ “ ติดอยู่

ศัพท์สัมพันธ์

เป็นความสามารถในการหาความหมายของคำต่างๆ แล้วนำมาพิจารณาเปรียบเทียบว่าเกี่ยวข้องกับอย่างไร

เช่น เลื้อย   เกี่ยวข้องกับ   กางเกง
ครู   “   นักเรียน

แบบผิดความ

เป็นแบบทดสอบการวัดความสามารถด้านความเข้าใจ เป็นการวิเคราะห์พิจารณาว่าประโยคหรือวลีใดให้ความหมายผิดแผกไปจากข้ออื่นๆ

ความเข้าใจภาษา

เพื่อวัดความสามารถด้านความเข้าใจทางภาษา จำเป็นจะต้องมีข้อความ มีศัพท์ และสำนวนเกี่ยวข้องกันมากมาย ซึ่งมักจะยกเป็นสถานการณ์มาให้เป็นบทความ บทสนทนา ร้อยกรอง โคลง เป็นต้น

ความเข้าใจภาพ เป็นการยกสถานการณ์ที่เป็นภาพทั้งหมด ซึ่งภาพเป็นสื่อความหมายชนิดหนึ่ง ที่ใช้วัดความสามารถด้านภาษาได้เช่นกัน

การสังเคราะห์ข้อความ ผู้ที่จะเก่งภาษาจะต้องเขียนข้อความต่อเนื่องได้อย่างไพเราะ สละสลวย ทดสอบโดยเรียงข้อความให้ได้ความสละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาไทย

2.4.2 บุคลิกภาพ

2.4.2.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 2-4) ได้นิยามความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า หมายถึงรูปแบบที่เป็นคุณลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล

อัลพอร์ต (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2539 : 21 ; อ้างอิงจาก Allport. 1961) นิยามความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า หมายถึง (Psychophysical) การเคลื่อนไหวของจิตสรีระ ภายในตัวบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำหนด คุณลักษณะประจำตัว

กู๊ด (Good. 1973 : 417) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ผลรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคลของบุคคลนั้นในการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม ทั้งในด้านพฤติกรรม ความคิด และความรู้สึก

ศรียา นิยมธรรม (2542 : 35) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง เป็นคุณลักษณะของแต่ละบุคคลเป็นแนวทางของพฤติกรรม และวิธีการปรับตัวของแต่ละบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม

สุชา จันท์น้อม (2522: 82) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะที่สำคัญต่อการปรับตัวของบุคคล ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ท่าทาง ความสามารถ แรงจูงใจ และการแสดงออกทางอารมณ์ และผลที่เกิดจากประสบการณ์

สวนา สุวรรณแสง (2525 : 295) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมทั้งหมดของบุคคลแต่ละคน ที่สามารถมองเห็นจากภายนอกและซ่อนเร้นอยู่ภายใน เช่น รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง อากัปกริยา การพูด ความสนใจ ทักษะคติ

อัญชลี แจ่มเจริญ (2526 : 170) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะพิเศษเฉพาะของแต่ละบุคคลที่ทำให้เราแตกต่างจากบุคคลอื่น บุคลิกภาพประกอบด้วยรูปสมบัติ ได้แก่ รูปร่างหน้าตา และการแต่งกาย ส่วนคุณสมบัติ ได้แก่ ลักษณะนิสัยต่างๆ เช่น ความสุภาพ ความซื่อสัตย์ และความกระตือรือร้น เป็นต้น

กังวน เทียนกันเทศน์ (2531: 239-240) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง องค์ประกอบที่เปลี่ยนแปลงได้ของแต่ละบุคคลในระบบทางกายและทางใจ ที่ช่วยให้บุคคลปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 3) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง การรับรู้ พฤติกรรม รวมทั้งหมดของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทั้งในสิ่งที่มองเห็นได้เช่น ลักษณะของพฤติกรรมและสิ่งที่มองไม่เห็น เช่น ความคิด ความสนใจ ซึ่งจะทำให้คนอื่นสามารถที่จะเข้าใจและแยกแยะความแตกต่างของบุคคลนั้นจากคนทั่วไปได้

วัลนิภา ฉลากบาง (2535 : 67) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนของพฤติกรรมที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลซึ่งประกอบด้วยความคิด ความรู้สึก ค่านิยม ความเชื่อ ทักษะคติ และพฤติกรรมทั้งปวงที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคน

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2535 : 10) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหว ท่วงทีวาทะ กิริยามารยาทของบุคคล รวมทั้งบุคลิกภาพในส่วนจิตใจด้วยบุคลิกภาพที่แตกต่างกันย่อมทำให้พฤติกรรมของบุคคลต่างกัน

วิจิตร อวระกุล (2539 : 4) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่รวมกันขึ้นเป็นตัวบุคคล เช่นรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง กิริยา มารยาท การแต่งกาย การแสดงออก การพูด การคิด ความรู้สึกนึกคิด ทักษะคติ ความต้องการ อารมณ์ ความสนใจ

โสภา ขปิลมันน์ (2539 : 66) ได้นิยามความหมายของบุคลิกภาพไว้ 2 ประเด็น ประเด็นแรก หมายถึง ลักษณะของแต่ละบุคคล ที่ได้รับการหล่อหลอมมาทางด้านสังคม มีผลทำให้บุคคลนั้นๆ แตกต่างไปจากบุคคลอื่น ประเด็นที่สอง หมายถึง ลักษณะของแต่ละบุคคล ที่แสดงให้เห็นเด่นชัดออกมาจากลักษณะอื่นหรือจากนิสัยที่ซ่อนอยู่ภายในและบุคคลนั้นแสดงออกมา

กมลรัตน์ กรีทอง (2540 : 1) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง การแสดงออกของ แต่ละบุคคลที่แสดงถึงควมมีเอกลักษณ์ของตนเองโดยแสดงออกทั้งด้านภาษาถ้อยคำและด้านภาษา ท่าทาง

สายพิน ศรีสวรรณรัตน์ (2540 : 8) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ผลรวมของ พฤติกรรมทั้งหมดที่ประกอบกันขึ้นเป็นแบบเฉพาะของแต่ละบุคคล ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น ได้แก่ ลักษณะท่าที การแสดงออก ความสามารถ

สุธีรา เฝ้าโกศลสถิตยและคณะ (2543 : 125) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะต่างๆ ทางร่างกายและจิตใจของบุคคล เช่น รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ความคิด ความสามารถ การแสดงออกทางอารมณ์ และผลที่เกิดจากประสบการณ์ของเขา

จริพร บัณฑิตสุนทร (2543 : 7) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่ รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในรูปพฤติกรรมที่มีความคงเส้นคงวา และสามารถสังเกตได้

ล้วน สายยศ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 216 ; อ้างอิง จาก ล้วน สายยศ. 2527) นิยามความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า หมายถึง เป็นลักษณะโดดเด่นของ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งแสดงออกแบบนั้นอยู่เป็นประจำกับสถานการณ์เฉพาะอย่างจนเกิดเป็นนิสัย ถาวร

จากเอกสารข้างต้น สรุปว่า บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล หรือ ลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่างๆ ที่แสดงออกซ้ำๆ เพื่อตอบสนอง และปรับตัวต่อ สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยส่วนภายนอกที่สังเกตได้ชัดเจน อาทิ รูปร่าง หน้าตา กริยา มารยาท การ แต่งตัว วิธีพูดจา การนั่ง การยืน เป็นต้น และส่วนภายในที่สังเกตได้ยาก แต่อาจทราบโดยการอนุมาน อาทิ สติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ความใฝ่ฝัน ความปรารถนา ปรัชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ เป็นต้น

ความสำคัญของบุคลิกภาพ

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 4) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ในสังคมเป็นอย่างมาก ดังจะพิจารณาได้จากประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

ความมั่นใจ ผู้ที่มีบุคลิกภาพดี จะมีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้นทำให้กล้า แสดงออก เพราะคนอื่นๆ ที่พบเห็นจะให้ความสนใจและเชื่อมั่น ดังนั้นโอกาสของการที่จะประสบ ความสำเร็จจึงมีมากขึ้น

การคาดหมายพฤติกรรม ถ้ารู้ว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร จะทำนายได้ว่าในสถานการณ์ใดจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร เช่นรู้ว่านายแดง มีสตางค์เป็นต้องดื่มสุรา ดื่มสุราแล้วชอบอะอะไวยวาย ทำมาชาชาวบ้าน ปกติเดินโซเซไม่เหมือนใคร เห็นแต่ไกลไม่ทันเห็นหน้าก็บอกได้ว่าเป็นนายแดง และต้องรีบหลบเลี่ยงไม่เข้าใกล้มิฉะนั้นอาจได้รับความเดือดร้อนจากนายแดงการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถบอกได้ว่าบุคคลหนึ่งแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่งได้ก็โดยอาศัยสังเกตดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำสม่ำเสมอแก่ตัวบุคคลนั้นๆ เช่นวินัยพูดเสียงดัง วิชुरยพูดเสียงเบา วินัยเดินตัวตรง คอแข็ง วิชुरยเดินหลังโกง บุคลิกภาพช่วยให้สามารถจำ รู้จัก เข้าใจ บุคคลแต่ละคนได้ ตลอดจนรู้วิธีที่จะปรับตัวให้เข้ากับคนเหล่านั้นได้ ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม

การตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคล บุคลิกภาพ ทำให้คนมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นตนเอง เป็นแบบอย่างแก่เยาวชน เช่นคนที่เมตตา ชื่อสัตย์ รสนิยมสูง

การปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ การที่รู้บุคลิกภาพของบุคคลอื่น ทำให้ปรับตัวเข้ากับเขาได้ง่ายขึ้น เอาชนะศัตรูได้ แก้ปัญหาได้ บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสถานการณ์ได้ดีขึ้น รวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น เช่น เขาเป็นคนธรรมดาธรรมดา เราคุยด้วยถึงเรื่องธรรมดาเขาจะสนใจ

ความสำเร็จ คนที่บุคลิกภาพดี ได้เปรียบคนอื่นเสมอ เป็นพื้นฐานแห่งความศรัทธา เชื่อถือแก่ผู้พบเห็น ช่วยให้ภาระงานสำเร็จง่ายขึ้น ได้รับความร่วมมือ และการติดต่อด้วยดีได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

การยอมรับของกลุ่ม คนที่มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ใครๆ ก็เรียกร้องต้องการ ชอบที่จะให้ร่วมอยู่ในกลุ่มทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ

2.4.2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

กาญจนา คำสุวรรณ (2524: 192-193) ได้กล่าวว่าถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยใหญ่ คือ

1. พันธุกรรม ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ ความสมบูรณ์ หรือความพิการของร่างกาย
2. สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ดินฟ้า อากาศ ที่อยู่อาศัย สถานการณ์ สภาพแวดล้อม บุคคลที่ใกล้ชิด ตลอดจนประสบการณ์ที่บุคคลในสังคมเดียวกันได้รับ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติ คำสั่งสอน

กันยา สุวรรณแสง (2544 : 10-12) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ประกอบด้วย

1. ด้านกายภาพ คือโครงสร้างของร่างกายและระบบต่อมต่างๆ ส่งผลให้บุคลิกภาพของบุคคลต่างกันไปด้วย
2. สติปัญญาและความสามารถ ถ้าบุคคลบกพร่องทางสติปัญญาและความสามารถ จะทำให้พัฒนาบุคลิกภาพที่ดีได้ยาก
3. ด้านอารมณ์ เช่น บุคคลที่มีความกังวล จะทำให้บุคลิกภาพของบุคคลแปรเปลี่ยนได้ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพที่ดีได้ยาก
4. ความสนใจที่แตกต่างกัน มีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพแตกต่างกันได้
5. การปรับตัวเข้ากับสังคม คนที่ปรับตัวเข้ากับสังคมไม่ได้จะเป็นคนที่ชอบเก็บตัว หินสังคม มองโลกในแง่ร้าย

2.4.3 ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theories)(ลัวิน สายยศ และอังคณา สายยศ.2543 : 219-220) ฟรอยด์ (Freud) กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของทางบุคลิกภาพ มี 3 ประการ ดังนี้

ก. อิด (id) เป็นสันดานดิบ เป็นแหล่งพลังงานทางจิตเบื้องต้น คือ ความต้องการทางสัญชาตญาณเพื่อสนองหลักแห่งความสำราญปราศจากหลักแห่งศีลธรรมหรือค่านิยมใดเช่นการคิดฝัน

ข. อีโก้ (ego) เป็นหลักแห่งความจริงที่คอยกันขวางอิดเอาไว้ เพื่อให้สามารถเข้าสู่สังคมได้ อีโก้ทำหน้าที่เหมือนผู้บริหารหรือผู้จัดการของบุคลิกภาพ มันพิจารณาตัดสิน ควบคุม การกระทำ เช่น เชาว์ปัญญา ความคิด

ค. ซุปเปอร์อีโก้ (superego) เป็นหลักอุดมคติ ศีลธรรม จริยธรรมขึ้นอยู่กับความเห็นดีเห็นชอบของผู้ใหญ่ พ่อแม่ ครูอาจารย์ และหลักธรรมที่ยึดถือ

แอดเลอร์(ลัวิน สายยศ และอังคณา สายยศ.2543 :221;อ้างอิงจาก Adler,1974) เชื่อว่า มนุษย์มีจุดมุ่งหมายปลายทางที่จะเดินไปสู่ความเด่นทั้งนั้น จึงแบ่งประเภทบุคลิกภาพได้ 4 แบบ คือ

ก. พวกร่วมมือ – เสริมสร้าง (Active – Construction) เป็นพวกที่มีจิตใจดี มีอุดมคติ รักบ้านช่อง เห็นคุณค่าของสิ่งทั้งหลาย สามารถเผชิญหน้าได้ทั้งสิ่งมีประโยชน์และสิ่งไม่มีประโยชน์ มีความมั่นคงแน่นอน รักความเป็นมนุษย์ เอาชนะความยุ่งยากด้วยความคิดสร้างสรรค์และเป็นผู้ให้มากกว่าผู้ขอ

ข. พวกเฉยเมย - ทำลาย (Passive-Destruction) เป็นพวกที่มีพฤติกรรมต่อต้าน ชอบกล่าวโทษ หวังจะเอาจากคนอื่นอย่างเดียว ก้าวร้าวแบบเสียบๆ ลักษณะเป็นเจ้าทุกข์ บางทีเรียกวิถีชีวิตแบบประสาท (neurotic style of life)

ค. เจยเมย – เสริมสร้าง (Passive-Construction) เป็นพวกมีพฤติกรรมทำท่าทางแบบ น่ารัก แสดงความนิยมเชื่อถือแบบง่าย ๆ ให้แก่ตนเองมากกว่าจะมุ่งเพื่อความสำเร็จ

ง. พวกร่วมมือ – ทำลาย (Active-Destruction) เป็นพวกกวนประสาท ชอบก่อวุ่น กระด้างกระเดื่อง ประพฤติเลวร้ายต่ำช้า มีความโหดเหี้ยม เสเพล กดขี่ข่มเหง และชอบรบกวนชาวบ้าน

2.4.4 ทฤษฎีคุณลักษณะ (Trait Theories)

แอลพอร์ท (Allport.1961 : 73) เชื่อว่าบุคลิกภาพของมนุษย์ประกอบด้วยคุณลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงแบ่งคุณลักษณะออกเป็น 2 ชนิด (ลัวิน สายยศ และอังคณา สายยศ.2543 : 224) คือ

ก. คุณลักษณะร่วม (Common traits) เป็นคุณลักษณะที่ลักษณะเหมือนคนอื่นทั่วไป สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ คือคุณลักษณะที่เป็นตัวร่วมของแต่ละบุคคลนั่นเอง เช่น แดงก้าวร้าว กว่าคนอื่น

ข. คุณลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal dispositions) เป็นคุณลักษณะที่แสดงลักษณะเฉพาะ ความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล เป็นตัวที่ทำให้แต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน เด่นชัดบางที่เรียกว่า individual trait มีอยู่ 3 ชนิด คือ

- Cardinal traits เป็นคุณลักษณะเดียวที่เด่นออกมา มีอิทธิพลอย่างมากที่สุดต่อการแสดงพฤติกรรม เช่น ความละโมภ ตัณหาราคะ บุชาติตนเอง ใช้เล่ห์เหลี่ยมเพื่อประโยชน์ตน

- Central traits เป็นชุดของบุคลิกภาพใหญ่ๆ ประกอบขึ้นเป็นแกนบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล แต่ละคนมีอยู่ 5 ถึง 10 คุณลักษณะ เช่น ความมีไมตรี ความรักใคร่ ความยุติธรรม การแข่งขัน มันไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ

- Secondary traits เป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญน้อยแสดงพฤติกรรมหลังจากสองคุณลักษณะแรกแสดงออกมาแล้ว เช่น ชอบเสื้อผ้า ชอบภาพยนตร์ ชอบอาหาร ชอบดนตรี

2.4.5 ทฤษฎีแบ่งประเภท (Type Theories)

จุง (สุธีรา เฝ้าโกสสถิตย์ และคณะ. 2543 : 129 -131 ; อ้างอิงจาก Jung. 1943)

ได้แบ่งประเภทของบุคคลโดยการสังเกตและการศึกษาจากลักษณะภายนอกของบุคคลโดยแบ่งบุคลิกภาพของคนเป็น 2 ประเภท คือ

ก. บุคคลประเภทชอบสังคม (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย ร่าเริง ชอบออกสังคม กล้าเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม เมื่อเกิดความคับข้องใจมักมีพฤติกรรมออกมาในรูปของการต่อสู้

ข. บุคคลประเภทเก็บตัว (Introvert) เป็นคนชอบเก็บตัว ชอบพูดคนเดียว ไม่มั่นใจในการที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ภายนอก จังหวะนี้เป็นการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันจนเป็น 2 ขั้ว จึงได้เกิดมีคำหนึ่งขึ้น คือ “เป็นพวกกกลางๆ (Ambivert)” หมายถึง การพัฒนาบุคลิกภาพในลักษณะกกลางๆ ระหว่าง 2 ประเภท การดำรงชีวิตเช่นนี้ทำให้เกิดความพอดีขึ้น ซึ่งพบว่าเป็นการดำรงชีวิตของคนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งแบ่งได้ 4 ประเภท

ก. พวกที่มีความรู้สึกเร็ว – ไวต่อความรู้สึก (Sensitive type) เป็นพวกที่แสดงปฏิกิริยาตอบรับเร็วไม่ว่าสิ่งกระตุ้นจะเกิดจากภายนอกหรือภายในร่างกาย

ข. พวกไม่เคร่งครัดต่อระเบียบ (Intuitive type) เป็นพวกที่สนใจความรู้สึกของตัวเองมากกว่าสิ่งที่ตนได้แสดงออกไป บางครั้งความคิดและความรู้สึกทำให้คนอื่นคาดไม่ถึง มักจะเป็นนักประดิษฐ์ บางคนเก่งแต่คิดแล้วทำไม่ได้ เป็นพวกไม่เอาจริงเอาจังอะไร บางคราวก็ถูกผู้อื่น มักอยู่ในโลกของความฝัน และมักเป็นพวกเก็บตัว การพ้อฝันจึงเป็นประโยชน์ต่อคนพวกนี้

ค. พวกแสดงความรู้สึกตามความเป็นจริง (Feeling type) เป็นพวกที่มีอารมณ์รุนแรง มีความคิดลึกซึ้ง ยึดมั่นอยู่ในความประพฤติของตน การกระทำจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับอารมณ์

ง. พวกคิดค้นหาความรู้ (Think type) เป็นพวกสนใจในปรัชญา ศีลธรรมจรรยา และพยายามไฝหาคำรู้อยู่เสมอ

จากความหมายของบุคลิกภาพที่ได้กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่รวมกันเป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล อาทิ รูปร่าง ท่าทาง พฤติกรรมการแสดงออก ความสามารถ ความรู้สึก จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา เป็นต้น เพื่อทำการได้ตอบสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งการแสดงออกมีความแตกต่างกันตามสถานการณ์และสามารถสังเกตได้

2.4.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

อัลพอร์ท (ลัวิน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543 : 224 ; อ้างอิงจาก Allport.1937) ให้ความหมายของคุณลักษณะ (Traits) ว่าหมายถึง โครงสร้างของระบบจิตประสาทเฉพาะ ของแต่ละบุคคล ทำให้สิ่งเร้าทำหน้าที่ได้อย่างสมดุล อัลพอร์ทแบ่งคุณลักษณะออกเป็น 2 ชนิด คือ (นวลละออง สุภาพผล.2527 :184-186; ศรีเรือน แก้วกังวาล.2539 : 253-254 ; ลัวิน สายยศ และอังคณา สายยศ.2543 : 224-225)

1. คุณลักษณะร่วม (Common Traits) เป็นคุณลักษณะที่มีลักษณะเหมือนคนอื่นทั่วไป สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ คือเป็นคุณลักษณะที่เป็นตัวร่วมของแต่ละบุคคล เช่น พูดว่า คนบางคนก้าวร้าวกว่าคนอื่นหรือคนบางคนสุภาพกว่าคนอื่น ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวนี้มีอยู่เกี่ยวกับทุกคนจนสามารถนำมาเปรียบเทียบได้ดังกล่าวมาแล้วเรียกว่า คุณลักษณะร่วม

2. คุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล (Personal Dispositions) เป็นคุณลักษณะที่แสดงคุณลักษณะเฉพาะ มีความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล เป็นตัวที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันเด่นชัด บางทีเรียกว่า Individual Traits มีอยู่ 3 ชนิด คือ

2.1 คาร์ดินัลเทรต (Cardinal Traits) เป็นคุณลักษณะเดี่ยวที่เด่นชัดที่สุดในแต่ละบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นเป็นที่รู้จัก และมีอิทธิพลอย่างมากที่สุดต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ความละโมภ คัดค้านการกระทำ บูลชนกตนเอง ใช้เล่ห์เหลี่ยมเพื่อประโยชน์ตน เป็นต้น

2.2 เซนทรัลเทรต (Central Traits) เป็นชุดของคุณลักษณะใหญ่ๆ ประกอบขึ้นเป็นแกนบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล แต่ละคนมีอยู่ 4 – 7 คุณลักษณะ เช่น ความมีไมตรี ความรักใคร่ ความยุติธรรม การแข่งขัน เป็นต้น คุณลักษณะนี้ไม่ค่อยมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ (และอาจพบได้ในบุคคลอื่น)

2.3 เซคอนดารีเทรต (Secondary Traits) เป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญน้อย แสดงพฤติกรรมหลังจาก สองคุณลักษณะแรกแสดงออกมาแล้ว เช่น ชอบเสื้อผ้า ชอบภาพยนตร์ ชอบอาหาร ชอบดนตรี เป็นต้น

โรเจอร์ส (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2539 : 123 –124 ; อ้างอิงจาก Roger.n.d.1937) แบ่งตัวตนออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. อัตมโนคติ หรืออัตมโนทัศน์ (Self Concept) คือ ภาพของคนที่เห็นเองว่าตนเป็นคนอย่างไร คือใคร มีความรู้ ความสามารถ ลักษณะเฉพาะตนอย่างไร เช่น คนสวย คนเก่ง คนช่างพูด คนเก็บตัว เป็นต้น โดยทั่วไปคนรับรู้ตนเองหลายแง่มุม อาจไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือภาพที่คนอื่นมองเห็น เช่นคนที่เฝ้ารถเขาเปรียบผู้อื่น อาจไม่เคยนึกเลยว่าตนเองเป็นบุคคลประเภทนั้น

2. ตนตามอุดมคติ (Ideal Self) คือตัวตนที่อยากมี อยากเป็น แต่ยังไม่มี ไม่เป็น ในสภาวะปัจจุบัน เช่น นาย ก เป็นคนขี้บอรับจ้าง แต่นึกฝันอยากจะเป็นเศรษฐีมีเงินคนขับรถให้หนึ่ง เป็นต้น

2.4.7 บุคลิกภาพของนักภาษาไทย

การ์ดเนอร์ (Gardner.1993 : 115) ได้ให้ความหมายของผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างความตื่นเต้น (excite) ความพึงพอใจ (please) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษามักจะเป็นคนที่ชอบคิด ชอบอ่าน ชอบเขียน เรียนรู้ได้ดีในเรื่องภาษาจากการได้เห็น ฟังเสียง สามารถเข้าใจความหมายของหลักเกณฑ์ทางภาษา การสร้างสรรค์ทางภาษา

แวน ทัสเซล-บาสกา (Van Tassel – Baska.1996 : 72) ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาต้องมีความคล่องในการอ่านและอ่านหนังสือได้ถูกต้อง สนใจคำศัพท์และความสัมพันธ์ของ

คำ ลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ เขียนบรรยายเรื่องราวและสื่อสารได้ดี มีความเข้าใจโครงสร้างของภาษา โดยการพูดและการเขียน

รูบิน และทอมสัน (สำอ้าง หิรัญบุรณะ.2542 : 8 ; อ้างอิงจาก Rubin and Thomson.1983) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความสามารถทางภาษาไว้ว่า เด็กจะค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีการจัดระเบียบข้อมูลเกี่ยวกับภาษา ใช้คำอธิบายความหมายประกอบ เรียนรู้ที่จะใช้ภาษาในการเดาอย่างชาญฉลาด เรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการใช้ภาษาเพื่อให้บทสนทนาดำเนินต่อไป

อุษณีย์ โพธิสุข (2544:52-53) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักภาษาไทยไว้ว่า เด็กจะชอบท่องและจดจำศัพท์ บทนิพนธ์ โคลง กลอนต่างๆ ชอบเล่นนิทาน อ่านหนังสือหรือจดบันทึก ชอบเขียนหรือแต่งเรื่องราวจากจินตนาการ ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาทุกครั้งที่มีโอกาส และมักจะแสดงลักษณะเด่นหรือความสามารถพิเศษกว่าเด็กในวัยเดียวกัน กล่าวคือสามารถพูดหรือเขียนแสดงความคิดตามความต้องการหรือความรู้สึกของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน มีการอธิบายหรือบรรยายประสบการณ์ต่างๆโดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม รู้จักใช้ภาษาที่สละสลวย ลึกซึ้ง งดงาม แสดงให้เห็นถึงความงามและความรู้สึกที่ละเอียดอ่อนได้อย่างก้าวหน้าเกินวัย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักภาษาไทยนั้นควรจะประกอบไปด้วย มีความรอบรู้และสนใจในการอ่านหนังสือภาษาไทยอย่างมาก ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านภาษาไทย เป็นผู้ที่ชอบแต่งกวีกลอน มีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างไพเราะ ค้นพบการเรียนรู้ใหม่ๆ ได้ด้วยตัวเอง

ลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้มีความสามารถทางด้านภาษาไทย

ผดุง อารยะวิญญู (2542:175 - 176) ได้อธิบายลักษณะของเด็กที่จะมีความสามารถทางภาษาไทยไว้ดังต่อไปนี้

1. พูดเก่ง
2. ใช้ศัพท์สูง
3. อ่านหนังสือได้ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือที่ใช้ในระดับชั้นของตน หรือหนังสือเรียนที่ใช้ในการเรียนในระดับที่สูงกว่า
4. มีทักษะในการสื่อความหมายยอดเยี่ยม
5. มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษา

อุษณีย์ โพธิสุข (2543 : 52 – 53) กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีลักษณะของนักภาษาจะต้องพูดได้เร็วกว่าเด็กในวัยเดียวกัน ชอบท่องและจดจำศัพท์ ทางด้านภาษาไทย มีความสนใจ อ่านทุกอย่างที่ตัวเองพบ ชอบจดบันทึก จะเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา ทุกครั้งที่มีโอกาส ชอบมีหนังสือติดตัว ชอบเขียน แต่งเรื่องราวต่างๆ เช่น นิทาน โคลงกลอน สารคดี เป็นต้น สามารถที่จะอธิบายหรือบรรยาย

ความหมายของสิ่งต่างๆ ได้อย่างชัดเจน โดยใช้ถ้อยคำที่รัดกุม ครอบคลุม และเหมาะสม เข้าใจเรื่องที่อ่านหรือฟังได้อย่างรวดเร็ว และแจ่มแจ้ง เข้าใจความหมายได้ลึกซึ้ง ในเรื่องที่แฝงอยู่ ที่ตนเองได้อ่านหรือฟังได้ รู้จักใช้คำเปรียบเทียบ สามารถใช้ภาษาที่ทำให้เกิดจินตนาการได้อย่างแจ่มชัดและมีสีสัน ภาษาที่ใช้ก็สละสลวย ลึกซึ้ง และงดงาม สนใจ และชอบศึกษาที่มาของศัพท์ต่างๆ

2.4.8 ความสนใจ (Interest)

2.4.8.1 ความหมายความสนใจ ได้มีนักวิชาการ นักการศึกษาและนัก จิตวิทยา ได้ให้ความหมาย ความสนใจ ดังนี้

ดิวี่ (ธัญรัตน์ บุญธัญภรณ์. 2539 : 44 ; อ้างอิงจาก Dewey. 1959) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือความพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวคิดใดแนวคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมใดหนึ่ง

กู๊ด (Good.1973: 56) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง เจตคติ ความรู้สึกเกี่ยวข้อง หรือภาวะที่ยอมรับรู้ หรือความคิดที่จะใส่ใจอันนำไปสู่การแสวงหาความรู้และความรู้สึกได้เสมอ ความสนใจอาจมีอยู่ชั่วขณะหรือคงอยู่ถาวรได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ธอร์นไดค์ (Thorndike. 1959 : 118) กล่าวถึง ความสนใจว่า เป็นลักษณะหนึ่งของ บุคคลิกภาพที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึก และความนึกคิดของคนเราในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โพเวลล์ (Powell. 1963 :330) กล่าวไว้ว่า ความสนใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ กระตุ้นให้บุคคลกระทำการสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สมบุญ ชิตพงศ์ (2519: 14) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง การแสดงออกซึ่ง ความรู้สึกชอบพอสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากกว่าสิ่งอื่น บุคคลที่มีความสนใจในสิ่งใดนั้นต้องการรับรู้เกี่ยวกับสิ่ง นั้นแล้วมีการสนองตอบต่อการรับรู้ต่อสิ่งที่ตนรับรู้ สุดท้ายบุคคลนั้นก็ยอมรับในคุณค่าของสิ่งที่ตนได้ รู้ไว้

ประสาร ทิพย์ธารา (2521: 97) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความพอใจหรือ ความโน้มเอียงที่แสวงหา หรือเข้าร่วมในกิจกรรมหนึ่ง หรือสภาพจิตใจของคนที่ถูกพันหรือจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

วารินทร์ สายโอบเชื้อ (2522: 129) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกในทาง ที่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ดี

กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ (2523 : 233) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันเนื่องมาจากองค์ประกอบสำคัญๆ คือ ความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมต่างๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน

เปลื้อง ณ นคร (2523 : 235) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง อาการของจิตที่พุ่งเล็งต่อวัตถุ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือความใส่ใจ หรือภาวะซึ่งประกอบด้วยอาการอยากรู้ อยากเห็นอย่างรู้สึกตัวและใช้ปัญญา

สุณีย์ ธีรดากร (2524 : 154) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง สภาพจิตใจของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ทำให้บุคคลเอาใจใส่หรือจดจ่อต่อสิ่งนั้นจนสามารถกระทำกิจกรรมได้บรรลุจุดหมาย

จรรยา เอี่ยมสะอาด (2527 : 36) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความรักชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พร้อมทั้งจะทำการกิจกรรมที่สนใจด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่ เพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหมายของตน

ประสาธ อิศรปริดา (2538 : 135-136) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ลักษณะทางจิตใจที่มีความสืบเนื่องกันเป็นชุด โดยเริ่มจากการที่มีสิ่งเร้าให้เกิดความสนใจและตอบสนองต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ ทำให้เกิดความรู้สึกหรือความคิดอันนำไปสู่ความสงสัย ความอยากรู้อยากเห็น และความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

วรกิตติ ผ่องศรี (2538 : 39) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความชอบ เอาใจใส่ อยากรู้อยากเห็น แสวงหาความรู้ ในสิ่งที่ชอบ

วัฒนาพร จันทร์พรม (2539 : 15) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง แรงจูงใจ ที่จะทำให้นักแสดงพฤติกรรมความชอบต่ออาชีพหนึ่ง และบุคคลนั้นมีแนวโน้มที่เลือกประกอบอาชีพนั้นๆ

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงทำให้เขามีความอยากรู้อยากเห็น อยากแสวงหา และจดจ่อต่อสิ่งใดโดยพร้อมทั้งตั้งใจ เอาใจใส่ ในกิจกรรมนั้น เพื่อให้สำเร็จ ซึ่งความรู้สึกนั้นอาจจะชั่วคราวหรือถาวร แต่เป็นสิ่งที่มีความค่า

2.4.8.2 สาเหตุของความสนใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2530 : 92) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสนใจ ดังนี้

1. อาจจะเป็นผลมาจากการที่บุคคลนั้นมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วทำให้เกิดความสนใจในเรื่องอื่นๆ ต่อไป
2. อาจจะมีสาเหตุมาจากการตามอย่างเพื่อนหรือลัทธิเอาอย่าง
3. อาจมีสาเหตุมาจากผลประโยชน์

4. อาจมีสาเหตุมาจากความอยากรู้อยากเห็น
5. อาจมีสาเหตุจากเรื่องส่วนตัว

ประยูรศรี มณีสร (2532 : 68) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสนใจ ดังนี้

1. เนื่องจากมองเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. มีความถนัดและมีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้น
3. สิ่งนั้นมีความหมายต่อตนเอง และสัมพันธ์กับชีวิตจริง
4. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
5. สิ่งเหล่านั้นเป็นของแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 216) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสนใจ ดังนี้

1. เกิดจากการติดต่อสัมพันธ์ (Association) เช่น จากการอ่าน การติดต่อ สิ่งใดที่ทำความพอใจให้ หรือเห็นว่าสิ่งนั้นจะให้ประโยชน์
2. สิ่งทีกระตุ้น ความสนใจ เช่น สีฉูดฉาด เสียงดัง
3. การเอาอย่าง สิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยม หรือสนใจ ก็จะทำให้สนใจไปด้วยเพื่อการอยู่ร่วมหมู่ร่วมคณะ เช่น ในหมู่บ้านนิยมและสนใจเรื่องการศึกษา ไม่ว่ายากจนอย่างไรก็ต้องส่งลูกให้เรียน
4. ความรู้ความสามารถที่จะกระทำสิ่งใดได้ย่อมจะเป็นเหตุให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นได้ เช่น คนที่พูดภาษาอังกฤษได้ ย่อมสนใจภาษาอังกฤษ
5. ความสนใจเกิดจากการได้รับผลสำเร็จ ถ้าทำงานประสบผลสำเร็จได้รับคำชมเชย จะเกิดความภาคภูมิใจและเกิดมีความสนใจที่จะทำงานนั้นให้ดียิ่งขึ้น เพราะมีกำลังใจที่จะปฏิบัติให้ได้ผลยิ่งขึ้นอีก
6. ความสนใจเกิดจากความต้องการ บุคคลมีความต้องการทั้งทางร่างกายทางจิตใจ ทางสังคม ความต้องการทำให้คนเราพยายามหาทางบำบัดความต้องการ สนใจที่จะแสวงหาสู่ทางสู่ความสำเร็จ
7. เกิดขึ้นเอง โดยไม่ทราบสาเหตุ และไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า อาจเป็นเพราะสัญชาตญาณก็ได้ เช่น ไปเห็นสภาพอันลำบากของชาวนา ก็อยากหาทางช่วยเหลือ
8. เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น เป็นชาวประมงน้ำตื้น เล่นเรือไปหาปลาอยู่เป็นประจำว่ายน้ำดำแก่ง จึงสนใจกีฬาแข่งเรือ สิ่งแวดล้อม ความเคยชิน ความชำนาญ นับว่ามีความสำคัญต่อความสนใจมาก
9. เกิดจากการติดต่อ เอาอย่างผู้อื่น เช่น พ่อแม่ เพื่อน สนใจสิ่งใดก็ชอบหรือสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วย

10. เกิดจากการฝึกรบมนำมาให้เกิดความสนใจ

2.4.8.3 องค์ประกอบของความสนใจ

โดยทั่วไปบุคคลมีความสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกันดังนี้นักการศึกษา ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้บุคคลมีความสนใจแตกต่างกัน ดังนี้

บงกช ลิปพันธ์ (2529 : 48) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสนใจไว้ ดังนี้

1. ความสนใจจะเกิดจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจนั้น มีความสัมพันธ์กับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
3. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้นอาจเป็นไปตามวัย และเวลาของแต่ละบุคคลตามแบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของตนเองได้
4. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับสภาพจิตใจและเชาวน์ปัญญาของบุคคล ผู้ที่มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำจะสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่างและไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับผู้ที่ระดับเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกันและเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กสนใจเรื่องใดเด็กจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์เด็กอาจไม่สนใจ เป็นแต่เพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530 : 216) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสนใจ ดังนี้

1. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของเด็ก เด็กที่มีเชาวน์ปัญญาต่ำสนใจไม่มากอย่าง ไม่สลับซับซ้อนเหมือนเด็กเชาวน์ปัญญาสูง ซึ่งมักสนใจหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน
2. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับรากฐานทางประสบการณ์ เด็กจะสนใจเรื่องใดจำเป็นต้องมีประสบการณ์ มีความรู้ในเรื่องนั้น มิฉะนั้นจะไม่สนใจจริงจัง
3. ความสนใจ มีความสัมพันธ์กับสุขภาพร่างกายของเด็ก ความสมบูรณ์ของร่างกาย มีผลต่อความสนใจระยะสั้นหรือยาว

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงทำให้เขามีความอยากรู้อยากเห็น อยากแสวงหา จดจ่อต่อสิ่งใดพร้อมทั้งตั้งใจ เอาใจใส่ ในกิจกรรมนั้น เพื่อให้สำเร็จ ซึ่งความรู้สึกนั้นอาจจะชั่วคราวหรือถาวร แต่เป็นสิ่งที่มีความค่า

2.4.8.4 สาเหตุของความสนใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2530: 92) ได้กล่าวถึง สาเหตุความสนใจ ดังนี้

1. อาจจะเป็นผลมาจากการที่บุคคลนั้นมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วทำให้เกิดความสนใจในเรื่องอื่นๆ ต่อไป

2. อาจจะมีสาเหตุมาจากการตามอย่างเพื่อนหรือลัทธิเขาอย่าง
3. อาจมีสาเหตุมาจากผลประโยชน์
4. อาจมีสาเหตุมาจากความอยากรู้อยากเห็น
5. อาจมีสาเหตุจากเรื่องส่วนตัว

ประยูรศรี มณีสร (2532: 68) ได้กล่าวถึง สาเหตุของความสนใจ ดังนี้

1. เนื่องจากมองเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. มีความถนัดและมีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้น
3. สิ่งนั้นมีความหมายต่อตนเอง และสัมพันธ์กับชีวิตจริง
4. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
5. สิ่งเหล่านั้นเป็นของแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น

ภุชญา ศักดิ์ศรี (2530: 216) ได้กล่าวถึง สาเหตุของความสนใจ ดังนี้

1. เกิดจากการติดต่อสัมพันธ์ (Association) เช่น จากการอ่าน

การติดต่อ สิ่งใดที่ทำความพอใจให้ หรือเห็นว่าสิ่งนั้นจะให้ประโยชน์

2. สิ่งกระตุ้น ความสนใจ เช่น สีฉูดฉาด เสียงดัง

3. การเอาอย่างสิ่งใด ที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ ก็จะพลอยสนใจไปด้วยเพื่อการอยู่ร่วมหมู่ร่วมคณะ เช่น ในหมู่บ้านนิยมและสนใจเรื่องการศึกษา ไม่ว่ายากจนอย่างไรก็ต้องส่งลูกให้เรียน

4. ความรู้ความสามารถที่จะกระทำสิ่งใดได้ ย่อมจะเป็นเหตุให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นได้ เช่น คนที่พูดภาษาอังกฤษได้ย่อมสนใจภาษาอังกฤษ

5. ความสนใจเกิดจากการได้รับผลสำเร็จ ถ้าทำงานประสบผลสำเร็จได้ รับคำชมเชย จะเกิดความภาคภูมิใจและเกิดมีความสนใจที่จะทำงานนั้นให้ดียิ่งขึ้น เพราะมีกำลังใจที่จะปฏิบัติให้ได้ผลยิ่งขึ้นอีก

6. ความสนใจเกิดจากความต้องการ บุคคลมีความต้องการทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ความต้องการทำให้คนเราพยายามหาทางบำบัดความต้องการ สนใจที่จะแสวงหาสู่ทางสู่ความสำเร็จ

7. เกิดขึ้นเอง โดยไม่ทราบสาเหตุและไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า อาจเป็นเพราะสัญชาตญาณก็ได้ เช่น ไปเห็นสภาพอันลำบากของชาวนาก็อยากหาทางช่วยเหลือ

8. เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น เป็นชาวประมงน้ำตื้นเล่นเรือไปหาปลาอยู่เป็นประจำ

ว่ายนํ้าดำง่่ง จึ่งสนใจกีฬาแข่งเรือ สิ่งแวดล้อม ความเคยชิน ความชำนาญ นับว่ามีความสำคัญต่อความสนใจมาก

9. เกิดจากการติดต่อ เอาอย่างผู้อื่น เช่น พ่อแม่ เพื่อน สนใจสิ่งใดก็ชอบ หรือสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วยเกิดจากการฝึกอบรมโน้มน้าให้เกิดความสนใจ

2.4.8.5 องค์ประกอบของความสนใจ

โดยทั่วไปบุคคลมีความสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน ดังนั้น นักการศึกษา ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้บุคคลมีความสนใจแตกต่างกัน ดังนี้

บงกช สิปปพันธ์ (2529 : 48) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสนใจ ดังนี้

1. ความสนใจจะเกิดจากความพร้อมความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์กับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
2. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้นอาจเป็นไปตามวัย และเวลาของแต่ละบุคคลตามแบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของตนเองได้
4. ความสนใจมีความสัมพันธ์ กับสภาพจิตใจ และเชาว์ปัญญาของบุคคล ผู้ที่มีระดับเชาว์ปัญญาต่ำจะสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่างและไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับผู้ที่มีระดับเชาว์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกันและเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์ กับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กสนใจเรื่องใด เด็กจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์ เด็กอาจไม่สนใจ เป็นแต่เพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530 : 216) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความสนใจ ดังนี้

1. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับสภาพทางจิตใจ และเชาว์ปัญญาของเด็ก เด็กที่มีเชาว์ปัญญาต่ำจะมีความสนใจไม่มากอย่าง ไม่สลับซับซ้อนเหมือนเด็กเชาว์ปัญญาสูง ซึ่งมักสนใจหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน
2. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับรากฐานทางประสบการณ์ เด็กจะสนใจเรื่องใดจำเป็นต้องมีประสบการณ์ มีความรู้ในเรื่องนั้น มิฉะนั้นจะไม่สนใจจริงจัง
3. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับสุขภาพร่างกายของเด็ก ความสมบูรณ์ของร่างกาย มีผลต่อความสนใจระยะสั้นหรือยาว

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้มีความสามารถด้านภาษาไทย

วอลลี่ เอลเลน (Warry Ellen. 2003 : Online) ได้มีการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อหาองค์ประกอบ ที่มีความสัมพันธ์กับระบบประเมินความเข้าใจของแมสซาชูเซตส์ (TheMassachusetts Comprehensive Assessment System - MCAS) ทางด้านภาษาอังกฤษซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง 5 ตัวแปร คือ ประเภทของชุมชน (ชนบทหรือในเมือง) เพศ เชื้อชาติ การวัดผลด้านความถนัดทางภาษาขั้นต้นและการเขียน PSAT MCAS เป็นตัววัดมาตรฐานที่มีผลต่อการรับเด็กนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นต่างๆเพื่อเป็นการรับรองเรื่องความรู้ของเด็ก เช่นในปี 2003 เด็กต้องสอบผ่านวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษเพื่อที่จะได้ไปประกาศ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาจากโรงเรียนในเขตเมือง 3 แห่งและโรงเรียนในเขตชนบท 4 แห่งในเมืองแมสซาชูเซตส์ จากนักเรียนจำนวน 914 คน ตั้งแต่ช่วงฤดูร้อนปี 2001 ถึงฤดูหนาวปี 2002 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติแบบถดถอยถูกนำมาใช้เพื่อคัดแยกองค์ประกอบทั้ง 5 โดยมีตัวแปรคือเพศ เชื้อชาติ ประเภทของชุมชน (ชนบทหรือในเมือง) คะแนนในการทดสอบย่อยทางภาษา PSAT และคะแนนในการทดสอบย่อยทางการเขียน จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา MCAS ผลการวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับการทดสอบทั้ง PSAT และ MCAS เรื่องของเชื้อชาติไม่มีผลต่อค่าของตัวแปรส่วนเรื่องของเพศก็มีผลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เฮดดริค เจมส์ (Headrick James, JR. 1984 : Online) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดและทัศนคติในการวัดผลสัมฤทธิ์ในประเทศเยอรมัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างความถนัดและทัศนคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนภาษาต่างประเทศ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบความถนัดทางภาษาและแบบวัดทัศนคติทางการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาเยอรมัน ขึ้นพื้นฐาน 69 คนจากมหาวิทยาลัยมิสซูรี โคโลัมเบีย คะแนนจะถูกเก็บแยกเป็นจากแบบทดสอบ วัดความถนัดแบบสอบถามวัดทัศนคติ ข้อสอบ 4 วิชารวมถึงข้อสอบปลายภาค โดยสรุปถึงแม้ว่าจะมี ความสัมพันธ์ทางนัยที่พิสูจน์ได้ ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาบางตัวและมีความแตกต่างด้านความถนัดระหว่างนักเรียนมีและไม่มีพื้นฐานการเรียนด้านภาษามาก่อนแต่การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ที่เป็นที่ยอมรับ บ่งบอกได้ว่าตัวแปร (ความถนัด ทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ทั้งหมดไม่มีตัวหนึ่งตัวใดที่ มีนัยสำคัญมากไปกว่าตัวอื่นๆ

เกอโร (Guerrero . 2001 : ออนไลน์) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางภาษา ของเด็กชาวลาติน ที่มีรายได้ต่ำ พบว่า การพัฒนาทางภาษาของเด็กในเรื่องของการแสดงออกทางภาษา นั้นเกิดจากการใกล้ชิดกับการดูแลในครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในด้านของการใช้คำศัพท์มากขึ้น

วุฒิพงศ์ เตชะดำรงสิน (2535 : 67) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ การพัฒนาส่วนช่วยจัดการและฟังก์ชันพิเศษในระบบสร้างบทเรียนภาษาไทย การนำเอาคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือในทางการเรียนการสอนมี 2 ส่วนใหญ่ๆ คือการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer-assisted instruction : CAI) และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดการหรือการบริหารการสอน (computer-managed instruction : CMI) โครงการวิจัยนี้เป็นการพัฒนาส่วนช่วยจัดการในระบบสร้างบทเรียนภาษาไทย ส่วนช่วยจัดการนี้ประกอบด้วย 5 ระบบย่อย คือระบบตัดเกรด ระบบวิเคราะห์ผู้เรียนผู้สอนและบทเรียน ระบบคลังข้อสอบ และระบบสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ระบบต่างๆ ดังกล่าวจะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถวิเคราะห์บทเรียนและผลการเรียนของนักเรียน และนักเรียนเองก็สามารถรับทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน รวมทั้งสามารถติดต่อผู้สอนได้ในกรณีมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจบทเรียน

สุทัศน์ แซ่ตั้ง /นายวศิน สีนฤภิญโญ/นายอิทธิพันธ์ เมธเศรษฐ /นายพรชัย ธรรมรัตน์ โครงการวิจัยและพัฒนาการรู้จำตัวอักษรลายมือเขียน (2547 : 86) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติโครงการนี้เป็นโครงการพัฒนาระบบรู้จำลายมือเขียนภาษาไทยทั้งแบบออนไลน์ และแบบออฟไลน์ โดยกำหนดเป้าหมายของโครงการไว้ที่อัตราความถูกต้องไม่น้อยกว่า 95% สำหรับแบบออนไลน์ (online) โดยมีข้อจำกัดคือระบบจะไม่ขึ้นกับผู้เขียน ใช้ได้ทั้งภาษาไทย อังกฤษ และสัญลักษณ์พิเศษต่างๆ รวมทั้งจะเป็นระบบที่มีการเรียนรู้แบบเปลี่ยนแปลงอัตโนมัติ (adaptive learning) สำหรับแบบออฟไลน์ (offline) จะมีความถูกต้องไม่น้อยกว่า 90% โดยมีข้อจำกัดคือระบบจะไม่ขึ้นกับผู้เขียน ใช้ได้ทั้งภาษาไทย อังกฤษ และสัญลักษณ์พิเศษต่างๆ นอกจากระบบทั้งสองที่จะได้เมื่อสิ้นสุดโครงการแล้ว จะได้ฐานข้อมูลที่เก็บลายมือเขียนทั้งแบบออนไลน์ และออฟไลน์อีกด้วย โดยแบบออนไลน์จะมีลายมือเขียนไม่น้อยกว่า 50 คน และออฟไลน์จะมีลายมือเขียนไม่น้อยกว่า 100 คน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย

3.1 ความหมายของภาษา

ภาษา คือ ระบบที่มีแบบแผนของพฤติกรรมทางเสียงที่เป็นนิสัย โดยที่คนในสังคมใช้สื่อความหมายติดต่อกัน ยวน เ็น เซา (ล่าอาง หิริญบุรณะ. 2544 : 12 ; อ้างอิงจาก Yuen Ren Chao .1966)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 822) ได้ให้ความหมายของภาษาไว้ว่า ภาษา หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อสื่อความหมายของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

พูนสุข ญาณไพศาล (2542 : 6) ได้ให้ความหมายของภาษาไว้ว่า ภาษา คือระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารซึ่งประกอบด้วยเสียงและความหมาย

เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์ (2541 : 3) ภาษา คือ เสียงพูดที่มีระเบียบและมีความหมาย ซึ่งมนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความรู้สึก ความต้องการ

ภาษา คือ เครื่องมือใช้สื่อสารถ่ายทอดความคิด จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ความคิดจะถ่ายทอดกันได้โดยที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารรู้ระบบของภาษาที่เรียกว่าไวยากรณ์ (นววรรณ พันธุเมธา อ้างจาก เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์ 2541: 14)

เปรมจิต ชนะวงศ์ (2538 : 3) ได้ให้ความหมายของภาษาไว้ว่า ภาษา หมายถึง เสียงพูดที่เป็นระบบและมีความหมายที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารทำความเข้าใจกัน

ความหมายของภาษาไทย

ภาษาไทย หมายถึง ภาษาที่ใช้ในการศึกษาของคนไทย สำหรับใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติ (เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์ 2541 : 7)

ภาษาไทย หมายถึง เสียงพูดและสัญลักษณ์ที่คนไทยใช้สื่อสารทำความเข้าใจกัน (ธวัช ปุณณทก. 2543 : 3)

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดทางด้านภาษาไทย

พรทิพา พานิชชีวะกุล ม.ศ.ว. (2535 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียน และความสนใจ ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยการใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ประสบการณ์มุ่งภาษา มีการเรียนรู้ที่ดีกว่าการสอนตามคู่มือครู

ชาญชัย เชื้อสารุชน ม.ศ.ว.(2522 : 123) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าตัวแปรที่มีความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ ของการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ผลปรากฏว่า ตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงคือ แบบทดสอบความเข้าใจด้านภาษา ความคล่องแคล่วในการใช้คำ แบบทดสอบความจำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮอร์สโตน ที่ว่า คนที่จะมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีนั้นจะต้องมีความเข้าใจในภาษาและการใช้คำได้คล่องแคล่ว

พัชรา สุนทรนันท์ ม.ศ.ว.(2532) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำ และความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอน

แบบศูนย์การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า การสอนตามคู่มือครูทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำมากขึ้น

สุดใจ กองมะลิ (2538) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถทางภาษากับแบบทดสอบโคลชวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแต่ละด้าน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษา ได้แก่ คำตรงข้าม คำที่มีความหมายใกล้เคียง ศัพท์สัมพันธ์ ด้านประโยคจิตความ ด้านความเข้าใจในภาษา และแบบทดสอบโคลชวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย แล้วพบว่า คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนแบบทดสอบโคลชวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .07

ปริญธร พรหมศณี(2535:108) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียนและความสนใจในวิธีสอนภาษาไทยที่ได้รับการสอนด้วยวิธีตามรูปแบบเอริกา (Erica Model) และจากการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ปีการศึกษา 2535 ผลการทดลองพบว่า ความสนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามรูปแบบเอริกา และจากการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรทิพา พานิชชีวะกุล (2538 : 64) ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในวิธีสอนภาษาไทยของนักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ปีการศึกษา 2538 ผลการทดลองพบว่า ความสนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลงานวิจัยที่ค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาไทย จะพบว่ามีผลการทดลองเกี่ยวกับภาษาไทยในหลายด้านด้วยกัน เช่น การวัดความเข้าใจในภาษาไทย คำศัพท์ และเทคนิคต่างๆ ในวิธีการสอนต่างๆ มาใช้ในการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและนักเรียน ตลอดจนแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านภาษาไทยก็มีความหลากหลายในการค้นหาความสามารถในตัวเด็กทางด้านภาษาไทย เพื่อที่จะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงในตัวเด็กในแต่ละคนได้ว่า มีความสามารถในด้านนี้ในระดับ

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน

4.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ (อุทุมพร จามรมาน. 2532 : 53 – 63) การได้มาซึ่งเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียนแยกตามขั้นตอนการดำเนินงานได้ เป็น 2 ตอน คือ ขั้นตอนในการสร้างกับขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือ ขั้นตอนการสร้างเริ่มตั้งแต่การกำหนดแนวคิด ขอบเขต การตีความหมาย

ลักษณะที่จะวัด การกำหนดจำนวนข้อความและรูปแบบ การเขียนคำชี้แจง การเขียนข้อความ การทดลองใช้ และการปรับปรุงเครื่องมือวัด

ขั้นตอนการสร้าง ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียนมีทั้งหมด 7 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดขอบเขต

ผู้สร้างเครื่องมือต้องตอบคำถามต่อไปนี้ก่อน คือ

- ก. สร้างไปทำไม
- ข. ใครจะเป็นผู้ตอบ
- ค. จะใช้เครื่องมือในกาละเทศะอะไรบ้าง
- ง. ใครจะเป็นผู้ใช้เครื่องมือนี้
- จ. ในการใช้เครื่องมือ มีเวลาให้เท่าไร
- ฉ. ในการสร้างเครื่องมือ มีแรงงาน เวลา และเงินมากน้อยเพียงไร
- ช. ต้องการให้เป็นเครื่องมือระดับมาตรฐานหรือไม่

การตอบคำถามข้างบนนี้ก็เพื่อให้ผู้สร้างได้เกิดความชัดเจนในสิ่งที่จะวัดมองเห็นความเป็นไปได้ในการสร้างเครื่องมือ และกำหนดขอบเขตการวัดได้ชัดเจน เช่น ผู้สร้างเครื่องมือระบุได้ว่าต้องการสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียน ม. 5 หรือต้องการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติของวิชาภาษาไทย เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวจะต้องสร้างตามจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ในหลักสูตร

ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายในที่นี้ได้แก่จุดมุ่งหมายในการวัดซึ่งเป็นความคาดหวังของผู้สร้างเครื่องมือว่าเครื่องมือนี้จะนำไปใช้วัดลักษณะของผู้เรียนในด้านสมอง จิตใจ หรือการปฏิบัติ

จุดมุ่งหมายในการวัดจำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านที่เกี่ยวกับสมอง
2. ด้านที่เกี่ยวกับความรู้สึก อารมณ์
3. ด้านที่เกี่ยวกับการปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 การระบุเนื้อหาที่จะวัด

ผู้สร้างต้องมีความรู้อย่างแตกฉานในสิ่งที่จะวัด สามารถจำแนกเนื้อหาที่จะวัดออกเป็นหมวดหน่วย หมู่ เรื่องย่อยๆ ได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์และถูกต้อง ผู้สร้างที่เป็นนิสิตนักศึกษา ต้องจำแนกเนื้อหาออกเป็นหมวด หน่วย ให้ได้ โดยอาศัยการอ่านเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องแล้วจึงให้

อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาถึงความครบถ้วน สมบูรณ์และถูกต้อง ในกรณีที่ต้องการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สร้างต้องพิจารณาว่าผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญนั้นเป็นผู้รู้ในเนื้อหานั้นๆ อย่างจริงจัง สามารถพิจารณาว่าเนื้อหาดังกล่าวจำแนกออกได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์และครบถ้วน

ขั้นที่ 4 การกำหนดประเภทข้อ ประเภทเครื่องมือ คะแนนรายข้อ และจำนวนข้อ

การตัดสินใจเกี่ยวกับประเภทของเครื่องมือ ประเภทของข้อว่าจะมีกี่ประเภท ผู้สร้างต้องตอบคำถามให้ได้ว่า การสร้างเครื่องมือนี้จะมีเวลาตอบนานเท่าไร จะให้การตอบโดยการทำเครื่องหมาย หรือเติมคำ หรือเขียนข้อความ เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดจำนวนข้อที่ควรจะมี

การให้คะแนนรายข้อก็เช่นกันผู้สร้างต้องกำหนดให้ได้ว่า จะให้คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน หรือให้แตกต่างกัน และจะให้คะแนนในแต่ละข้อเท่าใด เช่นให้คะแนนข้อละ 1 คะแนนเท่ากัน หรือให้ต่างกัน

ขั้นที่ 5 การเขียนข้อความ

หลักในการเขียนข้อความคือ เขียนให้สอดคล้องระหว่างเนื้อหา จุดมุ่งหมายที่วัดและประเภทของข้อความ ข้อความที่เขียนจะต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องทั้งไวยากรณ์ ตัวสะกด ตลอดจนประเด็นที่เขียนต้องเป็นประเด็นที่มีนัยเดียวสำหรับข้อความที่ให้กาเครื่องหมายตอบ ถ้าเป็นข้อความที่ให้ตอบความเรียง ควรระบุคำถามให้ชัดเจน

ขั้นที่ 6 การจัดทำเครื่องมือ

เมื่อเขียนข้อความได้ครบถ้วนแล้วจัดเรียงข้อความตามประเภทของข้อความไว้พวกเดียวกัน แบ่งหมวดหมู่ของข้อความตามประเภท เขียนคำชี้แจง คำนำ หรือวิธีการตอบให้ชัดเจน จัดพิมพ์เป็นเครื่องมือให้สวยงาม น่าสนใจและน่าตอบ

ขั้นที่ 7 การทดลองใช้

เมื่อจัดพิมพ์เรียบร้อยแล้ว ผู้สร้างตรวจสอบเครื่องมือในด้านภาษาเป็นรายข้อความทั้งไว้ระยะหนึ่งแล้ว แล้วทดลองตอบตนเองว่าเพื่อทดสอบว่า ตนเองอ่านเข้าใจหรือไม่ ตนเองตอบใช้เวลานานเท่าใด แก้ไขปรับปรุง แล้วจึงจัดพิมพ์ตามจำนวนคนที่คาดการณ์ไว้

4.2 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ (อุทุมพร จามรมาน. 2532 : 65 - 69) เมื่อสร้างเครื่องมือ และทดลองใช้ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงแล้ว จึงนำมาใช้กับกลุ่มจริงและวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือต่อไป กลุ่มที่จะใช้จริงคือ กลุ่มที่วางแผนไว้ตั้งแต่ก่อนการสร้างเครื่องมือว่า จะใช้เครื่องมือนี้กับใครบ้าง การพิจารณาลักษณะของกลุ่มจริง ตลอดจนจำนวนผู้ใช้นั้นเป็นเรื่องสำคัญ ผู้สร้างต้องพิจารณาในด้านลักษณะของผู้ใช้ และขนาดของกลุ่ม เช่น ต้องการสร้างเครื่องมือวัดความสนใจของนักเรียนมัธยมต้น ผู้สร้างต้องศึกษาลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ ภูมิหลัง ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของประชากรนักเรียนมัธยมต้นว่าเป็นอย่างไร แล้วจึงทำการสุ่มตัวอย่างตามลักษณะดังกล่าวตาม

จำนวนที่คาดว่าจะสามารถทำได้ ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการสร้างจึงเป็นตัวกำหนดลักษณะและจำนวนของกลุ่มผู้ตอบ ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียนมีทั้งหมด 9 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทดลองใช้กับกลุ่มจริง

ผู้สร้างพิจารณาจำนวนคนตอบ จัดพิมพ์เครื่องมือตามจำนวนที่ต้องการแล้วเตรียมการทดสอบโดยกำหนดสถานที่ทดสอบ ผู้ควบคุมที่เข้าใจกระบวนการให้การทดสอบ ผู้สร้างต้องซักซ้อมกับผู้ควบคุมการทดสอบตั้งแต่การเริ่มต้นทดสอบจนถึงสิ้นสุดการทดสอบ ถ้ามีปัญหาจะแก้ไขอย่างไร ผู้สร้างควรเป็นผู้หนึ่งในกระบวนการทดสอบและบันทึกขั้นตอนการทดสอบตลอดจนปัญหาและการแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติภาคบรรยาย

เลือกเฉพาะข้อที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ ฉบับที่ตอบไม่ครบ ควรจัดแยกไว้ต่างหาก การวิเคราะห์ในขั้นนี้คือ การตรวจให้คะแนนแต่ละคน แต่ละข้อ แจกแจงความถี่ และคำนวณค่าต่างๆเป็นรายข้อ และเป็นกลุ่มคนดังนี้ คือ

1. ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ความแปรปรวน
2. พิสัย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน
3. ความเบ้ ความโด่งแบน
4. สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ
5. สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์รายข้อ

การคำนวณค่าต่างๆเป็นรายข้อ ทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการตอบเป็นรายข้อ คือ

1. ข้อใดบ้างมีผู้ตอบมาก/ น้อย
2. ข้อใดมีความสัมพันธ์กับข้อใดสูงหรือต่ำ
3. ข้อใดมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงหรือต่ำ
4. ลักษณะการแจกแจงข้อมูลของคนเป็นรายข้อเป็นอย่างไร ลักษณะการแจกแจงของแต่ละข้อเหมือนกันหรือไม่ โดยพิจารณาจากค่าความเบ้และความโด่ง – แบน

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์คะแนนรวม

การเสนอการแจกแจงข้อมูลกลุ่ม จะทำให้ได้ข้อสรุปว่า คะแนนเป็นอย่างไร ปกติ หรือเบ้ แบบวัดนี้ผู้ตอบได้มากหรือน้อย ค่าสถิติภาคบรรยายช่วยอธิบายลักษณะของแบบวัดนี้

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ค่าความตรง

ความตรงจำแนกได้ 3 ประเภทใหญ่ คือ ความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามทฤษฎี และ ความตรงตามเกณฑ์

ขั้นที่ 6 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability Coefficient)

การหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของเครื่องมือส่วนใหญ่ใช้การหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) หรือความคงเส้นคงวา (Stability) สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงดังกล่าว อยู่ในบทที่ 2

ขั้นที่ 7 การปรับปรุงเครื่องมือ

หลังจากที่วิเคราะห์ข้อความและความเชื่อถือได้ของเครื่องมือแล้ว ผู้สร้างควรนำผลวิเคราะห์ มาพิจารณาว่า ข้อความจะตัดทิ้ง ปรับปรุง อย่างไร แล้วจึงควรดำเนินการแก้ไข แต่ให้อยู่ในตาราง โครงสร้าง แล้วจึงไปทดลองกับกลุ่มใหม่ ทำเช่นนี้หลายๆ ครั้ง จนไม่มีข้อความใดที่จำเป็นต้อง ปรับปรุง จึงคำนวณค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ แล้วสรุปผล

ขั้นที่ 8 ปกติวิสัย (Norm)

ถ้าพัฒนาเครื่องมือไปถึงขั้นที่มีความเชื่อถือได้สูงแล้ว การหาค่าปกติวิสัยจะช่วยให้การใช้ เครื่องมือ การแปลความหมายเป็นไปได้ง่ายและสะดวก ค่าปกติวิสัยนี้ส่วนใหญ่ได้จากกลุ่มจริงที่มี ขนาดใหญ่และมีความเป็นตัวแทนของประชากร การคำนวณค่าปกติวิสัยได้แก่ การคำนวณคะแนน มาตรฐาน และการคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูลกลุ่มใหญ่นั้นเอง

ขั้นที่ 9 การสรุปผล

เครื่องมือที่พัฒนาจนถึงขั้นสุดท้ายแล้วผู้สร้างจะต้องเขียนคู่มือการใช้ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องมือ
2. กรอบการสร้าง ตารางโครงสร้าง
3. ข้อความทั้งหมด
4. การสรุปผลด้านคุณภาพ
5. วิธีการใช้และการแปลผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,000 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. ใช้การสุ่มอย่างง่ายเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนในแต่ละเขตการศึกษาซึ่งได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมา 8 โรงเรียน
2. สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่สุ่มเลือกมา 2 ห้องเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษสุ่มเลือกมา 3 ห้องเรียน ซึ่งได้จำนวน 18 ห้องเรียน โดยได้จำนวนนักเรียนรวมทั้งหมด 1,000 คน

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
	นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
วัดนวลนรดิศ	100
ประชากรราษฎร์อุปถัมภ์	100
บางกะปิ	100
ศรีอยุธยา	100
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	200
สตรีวัดอัมพรสวรรค์	100
จันทร์ประดิษฐารามวิทยาลัย	200
โพธิสารพิทยาคม	100
รวม	1,000

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 57 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

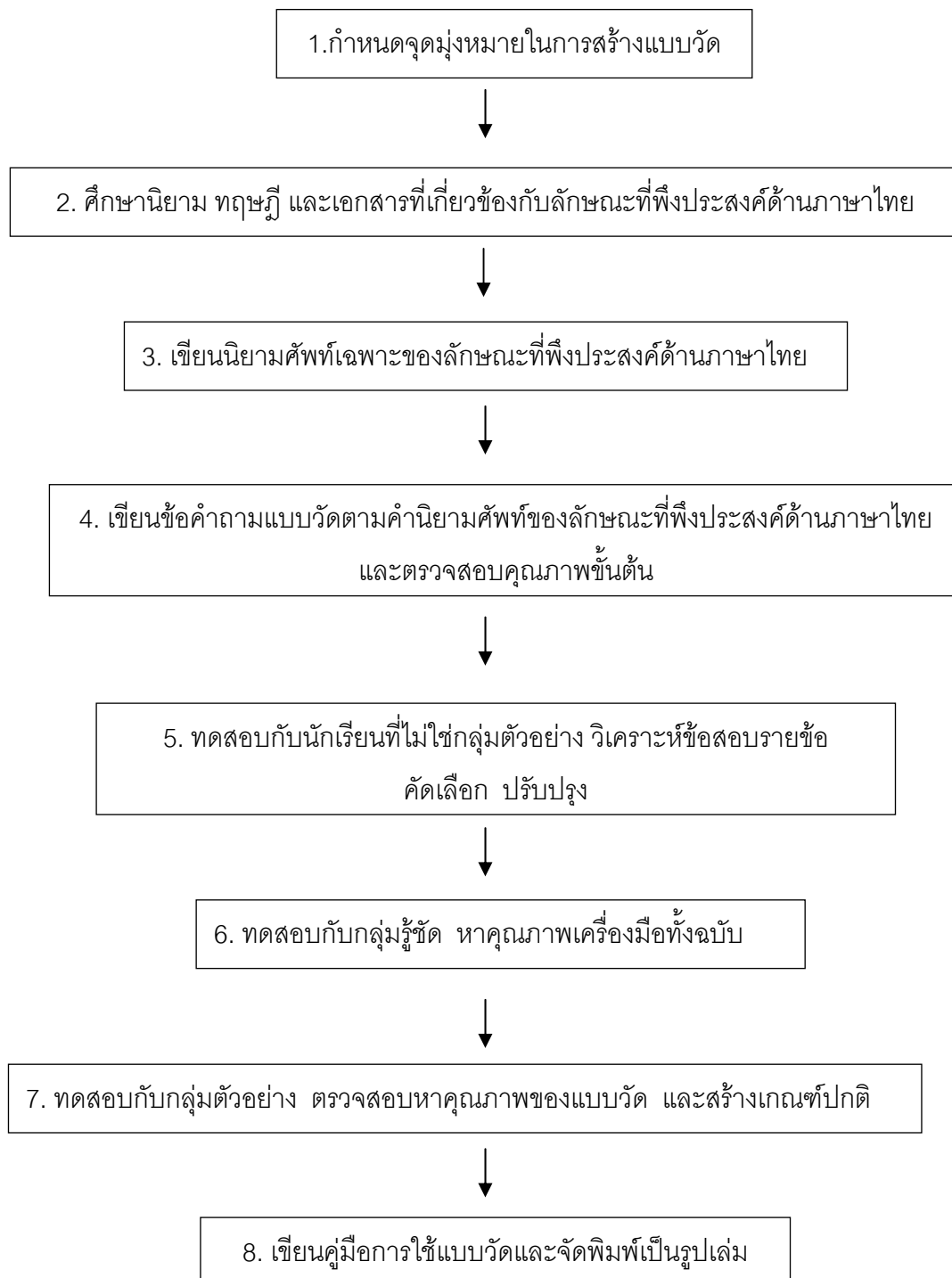
ตอนที่ 1 ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบถูก – ผิด จำนวน 28 ข้อ

ตอนที่ 2 ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 ด้านบุคลิกภาพเกี่ยวกับภาษาไทย มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการและขั้นตอนการสร้างไว้ในภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงลำดับขั้นตอนในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

ในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามภาพประกอบข้างต้น มีรายละเอียด ดังนี้

1.กำหนดจุดมุ่งหมายการสร้างแบบวัด

1.1 เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

1.2 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับตีความหมายของคะแนน

2.ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด

3.เขียนนิยามศัพท์เฉพาะ ตามพฤติกรรมที่แสดงออก ถึงลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยซึ่งสรุปจากนิยาม และลักษณะของผู้ที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ที่ค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ

4.เขียนข้อความตามคำนิยามของพฤติกรรมที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยในแต่ละด้าน โดยดำเนินการดังนี้

4.1 สร้างแบบวัดให้ครอบคลุมนิยามที่จะวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยโดยสร้างไว้ทั้งหมด 136 ข้อและแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการรู้คิด 106 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นแบบถูกผิด ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย 15 ข้อ ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย 15 เป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

4.2 นำแบบวัดที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นนำไปปรับปรุงและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ศานติ ภัคดีคำ อาจารย์พิมภาภรณ์ บุญประเสริฐ และอาจารย์มณฑิรา จารุเพ็งเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น ด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (IOC) ได้ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 จำนวน 136 ข้อ

5.การหาคุณภาพเครื่องมือ นำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยที่สร้างขึ้น ซึ่งตรวจสอบคุณภาพขั้นต้น ด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว จำนวน 136 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย (นครปฐม) จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจความความสมบูรณ์ของแบบวัดและวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ ดังนี้

5.1หาค่าความยากง่าย (P) ของข้อคำถามในแต่ละข้อในด้านของการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย โดยพิจารณา ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.2 ถึง 0.80 ได้จำนวน 32 ข้อ และนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ได้จำนวน 28 ข้อ ในด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย ทำการหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อคำถามเป็นรายข้อ ได้เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ได้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยจำนวน 15 ข้อ ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยจำนวน 14 ข้อ

5.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ จำนวน 100 คน ในด้านการรู้คิด ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านการรู้คิดเท่ากับ .8893 ด้านความสนใจ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสนใจเท่ากับ .9153 ด้านพฤติกรรม ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านพฤติกรรมเท่ากับ .8937 ได้แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยจำนวน 28 ข้อ ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยจำนวน 15 ข้อ ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยจำนวน 14 ข้อ

5.3 นำแบบทดสอบที่ได้จากข้อ 5.2 มาหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มรู้จัก (Known Group) จำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยเท่ากับ .7967 ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8881 ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8510

6. นำแบบวัดที่ได้จาก ข้อ 5.1 ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,000 คน เพื่อตรวจสอบค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นและวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัด โดยนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) แล้ว เปรียบเทียบหาค่าที่ปกติ (Normalized T - Score)

7. เขียนคู่มือการใช้แบบทดสอบและจัดทำรูปเล่ม

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

ตอนที่ 1 คำใกล้เคียง

0. ดูดาย

ก. ทอดทิ้ง

ข. เฉื่อยชา

ค. เพิกเฉย

ง. ห้างเหิน

ตอนที่ 2 ศัพท์สัมพันธ์

0. ทะเลทราย

ก. อดอยาก

ข. หิวโหย

ค. แห้งแล้ง

ง. เศร้า

ตอนที่ 3 คำที่ไม่เข้าพวก

ก. ฝากเนื้อไว้กับเสือ

ข. ใช้แมวไปขอลาอย่าง

ค. คืบก็ทะเล คอาก็ทะเล ง. จำศีลเอาหน้า ภาวนากันตาย

ตอนที่ 4 การเติมข้อความ

ความงามของ.....มีค่าเหนือกว่าความงามที่.....ปลูกแต่งขึ้น

ก. ธรรมชาติ มนุษย์

ข. แม่น้ำ ลำธาร

ค. ศีลธรรม ใจ

ง. ภูเขา อาหาร

ตอนที่ 5 ความเข้าใจในภาษา

เราต้องการให้เด็กไทยที่เกิดและเติบโตในสหรัฐอเมริกา รู้จักประเทศไทยและวัฒนธรรมไทย เราพาเขามาฝึกเพื่อให้รู้ว่าที่ได้ยินได้ฟังมานั้น จริงหรือไม่อย่างไร โดยเน้นการไปทัศนศึกษา

0. ผู้เขียนบทความนี้มีความรู้สึกเช่นไร

ก. ว้าวุ่น ข. ดีใจ

ค. เห็นคุณค่า ง. ซาบซึ้ง

ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย

ความสนใจที่มีต่อภาษาไทย	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อยที่สุด	ไม่จริงเลย
0.ข้าพเจ้าสนใจ ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย					
00.ภาษาไทยเป็นภาษาที่ข้าพเจ้าสนใจ					

ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย

ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อยที่สุด	ไม่จริงเลย
0.ข้าพเจ้ามีสมุดจดบันทึก เกี่ยวกับภาษาไทยติดตัว					
00.ทุกครั้งที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมกิจกรรม					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดตอนที่ 2 และตอนที่ 3

การให้คะแนนตัวเลือกที่ได้ 5 คะแนนได้มาจากการตอบจริงมากที่สุด 4 คะแนนได้มาจากจริงมาก 3 คะแนนได้มาจากการจริง 2 คะแนนได้มาจาจริงน้อยที่สุด 1 คะแนนได้มาจากการไม่จริงเลย 1 ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละตัวเลือกนั้นผู้วิจัยจะเป็นผู้กำหนดและตรวจสอบความเที่ยงตรงในการให้คะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญ

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2547 ถึงเดือนมกราคม 2548 ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 3 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อบรรยายและกำหนดเวลาในการดำเนินการวัด
2. เตรียมแบบวัดให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้งและวางแผนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งครูประจำโรงเรียนในแต่ละโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการให้
3. อธิบายให้ครูที่ดำเนินการให้ เข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบวัด ลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลในการให้นักเรียนทำแบบวัด
5. นำผลการวัดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบวัดก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) (ล้วน สายยศอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. ค่าอำนาจจำแนก (r) ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับที่ตัดข้อนั้นออก (Corrected item total correlation) โดยใช้สูตร (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 :: 117-118)

$$r_{XY} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{XY}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ ตัวแปร Y
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรายข้อ (item) ของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวม (total) ของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน X
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน Y
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y

3. ค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดการรู้คิดด้านภาษาไทย ใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 136 - 137)

$$p = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อคำถามแต่ละข้อ
	$\sum R$	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการรู้คิดด้านภาษาไทย ใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson formula 20) โดยใช้สูตร (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 121)

$$r_{tt} = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[\frac{S_t^2 - \sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม

p	แทน	ค่าความยากง่ายของแบบสอบถามแต่ละข้อ (สัดส่วนของคนทำถูก)
q	แทน	1-p (สัดส่วนของคนทำผิด)
S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมข้อข้อ

5. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาไทย และแบบวัดด้านบุคลิกภาพด้านภาษาไทย ใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 132-133)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อในแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ค่าคะแนนความแปรปรวนในแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าคะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

6. หาคะแนนปกติ (Norm) โดยหาคะแนนทีปกติ จากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile T - Score) แล้วนำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ไปเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ (Normalized T - Score) ซึ่งหาเปอร์เซ็นต์ไทล์จากสูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 310)

$$PR = 100\{cf - (f / 2)\} / N$$

เมื่อ	PR	แทน	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์
	f	แทน	ความถี่ของแต่ละช่วงของคะแนน
	cf	แทน	ความถี่สะสม
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัย จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนข้อ
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยวิธี KR-20
α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค
T	แทน	คะแนนที่ปกติ(Normalized T - score)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ(Un-known Group)
2. การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยกลุ่มผู้ชดที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ(Known Group)
3. หาคะแนนเกณฑ์ปกติ(Norms) กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ

1.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวิจัย โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับที่ตัดข้อนั้นออก (Corrected item total correlation) โดยใช้จำนวนนักเรียนในการทำแบบวัด 100 คน ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ (n = 100)

ลักษณะที่วัด	(K)	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	28	.46 - .80	.21 - .75	.88
ตอนที่ 1 คำใกล้เคียง	6	.54 - .80	.28 - .54	.66
ตอนที่ 2 ศัพท์สัมพันธ์	4	.72 - .75	.32 - .75	.67
ตอนที่ 3 คำที่ไม่เข้าพวก	10	.46 - .80	.27 - .68	.85
ตอนที่ 4 การเติมข้อความ	5	.49 - .80	.21 - .54	.42
ตอนที่ 5 ความเข้าใจในภาษา	3	.65 - .77	.26 - .48	.66
ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย	15	-	.43 - .72	.91
ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย	14	-	.34 - .76	.91

จากตาราง 2 พบว่าแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ 100 คน มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ .46 - .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .21 - .75 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .43 - .72 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .34 - .79 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

2. การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนกลุ่มรู้จักที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ(Know Group) การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัย กับกลุ่มรู้จักที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ (Know Group) ผู้วิจัยได้เลือกใช้นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เอกภาษาไทย ปีที่ 3 จำนวน 50 คน ในการทำแบบวัด โดยใช้แบบวัดที่ทำการปรับแก้ตามเกณฑ์การเลือกใช้ข้อคำถามในชั้นที่ผ่านมา ซึ่งทำการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือ (n = 50)

ลักษณะที่วัด	(K)	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	28	.79
ตอนที่ 1 คำใกล้เคียง	6	.61
ตอนที่ 2 ศัพท์สัมพันธ์	4	.51
ตอนที่ 3 คำที่ไม่เข้าพวก	10	.55
ตอนที่ 4 การเติมข้อความ	5	.49
ตอนที่ 5 ความเข้าใจในภาษา	3	.58
ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย	15	.88
ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย	14	.85

จากตาราง 3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยหลังจากทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มรู้จัก จำนวน 50 คน พบว่า ด้านการรู้คิด มีจำนวนของแบบวัดจำนวน 28 ข้อ มีความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านการรู้คิดด้านภาษาไทยเท่ากับ .79

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

3. การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1,000 คน

การวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1,000 คน ผู้วิจัยได้เลือกใช้นักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 1,000 คน ในการทำแบบวัด โดยใช้แบบวัดที่ทำการปรับแก้ ตามเกณฑ์การเลือกใช้ข้อคำถามในขั้นที่ผ่านมาซึ่งทำการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 4 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (n = 1,000)

ลักษณะที่วัด	(k)	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	28	.43 - .79	.22 - .50	.77
ตอนที่ 1 คำใกล้เคียง	6	.70 - .77	.22 - .29	.50
ตอนที่ 2 ศัพท์สัมพันธ์	4	.70 - .76	.22 - .25	.57
ตอนที่ 3 คำที่ไม่เข้าพวก	10	.67 - .79	.25 - .50	.68
ตอนที่ 4 การเติมข้อความ	5	.43 - .76	.29 - .41	.59
ตอนที่ 5 ความเข้าใจในภาษา	3	.62 - .74	.31 - .41	.54
ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย	15	-	.54 - .63	.90
ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย	14	-	.49 - .64	.90

จากตาราง 4 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยที่ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 คน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 และแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88

ตาราง 5 ตารางค่าสถิติพื้นฐานของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1,000 คน

ลักษณะที่วัด	K	Max	Min	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	28	28	10	20.73	4.44
ตอนที่ 1 คำใกล้เคียง	6	6	0	4.46	1.39
ตอนที่ 2 ศัพท์สัมพันธ์	4	4	0	2.94	1.46
ตอนที่ 3 คำที่ไม่เข้าพวก	10	10	1	7.63	2.15
ตอนที่ 4 การเติมข้อความ	5	5	0	2.96	1.45
ตอนที่ 5 ความเข้าใจในภาษา	3	3	0	2.00	1.01
ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย	15	73	20	44.00	9.57
ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย	14	65	14	35.55	9.07

จากตาราง 5 พบว่าแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.73 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.44 และมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 28 และต่ำสุดเท่ากับ 10 ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.57 มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 73 และต่ำสุดเท่ากับ 20 และด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.55 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.07 มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 65 และต่ำสุดเท่ากับ 14

4. คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 เพื่อทำการหาค่าคะแนนเกณฑ์ปกติทั้งหมดกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,000 คน โดยสร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ

ตาราง 6 คะแนนทีสกอร์ คะแนน ความถี่ ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์แรงต์ ของแบบวัดด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (n = 1,000)

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
73	28	22	98.90
68	27	26	96.50
64	26	62	92.10
60	25	98	84.10
56	24	131	72.65
53	23	125	59.85
50	22	80	49.60
48	21	43	43.45
47	20	57	38.45
46	19	43	33.45
45	18	42	29.20
43	17	67	23.75
41	16	49	17.95
39	15	41	13.45
37	14	38	9.50
35	13	27	6.25
32	12	21	3.85
29	11	16	2.00
26	10	6	0.90
23	9	5	0.35
17	8	1	0.05
รวม		1000	

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยมีช่วงคะแนน T อยู่ระหว่าง T17 ถึง T73 และมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 8 - 28

ตั้งแต่ T 66 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยสูงมาก

ตั้งแต่ T 56 - 65 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยสูง

ตั้งแต่ T 46 - 55 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยปานกลาง

ตั้งแต่ T 36 - 45 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยต่ำ

ตั้งแต่ T 35 - และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยต่ำมาก

ตาราง 7 คะแนนที่สกอ. คะแนน ความถี่ เปอร์เซ็นไทล์แรงค์ของแบบวัดด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (n = 1,000)

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
83	73	1	99.95
80	72	1	99.85
77	69	4	99.60
74	68	3	99.25
73	67	5	98.85
71	66	6	98.30
70	65	2	97.90
70	64	5	97.55
68	63	12	96.70
67	62	3	95.95
67	61	7	95.45
66	60	9	94.65
65	59	8	93.80
64	58	12	92.80
64	57	9	91.75
63	56	17	90.45
62	55	26	88.30
61	54	27	85.65
59	53	29	82.85
58	52	35	79.65
57	51	32	76.30
56	50	26	73.40
55	49	36	70.30
54	48	48	66.10
53	47	34	62.00
52	46	30	58.80

ตาราง 7 (ต่อ)

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
51	45	48	54.90
50	44	39	50.55
49	43	45	46.35
48	42	38	42.20
47	41	41	38.25
46	40	38	34.30
45	39	40	30.40
44	38	26	27.10
43	37	38	23.90
42	36	30	20.50
41	35	25	17.75
40	34	27	15.15
39	33	24	12.60
38	32	16	10.60
37	31	15	9.05
36	30	11	7.75
35	29	14	6.50
34	28	14	5.10
32	27	14	3.70
30	26	9	2.55
29	25	7	1.75
27	24	4	1.20
26	23	3	0.85
25	22	2	0.60

ตาราง 7 (ต่อ)

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
24	21	2	0.40
20	20	3	0.15
รวม		1000	

จากตาราง 6 พบว่า คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยมีช่วงคะแนน T อยู่ระหว่าง T20 ถึง T83 และมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 20 - 73

ผู้วิจัยแปลงคะแนนดิบของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ด้านความสนใจให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานปกติ (Normalized Standard Score) T – score และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล.2520 : 53)

ตั้งแต่ T 66 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยสูงมาก

ตั้งแต่ T 56 - 65 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยสูง

ตั้งแต่ T 46 - 55 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยปานกลาง

ตั้งแต่ T 36 - 45 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยต่ำ

ตั้งแต่ T 35 - และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยต่ำมาก

ตาราง 8 คะแนนที่สกอ. คะแนน ความถี่ เปอร์เซ็นไทล์แรงดันของแบบวัดด้านพฤติกรรมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (n = 1,000)

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
80	65	3	99.85
77	63	2	99.60
75	62	3	99.35
73	61	3	99.05
72	60	4	98.70
71	57-59	6	98.00 - 98.40
70	56	8	97.50
69	55	6	96.80
68	54	6	96.20
67	52-53	4	95.60 – 95.80
66	51	13	94.85
65	50	13	93.55
64	48-49	23	91.20 – 92.35
63	47	16	89.80
62	46	18	88.10
61	45	22	86.10
60	44	21	83.95
59	43	31	81.35
58	42	39	77.85
57	41	33	74.25
55	40	41	70.55
54	39	30	67.00
53	38	51	62.95
52	37	44	58.20
51	36	41	53.95
50	35	60	48.90

ตาราง 8 (ต่อ)

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
48	34	60	43.60
47	33	46	39.55
46	32	35	35.95
45	31	37	31.85
44	30	45	28.10
43	29	30	24.85
42	28	35	21.65
41	27	29	18.80
40	26	28	15.95
39	25	29	13.30
38	24	24	11.05
36	23	21	8.10
34	22	38	5.00
32	21	24	3.35
30	20	9	2.30
28	19	12	1.45
26	18	5	0.85
24	17	7	0.40
21	15	2	0.20
17	14	2	0.05
รวม		1000	

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยมีช่วงคะแนน T อยู่ระหว่าง T17 ถึง T80 และมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 14 - 65

ผู้วิจัยแปลงคะแนนดิบของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ด้านพฤติกรรมให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานปกติ (Normalized Standard Score) T – score และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล.2520 : 53)

ตั้งแต่ T 66 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยสูงมาก

ตั้งแต่ T 56 - 65 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยสูง

ตั้งแต่ T 46 - 55 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยปานกลาง

ตั้งแต่ T 36 - 45 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยต่ำ

ตั้งแต่ T 35 - และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยต่ำมาก

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย และหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,000 ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 57 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามแบบ ถูก – ผิด ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	28 ข้อ
2. ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย	15 ข้อ
3. ด้านบุคลิกภาพเกี่ยวกับภาษาไทย	14 ข้อ

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2547 ถึงเดือนมกราคม 2548 ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 3 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนัดหมายและกำหนดเวลาในการดำเนินการทดสอบ
2. เตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง และวางแผนดำเนินการล่วงหน้า ซึ่งครูประจำโรงเรียนในแต่ละโรงเรียนในการเก็บข้อมูลเป็นผู้ดำเนินการให้

3. อธิบายให้ครูที่ดำเนินการให้ เข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบวัด
ลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลในการให้นักเรียนทำแบบวัด

4. นำผลการวัดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบวัดก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2. การวิเคราะห์คุณภาพแบบวัดรายข้อ หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับที่ตัดข้อนั้นออก (Corrected item total correlation)

3. การวิเคราะห์คุณภาพแบบวัดรายข้อ หาค่าความยากง่ายของแบบวัดการรู้คิดด้านภาษาไทย และทำการการวิเคราะห์คุณภาพแบบวัดทั้งฉบับ

3.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการรู้คิดด้านภาษาไทย ใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson formula 20)

3.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาไทย และแบบวัดด้านบุคลิกภาพด้านภาษาไทย ใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

4. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยการหาคะแนนที่ปกติ จากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ แล้วนำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ไปเปิดตาราง สำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ (Normalized T – Score)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏดังนี้

1. ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (IOC) ของเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ข้อคำถามที่สามารถวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ตรงตามนิยาม ได้แก่ ด้านการรู้คิด 28 ข้อ ด้านความสนใจ 15 ข้อ ด้านบุคลิกภาพ 14 ข้อ รวม 57 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .50 – 1.00

2. การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย มีค่าดังนี้

2.1 ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือจำนวน 100 คน ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ .46 - .80 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .21 - .75 และค่าความ

เชื่อมั่นเท่ากับ .88 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มรู้ขีดจำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79 และเมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1000 คน ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ .43 - .79 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .22 - .50 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

2.2 ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือจำนวน 100 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .43 - .72 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มรู้ขีดจำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1000 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .54 - .63 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

2.3 ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือจำนวน 100 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .34 - .76 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มรู้ขีดจำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1000 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .49 - .64 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

3. คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยมี 3 ด้าน ดังนี้

3.1 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านการรู้คิดมีช่วงคะแนน T อยู่ระหว่าง T 17 ถึง T 73 และมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 8 - 28

ตั้งแต่ T 66 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยสูงมาก

ตั้งแต่ T 56 - 65 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยสูง

ตั้งแต่ T 46 - 55 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยปานกลาง

ตั้งแต่ T 36 - 45 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยต่ำ

ตั้งแต่ T 35 - และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยต่ำมาก

3.2 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านความสนใจมีช่วงคะแนน T อยู่ระหว่าง T20 ถึง T83 และมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 20 - 73

ผู้วิจัยแปลงคะแนนดิบของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ด้านความสนใจให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานปกติ (Normalized Standard Score) T – score และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล.2520 : 53)

ตั้งแต่ T 66 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยสูงมาก

ตั้งแต่ T 56 - 65 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยสูง

ตั้งแต่ T 46 - 55 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยปานกลาง

ตั้งแต่ T 36 - 45 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยต่ำ

ตั้งแต่ T 35 - และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยต่ำมาก

3.3 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านพฤติกรรมมีช่วงคะแนน T อยู่ระหว่าง T17 ถึง T80 และมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 14 - 65

ผู้วิจัยแปลงคะแนนดิบของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ด้านพฤติกรรมให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานปกติ (Normalized Standard Score) T – score และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล.2520 : 53)

ตั้งแต่ T 66 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยสูงมาก

ตั้งแต่ T 56 - 65 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยสูง

ตั้งแต่ T 46 - 55 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยปานกลาง

ตั้งแต่ T 36 - 45 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยต่ำ

ตั้งแต่ T 35 - และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยต่ำมาก

อภิปรายผล

1. การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างนิยามกับข้อสอบในแต่ละด้านของการวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 57 ข้อ ผลปรากฏว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งการคัดเลือกข้อคำถามให้อยู่ในเกณฑ์นั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบได้ตรงตามหลักการที่ อุทุมพร จามรมาน (2539: 23) กล่าวไว้ว่า การคำนวณค่าความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องครอบคลุมเนื้อหา จุดมุ่งหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพา พานิชชีวกุล (2538 : 76) เรื่อง การสร้างแบบวัดบุคลิกภาพแบบพึงพาผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ถึง 1.00 กล่าวได้ว่าแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคุณภาพสามารถวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

2. การหาค่าคุณภาพเครื่องมือของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย มีค่าดังนี้

2.1 ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทยซึ่งทำการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก นั้น จะคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป โดยร่วมพิจารณาพร้อมกับค่าความยากง่ายที่มีค่า ตั้งแต่ .20 - .80 ดังที่ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2527 : 185)กล่าวไว้ว่า ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้จะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .20 ส่วนในการหาความเชื่อมั่นในด้านการรู้คิดนั้นผู้วิจัยได้ใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน เพราะเป็นแบบวัดทำการให้คะแนน 0 กับ 1 และค่าหลังการวิเคราะห์ทางสถิติมีค่าดังนี้ การทดสอบกับนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือจำนวน 100 คน ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ .46 - .80 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .21 - .75 และค่าความเชื่อมั่น

เท่ากับ .88 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มรู้ชัดจำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79 และเมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1000 คน ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ .43 - .79 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .22 - .50 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

2.2 ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยการหาค่าอำนาจจำแนกใช้วิธีเดียวกับด้านการรู้คิด แต่ทำการหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนัค เพราะสามารถใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบให้คะแนนไม่จำกัดได้ (ล้วน สายยศ. 2527 : 185) ได้ค่าหลังการวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้ การทดสอบกับนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือจำนวน 100 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .43 - .72 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มรู้ชัดจำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1000 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .54 - .63 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

2.3 ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย ใช้วิธีการหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีเดียวกันกับแบบทดสอบด้านความสนใจ ได้ค่าดังนี้ การทดสอบกับนักเรียนกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือจำนวน 100 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .34 - .76 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มรู้ชัดจำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1000 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .49 - .64 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

ผลการวิจัยครั้งนี้ในด้านการรู้คิดนั้นได้สอดคล้องกับการศึกษาของทวีป ลอววิไล (2537 : 36) ที่ศึกษาวิจัยโดยใช้แบบทดสอบความถนัดทางด้านคณิตศาสตร์กับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภาคกลาง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77 ของผู้วิจัยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77 ด้านความสนใจผู้วิจัยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวัฒนาพร จันทรพรม (2539 : 74) ที่ศึกษาโดยใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียน ม.3 ในจังหวัดกาญจนบุรี ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 ซึ่งสอดคล้องกับแบบวัดความสนใจที่มีต่อภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในด้านพฤติกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 ซึ่งสอดคล้องกับแบบทดสอบซึ่งสร้างโดยคณะกรรมการสอบคัดเลือกของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 เป็นต้นมาซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .51 ถึง .83 (ล้วน สายยศ. 2527 : 27 - 28) ซึ่งสอดคล้องกับแบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษาซึ่งวัดเกี่ยวกับความเข้าใจในภาษาไทยของ จรรยา เขียมสะอาด (2527 : 110) มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .72 - .93 สรุปได้ว่า แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยในด้านของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีค่าความเชื่อมั่นใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นจากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีค่าความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอแนะไว้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 เนื่องจากแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนั้นถ้าจะนำแบบวัดนี้ไปใช้ควรจะต้องทำการทดสอบทั้ง 3 ด้าน ไม่ควรทดสอบด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อให้สอดคล้องกับการวัดลักษณะที่พึงประสงค์ที่ได้ครบทั้ง 3 ด้าน

1.2 ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากรเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกรุงเทพมหานคร ดังนั้นในการนำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยไปใช้กับนักเรียนระดับอื่น หรือท้องถิ่น ควรทำการหาเกณฑ์ปกติใหม่

2. ด้านการวิจัยในครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ควรมีการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านภาษาไทย ในเด็กนักเรียนในทุกๆ ระดับ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยให้เด็กในแต่ละระดับได้อย่างต่อเนื่อง

2.2 ในการสร้างแบบวัดในส่วนของความรู้คิดนั้นควรมีการสร้างขึ้นมาใหม่เพื่อให้ข้อคำถามที่มีจำนวนรายข้อให้มากเพื่อที่ในการหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายแล้วตัดข้อคำถามที่ใช้ไม่ได้ออกไปแล้วจะได้เหลือข้อคำถาม ที่ใช้ในการวัดได้มากขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการหาค่าความเชื่อมั่น เพราะถ้าข้อคำถามมีจำนวนรายข้อน้อย ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดก็จะมีค่าความเชื่อมั่นที่ต่ำลงไปด้วยตามจำนวนรายข้อของแบบวัด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสร้างเกณฑ์ปกติ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ กรีทอง. (2540). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กมลรัตน์ หล้าสูงศรี. (2523). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. แนวการใช้หลักสูตรการประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- . (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- . (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บารุงสาสน์.
- กังวล เทียนกัณเทศน์. (2531). มนุษยศาสตร์อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- . (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). ความจำ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ . สมิต.
- จรรยา เอี่ยมสะอาด. (2527). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ และโดยวิธีสอนแบบบรรยาย. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม.(การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จิพร ปัทมะสุนทร. (2543). การศึกษาปัญหาการจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จันจิรา นาวารัตน์. (2546). การศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอมรินทร์าราม โดยการฝึกการคิดทบทวน. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำนงค์ ทองประเสริฐ. (2544). ภาษาไทยวัฒนธรรมไทย และภาษาไทย 5 นาที ชุดที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ บริษัท สหธรรมิก จำกัด.

- ชาญชัย เชื้อสาธุชน. (2522). *การพัฒนาบุคคล*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชวาล แพรัตกุล. (2514). *การทดสอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพ*. สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
- ด้อย ชุมสาย. (2539). *จิตวิทยาพาเพลิน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ทวีป ลอววิไล. (2537). *การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนช่วงอุตสาหกรรม*.
ปริญญาานิพนธ์.กศ.ม. การวัดผลทางการศึกษา.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ธวัช ปุณโณทก. (2543). *วิวัฒนาการภาษาไทย*. ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญญรัตน์ บุญธัญกรณ์. (2539). *การศึกษาลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนและความสนใจทางวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยแผ่นภาพเคลื่อนไหวโพล่าไมซ์กับการสอนตาม
คู่มือครู*.ปริญญาานิพนธ์.กศ.ม.การสอนคณิตศาสตร์.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- นวลละออ สุภาผล. (2527). *ทฤษฎีบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- บงกช ลิปพันธ์. (2529). *การศึกษารายกรณีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรมรังแก
เพื่อน โรงเรียนวัดราชสิทธิาราม*. ปริญญาานิพนธ์.กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญส่ง นิลแก้ว (2519). *การวัดผลทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- ประเทิน มหาพันธ์. (2519). *หลักการสอนภาษาในชั้นประถมศึกษา*. องค์การค้ำของคุรุสภา.
- ประยูรศรี มณีศรี. (2532). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2538). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : กราฟฟิคอาร์ต.
- . (2534). *รายงานการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางสติปัญญา
ด้านการคิดตามแนวเพียเจท์ กับความพร้อมและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของเด็กเริ่มเรียน*.
ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาร ทิพย์ธาดา. (2521). *คู่มือประกอบการศึกษาจิตวิทยาการศึกษา*. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ .กรุงเทพฯ :
อักษรบัณฑิต.

- ปริญัตพร พรหมศรี. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียน และความสนใจในวิธีสอนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามรูปแบบเอริกา (Erica) และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมจิต เอกธรรมชาลย์. (2531). จิตวิทยาพัฒนาการ . ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูลำปาง สหวิทยาลัยนนา.
- เปรมจิต ชนวงส์. (2538). หลักภาษาไทย. นครศรีธรรมราช: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ สถาบันราชภัฏ นครศรีธรรมราช
- เปลื้อง ณ นคร. (2523). ประวัติวรรณคดีไทยสำหรับนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : แวันแก้ว.
- พจนานุกรม. (2540). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พ.ศ. 2542 กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊ค.
- พรทิพา พานิชชีวกุล . (2538). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- . (2535). การศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมภาษาของภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่กำหนดบทบาทให้กับทุกคน. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ. กศ.ม.(ภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรา สุทธนัน. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ โดยการใช้การเรียนรู้ร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิณทิพ ทวยเจริญ. (2537) .ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา . คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพ็ญศรี เตมียกุล. (2525). การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสิงห์บุรี. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (การวัดผลทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พูนสุข ญาณไพศาล. (2542). ทำเนียบผลงานวิชาการทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนพร้อมข้อพิจารณาและข้อเสนอแนะ. กรุงเทพฯ : กองวิชาการกรมประชาสงเคราะห์.

- เพราพรรณ เป็ลียนญ์. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2536). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
(หน่วยที่ 9 – 15). นนทบุรี : หจก.ภาพพิมพ์.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์. (2541). ภาษาศาสตร์ภาษาไทย. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ. (2544). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- . (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- . (2541). เทคนิคการสร้างและสอบข้อสอบความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2541). เทคนิคการสร้างและสอบข้อสอบความถนัดทางการเรียน.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- . (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- . (2527). หลักการสร้างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2543). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรกิตติ ผ่องศรี. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวิทยาศาสตร์ ด้านความคิด
รวบยอดและความสนใจในการเรียนนิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการสอนโดยใช้โมชันพิกเจอร์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์.
กศ.ม. (วิทยาศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2543). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณวดี ม้าลำพอง. (2547). การสร้างแบบทดสอบความถนัด. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่
- วัชร ทรัพย์มี. (2531). การแนะแนวในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนาพร จันทรพรม. (2539). ผลของการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในอาชีพช่างเสริมสวย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองทุ่มโนนหาดวิทยา อำเภอชุมพวง
จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วลินภา ฉลากบาง. (2535). บุคลิกภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน :
ศึกษากรณีบัณฑิตในโครงการคุรุทายาทในจังหวัดสกลนคร นครพนมและมุกดาหาร
ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วารินทร์ สายโอบเอื้อ. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
วิทยาลัยครูพระนคร.
- วิจิตร อวาทกุล. (2539). บุคลิกภาพและหลักการพัฒนา. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์.
- วิชัย โคสุวรรณ. (2535). ความลับขององค์กร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิติ.
- วิชัย โสสุวรรณจินดา. (2535). ความลับขององค์กร พุทธิกรรมองค์กรสมัยใหม่. กรุงเทพฯ :
ธรรมนิติ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2517). แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพฯ :บรรณกิจ.
- วุฒิพงศ์ เตชะดำรงสิน . (2535). การพัฒนาส่วนช่วยจัดการ และฟังก์ชันพิเศษในระบบสร้างบทเรียน
ภาษาไทย. ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนา
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.
- ศรียา นิยมธรรม. (2542). การวัดและประเมินผลทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ :
P.A.Art an PRITING CO. LTD.
- ศรียา นิยมธรรม. (2542). พัฒนาการทางภาษา . กรุงเทพฯ : P.A.Art an PRITING CO. LTD.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2519). จิตวิทยาฝ่ายภาษา. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แพร่พิทยา.
- . (2539). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- . (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. (ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ
ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สวนา สุวรรณแสง. (2525). บุคลิกภาพของนักดนตรีไทย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. (2525). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์.
- สมบุญ ชิดพงศ์. (2519). เทคนิคการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนสังคมศึกษา.
กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายพิน ศรีสุวรรณรัตน์. (2540). การวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี. ปรินญานินพนธ์. กศ.ม.
(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2544). รายงานการวิจัยรูปแบบ
การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านทัศนศิลป์.
- ลำอาน นริญบุรณะและคณะ. (2544). รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

ลำอาจ หิรัญบุรณะ. (2542). การทดสอบและการประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ:

ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุทัศน์ แซ่ตั้ง / นาย วศิน ลินธิบุญโญ/ นาย อธิพันธ์ เมธเศรษฐ์/ นาย พรชัย ธรรมรัตน์.(2547).

โครงการวิจัยและพัฒนาการรู้จำตัวอักษรลายมือเขียน ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และ
คอมพิวเตอร์แห่งชาติสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2536). เอกสารการอบรมครูผู้สอนสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ปีงบประมาณ 2536).

สุชา จันทน์อม. (2522). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สุदीใจ กองมะลิ. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษากับแบบทดสอบโคลซ

วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์.

กศ.ม.(การวัดผลทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุธีรา เผ่าโกศลิตและคณะ. (2543). เอกสารประกอบการอบรมครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริม

ประสบการณ์ชีวิต. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

สุนีย์ รักษาเกียรติศักดิ์. (2539). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วย SPSS.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุนีย์ ธีรดากร. (2524). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนววิทยาลัยพระนคร.

สุภาวดี ตั้งบุปผา. (2533). การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (การวัดผลทางการศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุราง ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แสงเดือน ทวีสิน.(2545).จิตวิทยาการศึกษา. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าธนบุรี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยเส็ง.

โสภา ขปิลมัน. (2539). วารสารราชบัณฑิตยสถาน. หน้า103 -109. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

อรทัย เกิดภิบาล. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอน
แบบเพิ่มพูนประสบการณ์ภาษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การสอนภาษาไทย) กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรรณพ คุณพันธ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องแบบวัดแววจความเป็นครู ประสิทธิภาพในการทำนาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่คณะศึกษาศาสตร์.

ภาควิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อัญชลี แจ่มเจริญ. (2526). *วิธีสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.
- อุทุมพร จามรมาน. (2532). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ โพธิ์สุข. (2546). *สร้างเด็กให้เป็นอัจฉริยะ*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี – สฤษดิ์วงศ์.
- (2544). *รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- (2543). *แผนที่สู่การพัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก*. มูลนิธิสดศรี สฤษดิ์วงศ์. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Allport, G.W. (1961). *Pattern and Growth in Personality*. New York: Rinehart & Winston.
- Bingham, Walter Van Duke. (1939). *Aptitudes and Aptitude Testing*. New York: HARPER & Brothers Publishers.
- Brown, Frederic G. (1970). *Principle of Education and Psychological Testing*. New York : Hinsdall Dryden Press.
- Donald E. super. (1943). *The Psychology of careers*. United States of America : Brothers Publishers.
- Freeman, Frank S. (1966). *Theory and Practice of Psychological Testing*. 3rd ed., New York: Holt Rinehart & Winston.
- Gardner, Riley W. (1993). *Personality development at preadolescence*. Washington : University of Washington Press.
- George Brown. (1970). *Micro teaching a programme of teaching skill great britain*. New York : Butler tanner LTD.
- Good. Carter v. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : Mc Grow-Hill Book Co.
- Guilford, Morgan T. (1959). *Introduction to Psychology*. New York: McGraw – Hill Book Co Inc.
- Hedrick, Robert James, JR. (1984). *Relationship of Aptitude and Attitude to achievement in German*. Columbia: University of Missouri. (Online). Available : [http : www.google.com](http://www.google.com) . เด็กชายชลภูมิ อุดมพงษ์, โรงเรียนพนัสพิทยาคาร, วันที่ 15 กันยายน 2546. April 5, 2004.
- Randy Guerrero. (2001). *Self-Control Skill Training*. California : University of California . (Online). Available : [http : www.thaichicago.net/Eleam/eleaming.html](http://www.thaichicago.net/Eleam/eleaming.html). Guerrero,2001, Retrieved April 5, 2004.

Headrc Robert James,JR,(1984). *Micro teaching a programme of teaching skill*. (Online)
<http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/8512219>.Headrc,Robert ,James,JR,1984,
 Retrieved April 5, 2004.

Powell. Marvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New york : Tho Bolec Merrill
 Company.

Thorndike, Robert L. and Hagen Elizabeth. (1959). *Measurement and Evaluation in
 Psychology and education*. New York : John Willey.

Vantassel – daska, joyce.;Johnson, Dana T.; Boyce, Linda Neal. (1996).*developing
 Verdal Talent*. Massachusetts : A Simon & Schudter.

Warry, Jaye Ellen. (2003). *An analysis of variables affecting standardized test
 results at the high school level*. Boston University. (Online). Available

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตาราง 9 ค่าความเที่ยงตรง (IOC)

ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	ข้อ	IOC	ด้าน	ข้อ	IOC
1. คำตรงข้าม	1.	1.00		27.	1.00
	2.	1.00		28.	1.00
	3.	1.00		29.	1.00
	4.	1.00		30.	1.00
	5.	1.00		31.	1.00
	6.	1.00		32.	1.00
	7.	1.00		33.	1.00
	8.	1.00		34.	1.00
	9.	1.00		35.	1.00
	10.	1.00		36.	1.00
	11.	1.00		37.	1.00
	12.	1.00		38.	1.00
	13.	1.00		39.	1.00
	14.	1.00		40.	1.00
	15.	1.00		41.	1.00
	16.	1.00		42.	1.00
	17.	1.00		43.	1.00
	18.	1.00		44.	1.00
	19.	1.00		45.	1.00
	20.	1.00		46.	1.00
2. คำใกล้เคียง	21.	1.00	3. ศัพท์สัมพันธ์	47.	1.00
	22.	1.00		48.	1.00
	23.	1.00		49.	1.00
	24.	1.00		50.	1.00
	25.	1.00		51.	1.00
	26.	1.00		52.	1.00
	53.	1.00		82.	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	ข้อ	IOC	ด้าน	ข้อ	IOC
4. คำที่ไม่เข้าพวก	54.	1.00		81	1.00
	55.	1.00		82	1.00
	56.	1.00		83	1.00
	57.	1.00		84	1.00
	58.	1.00		85	1.00
	59.	1.00		86	1.00
	60.	1.00		87	1.00
	61.	1.00		88	1.00
	62.	1.00		89	1.00
	63.	1.00		90	1.00
	64.	1.00		91	1.00
	65.	1.00		92	1.00
	66.	1.00		93	1.00
	67.	1.00		94	1.00
	68.	1.00		95	1.00
	69.	1.00	6. ความเข้าใจในภาษา	96	1.00
	70.	1.00		97	1.00
	71.	1.00		98	1.00
	72.	1.00		99	1.00
	73.	1.00		100	1.00
5. การเติมข้อความ	74.	1.00		101	1.00
	75.	1.00		102	1.00
	76.	1.00		103	1.00
	77.	1.00		104	1.00
	78.	1.00		105	1.00
	79.	1.00		106	1.00
	80.	1.00	7. ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย	107	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	ข้อ	IOC	ด้าน	ข้อ	IOC
	108	1.00		135	1.00
	109	1.00		136	1.00
	110	1.00			
	111	1.00			
	112	1.00			
	113	1.00			
	114	1.00			
	115	1.00			
	116	1.00			
	117	1.00			
	118	1.00			
	119	1.00			
	120	1.00			
	121	1.00			
8.ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย	122	1.00			
	123	1.00			
	124	1.00			
	125	1.00			
	126	1.00			
	127	1.00			
	128	1.00			
	129	1.00			
	130	1.00			
	131	1.00			
	132	1.00			
	133	1.00			
	134	1.00			

ตาราง 10 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบวัดการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย (ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 100 คน)

ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย
1	.0562	.96	26	.6413	.96	51	.4362	.96
2	.0674	.92	27	-.0850	.13	52	-.3072	.36
3	-.0315	.99	28	-.3188	.09	53	.3715	.72
4	-.0382	.15	29	.4620	.80	54	.0897	.87
5	-.0046	.33	30	.2836	.54	55	-.2005	.22
6	.0072	.11	31	-.1724	.92	56	.2713	.86
7	-.0093	.94	32	.0686	.39	57	.2745	.46
8	.0980	.43	33	.3598	.91	58	.6586	.81
9	.2467	.90	34	.2850	.87	59	.2573	.86
10	-.1163	.16	35	.5450	.77	60	.4022	.72
11	.0262	.18	36	.4583	.75	61	.6728	.76
12	-.0463	.37	37	.1321	.77	62	.5878	.80
13	.1066	.61	38	.1108	.61	63	.3938	.82
14	-.3264	.94	39	.2359	.84	64	.0027	.46
15	.0138	.86	40	.6728	.95	65	.3505	.80
16	-.0405	.55	41	.6439	.75	66	.0661	.18
17	.0000	.00	42	.0000	.16	67	.1343	.48
18	.0522	.82	43	.2034	.95	68	.5807	.74
19	.0694	.67	44	.4998	.87	69	.4844	.78
20	.0000	.00	45	.0056	.13	70	.6841	.78
21	.3233	.79	46	.3224	.73	71	.4230	.78
22	-.0640	.19	47	.7591	.72	72	.0809	.45
23	.2450	.80	48	.4601	.82	73	.6507	.87
24	.5342	.88	49	-.0362	.40	74	.6887	.78
25	.3118	.83	50	.0183	.14	75	.6206	.83

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย
76	.1403	.27	87	.7049	.79	98	.1798	.15
77	-.3227	.04	88	-.2662	.04	99	.3672	.77
78	.3792	.86	89	.1574	.46	100	.2676	.84
79	.2744	.82	90	.1277	.42	101	.4839	.65
80	.1762	.19	91	.1235	.35	102	-.4134	.16
81	-.2803	.09	92	.1356	.28	103	.2692	.75
82	-.0847	.66	93	.2131	.54	104	-.1282	.43
83	.5468	.80	94	.3287	.96	105	-.1991	.13
84	.3181	.60	95	.3076	.49	106	.0600	.68
85	.1508	.42	96	.5305	.81			
86	.4656	.86	97	-.0463	.37			

ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบวัดการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย (ใช้กับนักเรียน
กลุ่มตัวอย่าง 1000 คน)

ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย
1	.066	.9190	11	.0559	.7160	21	-.0102	.8880
2	.1990	.8780	12	.1423	.8860	22	.1747	.5640
3	.0997	.8870	13	.0686	.8940	23	-.0716	.8880
4	.2313	.9180	14	.1825	.8800	24	.2383	.4960
5	.1932	.8790	15	.1561	.8540	25	.1630	.5390
6	.1484	.8170	16	.2482	.8700	26	.0551	.8570
7	.2349	.9360	17	.1991	.9440	27	.1447	.6770
8	.2563	.9540	18	.1850	.8830	28	.1998	.7390
9	.2138	.9560	19	.1535	.8680			
10	.2138	.9560	20	.2087	.8880			

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสนใจที่มีต่อภาษาไทยและพฤติกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย
(ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1000 คน)

แบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาไทย		แบบวัดด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย	
ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(r)
1	.6045	1	.5328
2	.6046	2	.6262
3	.5911	3	.6368
4	.5903	4	.6761
5	.6288	5	.5872
6	.6069	6	.6456
7	.6452	7	.6158
8	.6223	8	.5416
9	.5826	9	.6159
10	.5901	10	.5972
11	.6345	11	.5525
12	.6646	12	.5741
13	.6568	13	.6326
14	.6338	14	.6581
15	.6449		

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยและด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย (ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 100 คน)

แบบวัดด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย		แบบวัดด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย	
ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(r)
1	.6218	1	.4500
2	.6758	2	.6233
3	.6541	3	.3434
4	.6742	4	.6363
5	.5478	5	.7063
6	-.4399	6	.7364
7	.6900	7	.6143
8	.5097	8	.0476
9	.5595	9	.5151
10	.5634	10	.5825
11	.6668	11	.7908
12	.6367	12	.4878
13	.6693	13	.5615
14	.7226	14	.7256
15	.6761	15	.7656

ตาราง 14 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบวัดการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย (ใช้กับนักเรียน
กลุ่มตัวอย่าง 50 คน)

ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ค่าความ ยากง่าย
1	.3937	.64	11	.3765	.62	21	.5018	.60
2	.3329	.74	12	.1995	.66	22	.4274	.70
3	.2357	.64	13	.3438	.70	23	.2377	.62
4	.1714	.70	14	.2807	.62	24	.4516	.72
5	.2796	.70	15	.2423	.80	25	.2546	.46
6	.5700	.80	16	.2028	.76	26	.2113	.54
7	.3907	.74	17	.3063	.78	27	.1686	.58
8	.5448	.68	18	.2802	.76	28	.2562	.78
9	.3715	.70	19	.2649	.56			
10	.3042	.74	20	.2129	.46			

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสนใจที่มีต่อภาษาไทยและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย
(ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 50 คน)

แบบวัดด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย		แบบวัดด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย	
ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(r)
1	.7320	1	.4350
2	.7439	2	.6646
3	.7571	3	.4829
4	.4562	4	.5815
5	.6679	5	.7174
6	.5048	6	.7786
7	.3824	7	.5526
8	.3900	8	.5916
9	.4790	9	.6712
10	.5071	10	.5921
11	.5022	11	.5395
12	.5127	12	.5323
13	.6247	13	.4703
14	.6560	14	.4299
15	.5546		

ตาราง 16 คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มผู้จัด ที่ได้จากการทำแบบวัดการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย (ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 50 คน)

ข้อ	$\bar{X}$	SD	ข้อ	$\bar{X}$	SD
1	.64	.4849	16	.76	.4314
2	.74	.4431	17	.78	.4185
3	.64	.4849	18	.76	.4314
4	.70	.4629	19	.56	.5014
5	.70	.4629	20	.46	.5035
6	.80	.4041	21	.60	.4949
7	.74	.4431	22	.70	.4629
8	.68	.4712	23	.62	.4903
9	.70	.4629	24	.72	.4536
10	.74	.4431	25	.46	.5035
11	.62	.4903	26	.54	.5035
12	.66	.4785	27	.58	.4986
13	.70	.4629	28	.78	.4185
14	.62	.4903			
15	.80	.4041	รวม	18.80	5.1150

ตาราง 17 คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มรู้ชัด ที่ได้จากการทำแบบวัดด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทยและด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย (ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 50 คน)

แบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาไทย			แบบวัดด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย		
ข้อ	$\bar{X}$	SD	ข้อ	$\bar{X}$	SD
1	3.48	.7624	1	3.22	.6158
2	3.54	.8855	2	2.96	.6987
3	3.76	.8704	3	3.14	.7562
4	3.38	.8545	4	2.64	1.1386
5	3.24	1.0012	5	2.58	1.0708
6	3.14	.9260	6	2.80	1.2778
7	3.24	1.2216	7	3.76	1.0797
8	3.64	.7762	8	3.44	1.0910
9	3.42	.8104	9	3.08	1.0660
10	3.30	.8144	10	2.92	1.1753
11	2.94	.8901	11	3.60	1.1066
12	3.28	.9267	12	3.50	.9530
13	2.88	1.0622	13	3.18	1.0240
14	2.94	.9127	14	3.20	.9476
15	3.16	.8889			
รวม	49.34	8.5586	รวม	44.02	8.3041

ภาคผนวก ข

แบบวัดการรู้คิดด้านภาษาไทย

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำใกล้เคียง	จำนวน 6 ข้อ
ตอนที่ 2 ศัพท์สัมพันธ์	จำนวน 4 ข้อ
ตอนที่ 3 คำที่ไม่เข้าพวก	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 4 การเติมข้อความ	จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 5 ความเข้าใจในภาษา	จำนวน 3 ข้อ

2. คำถามของแบบทดสอบนี้ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก คำถามแต่ละข้อจะให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียว จากตัวเลือก ก, ข, ค, ง เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบใดก็ให้ทำเครื่องหมายกากบาท ลงในกระดาษคำตอบ

ตอนที่ 1 เรื่องคำใกล้เคียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่มีความหมายใกล้เคียงที่สุดกับคำที่กำหนดให้ โดยกากบาท
หน้าตัวเลือกที่ใกล้เคียงมากที่สุด

1. ดูดาย

ก. ทอดทิ้ง	ข. เจื้อยซา
ค. เพิกเฉย	ง. ห่างเหิน

2. พะวง

ก. ลังเล	ข. กังวล
ค. สับสน	ง. หวังหา

3. คมในฝัก

ก. ไขในหิน	ข. น้ำท่วมปาก
ค. เสือซ่อนเล็บ	ง. ผ้าขี้ริ้วห่อทอง

4. เสียมเขาควายเป็นชนกัน

ก. ยุยง	ข. นินทา
ค. บ้ายสี	ง. กล่าวโทษ

5. ผู้ชายคนนี้กะล่อนสิ้นดี

ก. คล่อง	ข. โกหก
ค. ก่อทวน	ง. ตลบตะแลง

6. ฉันไม่ต้องการคำอธิบาย

ก. ชี้แจง	ข. บอกความ
ค. คำตอบ	ง. เหตุผล

ตอนที่ 2 เรื่องศัพท์สัมพันธ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่มีความหมายสัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้ โดยกากบาท
หน้าตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุด

1. ทะเลทราย

ก. อดอยาก	ข. หิวโหย
ค. แห้งแล้ง	ง. เศร้า

2. เจาะ

ก. สว่าน	ข. จอบ
ค. ค้อน	ง. ขวาน

3. วางแผน

ก. ศีรษะ	ข. สมอง
ค. จิตใจ	ง. อารมณ์

4. ผล

ก. ดอก	ข. ยอด
ค. กิ่ง	ง. ลำต้น

ตอนที่ 3 เรื่องคำที่ไม่เข้าพวก

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความจากข้อ ก - ง ว่าข้อใดมีความหมายผิดแผกหรือไม่
เข้าพวกกับข้ออื่น แล้วกากบาทหน้าข้อที่มีความหมายผิดแผกไปจากข้ออื่น

1. ก. ฝากเนื้อไว้กับเสือ ข. ใช้แมวไปขอลาอย่าง ค. คีบก็ทะเล คอกก็ทะเล ง. จำศีลเอาหน้า ภาวนากันตาย 2. ก. ตีงูให้กากิน ข. ทำคุณบูชาโทษ ค. ชาวนากับงูเห่า ง. โปรดสัตว์ได้บาป 3. ก. จงรู้จักประมาณตน ข. เห็นช้างขี้ขี้ตามช้าง ค. นกน้อยทำรังแต่พอตัว ง. จนอยู่อย่างจน รวยอยู่อย่างรวย 4. ก. น้ำตกสวยงามมาก ข. แม่น้ำสายนี้ยาวมาก ค. ภูเขาที่สูงมาก ง. ตึกหลังนี้สวยงามมาก	5. ก. ธารน้ำใจสู่ชายแดน ข. ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ ค. ออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท ง. ตำรวจออกปราบปรามโจรผู้ร้าย 6. ก. คำขายได้กำไร ข. ฝากเงินเอาดอก ค. ออกเงินกู้เอาดอกเบี้ย ง. ส่งดอกเดือนละพันสอง 7. ก. โอเวนเป็นนักฟุตบอล ข. เฉลิมเป็นนักการเมือง ค. น้องวิวเป็นนักเทควันโด ง. สมรักษ์เป็นนักมวย 8. ก. นุ่งเฉียงหม่มเฉียง ข. นกน้อยทำรังแต่พอตัว ค. บัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่น ง. กระต่ายอย่าหมายจันทร์

9. ก. เก็บผักเก็บหญ้า

ข. เก็บหอมรอมริบ

ค. เก็บนิดเก็บหน่อย

ง. เก็บเล็กผสมน้อย

10. ก. เก่ง

ข. ยอด

ค. แข็ง

ง. เด่น

ตอนที่ 4 เรื่องการเติมข้อความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่เหมาะสมจากตัวเลือกที่กำหนดให้ มาเติมลงในช่องว่าง

เพื่อให้ข้อความสมบูรณ์

รายงานฉบับนี้ วิจัยทำแบบสุกเอาเผากิน ขอให้มีส่งอาจารย์ เพราะยังมีรายงานอีกหลายฉบับที่ยังไม่ได้ทำ ทั้งไว้จนเข้าตำรา .....

1. ก. ยุ่งเหมือนยุ่งดีกัน

ข. ดินพอกหางหมู

ค. กองเป็นภูเขาเลากิน

ง. หัวไม่ได้วางหางไม่ได้เว้น

2. ฉันทอยู่เพื่อ....2....ของคนยาก

เพื่อความถูกต้องที่เขาถมจถมทั้งตัว

ก. ยุคทอง

ข. ขนทอง

ค. สร้างทอง

ง. ช่วยเหลือ

ที่เขาถากทกรมซ้าปั่นหัว

เพื่อความกลัวกลับกล้ำหน้าจรรยากรรม

3. ความงามของ.....มีค่าเหนือกว่าความงามที่.....ปรุงแต่งขึ้น

ก. ธรรมชาติ มนุษย์

ข. แม่ น้ำ ลำธาร

ค. ศีลธรรม ใจ

ง. ภูเขา อาหาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่เหมาะสมมาเติมลงในช่องว่างเพื่อให้ได้ข้อความสมบูรณ์

การพัฒนาเกษตรกรรมชาติโดยหันกลับไปสู่วิทยาการดั้งเดิมที่ปู่ย่าตายายของเราเคยใช้มาในอดีตเป็นหนทางที่เกษตรของเราจะ.....4....ได้เร็ว อีกทั้งภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติที่เอื้ออำนวยให้ปรับเปลี่ยนก็พร้อมที่จะส่งเสริมให้เราผลิตสินค้าเกษตรปลอดสารพิษสู่โลก ก่อนคู่แข่งทั้งหลายได้ไม่ยาก ขอเพียงแต่มีแผนดำเนินการที่.....5....และจริงจังเท่านั้น

4. ก. รับรู้

ข. ชิมซับ

ค. พัฒนา

ง. เรียนรู้

5. ก. เร่งรีบ

ข. รวบรวม

ค. กะทัดรัด

ง. เร่งรัด

ตอนที่ 5 ความเข้าใจในภาษา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่ให้ไว้ดังต่อไปนี้ จากนั้นตอบคำถามที่กำหนดให้

เราต้องการให้เด็กไทยที่เกิดและเติบโตในสหรัฐอเมริกา รู้จักประเทศไทยและวัฒนธรรมไทย เราพาเขามาฝึกเพื่อให้รู้ว่าที่ไต่ยืนได้ฟังมานั้น จริงหรือไม่ อย่างไร โดยเน้นการไปทัศนศึกษา

1. ผู้เขียนบทความนี้มีความรู้สึกเช่นไร

ก. ว้าวเหว

ข. ดีใจ

ค. เห็นคุณค่า

ง. ซาบซึ้ง

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อความนี้ตอบคำถาม

คำว่าทูลเกล้าทูลกระหม่อมนั้น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้ทูลพระราชวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร รับสั่งว่า โบราณใช้ทูลเกล้าทูลกระหม่อม เพราะหมายถึง ยกขึ้นทูลหัว ส่วนทูล เป็นคำภาษาเขมร แปลว่า บอก ความหมายไม่เข้ากัน จึงจำเป็นต้องผันมาใช้ในกรณีนี้ อย่างไรก็ตาม คณะรัฐมนตรีมีมติให้ใช้ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน จึงต้องใช้ว่า ทูลเกล้าทูลกระหม่อม

2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของการโต้แย้งในข้อความข้างต้น

ก. การชี้ความไม่ถูกต้องของข้อมูล

ข. การอ้างแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

ค. การศึกษาค้นคว้าข้อสนับสนุนหรืค้านะ

ง. การตั้งสมมุติฐานและใช้วิธีการอนุมาน

คำชี้แจง จงใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ ตอบคำถาม

สัจดเลียงคนดังระฆังเจี๊ยบ	เย็นยะเยียบยามนอนริมเนินผา
เมื่อยามแคนแสนทุเรศเวทนา	ต้องไสยาอยู่กลางน้ำค้างพราว
ทั้งต้องน้ำอมฤตเมื่อดึกเจี๊ยบ	แสนยะเยียบเนื้อเย็นเป็นเหน็บหนาว
ทั้งหนาวลมหนาวพรมน้ำค้างพราว	ไหนจะหนาวซากผาศิลายืน
ไฉนหาอื่นพอชื่นอารมณ์ได้	แต่หนาวใจยากแค้นนี้แสนเข็ญ
ทั้งหนาวนอนไกลนุชสุดจะเย็น	ใครปะเป็นเหมือนหนึ่งข้าจะว่าจริง

3. ข้อใดเป็นความรู้สึกที่เด่นชัดที่สุดของกวี

- ก. เศร้าหมอง
- ข. หดหู่
- ค. อาลัย
- ง. อ้างว้าง

แบบวัดความสนใจและพฤติกรรมด้านภาษาไทย

คำชี้แจง แบบวัดนี้ ประกอบไปด้วยข้อความเกี่ยวกับความสนใจในภาษาไทยและบุคลิกภาพที่แสดงออกเกี่ยวกับภาษาไทยขอให้ท่านพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ

แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ช่องด้านซ้าย เป็นการประเมินความสนใจของตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่อง ดังนี้

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับตัวของท่านมากที่สุด

จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับตัวท่านมาก

จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับตัวท่าน

จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับตัวท่านน้อย

ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับตัวของท่านเลย

แบบวัดด้านความสนใจ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อย ที่สุด	ไม่จริงเลย
1.ข้าพเจ้าสนใจ ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับ ภาษาไทย					
2.ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนรู้เทคนิคต่างๆในการใช้ ภาษาไทย					
3. ภาษาไทยเป็นภาษาที่ข้าพเจ้าสนใจ					
4. ข้าพเจ้าจะซื้อหนังสือวรรณกรรมเกี่ยวกับ ภาษาไทย เมื่อมีโอกาส					
5. ข้าพเจ้าสนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากกว่าวิชาอื่น					
6. สนุกทบทวนเป็นบุคคลที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ					
7. ข้าพเจ้าอยากมีมุมหนังสือวรรณกรรมภาษาไทย ส่วนตัวในบ้าน					
8. ข้าพเจ้าตระหนักในคุณค่าของวรรณคดีไทย					
9. ขุนช้าง ขุนแผน เป็นวรรณคดีที่น่าสนใจ ติดตาม					
10. ข้าพเจ้าสนใจ และเห็นความสำคัญของสำนวน สุภาษิตของไทย จึงอยากที่จะรวบรวมเก็บไว้					
11. ข้าพเจ้าสนใจ ศึกษาที่มาของภาษาไทย					
12. ข้าพเจ้าสนใจที่จะติดตามวรรณกรรมไทย เรื่องใหม่ๆ					
13. ข้าพเจ้าสนใจ ที่จะสะสมบทนิพนธ์ กลอน ภาษาไทย					
14.ประวัติของวรรณคดีไทย ทำให้ข้าพเจ้าสนใจ ที่จะศึกษาค้นคว้าเรียนรู้					
15.ข้าพเจ้าอยากศึกษาค้นคว้าสิ่งเกี่ยวกับ ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง					

แบบวัดด้านพฤติกรรม	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อยที่สุด	ไม่จริงเลย
1. ข้าพเจ้าสามารถเขียนภาษาไทย หรือบรรยาย ความหมายของสิ่งต่างๆ ได้อย่างชัดเจน โดยใช้ ถ้อยคำที่รัดกุมและเหมาะสม					
2. ทุกครั้งที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย ข้าพเจ้าจะ เข้าร่วมกิจกรรม					
3. ข้าพเจ้าดูรายการโทรทัศน์ทุกรายการ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย					
4. ข้าพเจ้ามักแต่งคำประพันธ์ภาษาไทยส่งประกวด					
5. ข้าพเจ้ามีสมุดจดบันทึก เกี่ยวกับความรู้ด้าน ภาษาไทยติดตัว					
6. ข้าพเจ้าเข้าแข่งขันเขียนคำขวัญภาษาไทย					
7. ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะต่างๆทางการเขียน แต่งเรื่องราวภาษาไทย					
8. ข้าพเจ้าแต่งนิทาน ทั้งเรื่องสั้นและยาวได้					
9. ข้าพเจ้าติดตามอ่านวารสารที่เกี่ยวกับภาษาไทย					
10. ข้าพเจ้ามักจดบันทึกคำศัพท์ภาษาไทยไว้อ่าน					
11. เมื่อขาดเรียน และไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในวิชา ภาษาไทย ข้าพเจ้าจะติดตามบทเรียนและซักถาม จากเพื่อนหรือครู					
12. เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในการเรียนภาษาไทย ข้าพเจ้าจะซักถามปัญหากับอาจารย์ผู้สอนทันที					
13. ข้าพเจ้ามักแต่งกลอนภาษาไทยทั้งสั้น และยาว ในเวลาว่าง					
14. ข้าพเจ้าแต่งเรื่องราวที่สอดคล้องกับวรรณคดี ของไทยโดยใช้ความคิดของตนเอง					

คู่มือดำเนินการสอบแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีแนวโน้มบ่งบอกว่า บุคคลจะประสบความสำเร็จในด้านภาษาไทย ของเด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ลักษณะด้านการรู้คิดเกี่ยวกับคำศัพท์ทางภาษาไทย หมายถึง การรู้คิดในด้านคำศัพท์ทางภาษาไทย ได้แก่ ศัพท์สัมพันธ์ การเติมข้อความ คำที่มีความหมายใกล้เคียง ความเข้าใจในภาษา คำที่ไม่เข้าพวก

1.2 ลักษณะด้านความสนใจภาษาไทย หมายถึง การให้ความสนใจใส่เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่ การค้นคว้า ติดตาม สะสม รวบรวมสิ่งที่เกี่ยวกับภาษาไทย

1.3 ลักษณะด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย หมายถึง การแสดงออกที่เกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่ จดบันทึก เขียนแต่งกลอน อ่านหนังสือ ที่เกี่ยวกับภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ

2. แบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย หมายถึง แบบวัดที่สร้างขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านภาษาไทย โดยวัดในด้านต่อไปนี้

2.1 ทางด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่

2.1.1 ศัพท์สัมพันธ์ หมายถึง การใช้ความสามารถในการหาความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกัน

2.1.2 การเติมข้อความ หมายถึง การหาคำหรือข้อความที่ถูกต้องจากแบบทดสอบมาเติมลงในข้อความที่ขาดไป ให้ความหมายที่ถูกต้องและสมบูรณ์

2.1.3 คำที่มีความหมายใกล้เคียง หมายถึง ความสามารถด้านภาษาไทยในการหาความหมายของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คล้ายกัน ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.1.4 ความเข้าใจในภาษา หมายถึง ความสามารถในการแปลความตีความ และขยายความในภาษาไทย ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.1.5 คำที่ไม่เข้าพวก หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์พิจารณาว่าประโยคหรือวลีในแบบทดสอบที่สร้างขึ้นอันใด ให้ความหมายผิดแผกไปจากข้ออื่นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.2 ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย หมายถึง การให้ความสนใจใส่ในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ได้แก่ การค้นคว้า ติดตาม สะสม รวบรวม สิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย

2.3 ด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับภาษาไทย หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออก เกี่ยวกับภาษาไทยได้แก่ เขียนจดบันทึกคำศัพท์แปลกๆทางภาษาไทย แต่งกลอน เขียนแต่งเรื่องราวจากความคิดของตนเอง อย่างสม่ำเสมอ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาไทยทุกครั้งที่มีโอกาส

โครงสร้างของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 57 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามแบบ ถูก – ผิด ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยนั้น ครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้คิดเกี่ยวกับภาษาไทย	28 ข้อ
2. ด้านความสนใจที่มีต่อภาษาไทย	15 ข้อ
3. ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย	14 ข้อ

การสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

ในการสร้างแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ได้ดำเนินการสร้าง ทดลอง และปรับปรุง ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม 2547 จึงสำเร็จตามความต้องการ การดำเนินการทดลองและปรับปรุงมี ดังนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างนิยามกับข้อสอบ ในแต่ละด้านของการวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 136 ข้อ ผลปรากฏว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบไว้ทั้งหมดทุกข้อ รวมจำนวน 136 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบในครั้งต่อไป

2. การทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย จำนวน 136 ข้อ ไปทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน และได้นำผลการทดสอบ มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับที่ตัดข้อนั้นออก (Corrected item total correlation) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ คือข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ได้จำนวน 57 ข้อ

3. การทดสอบกับกลุ่มรู้จัก (Know group) ผู้วิจัยได้นำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการคัดเลือกกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 57 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มรู้จักที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามด้านการรู้คิดด้านภาษาไทย แบบถูก - ผิด หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการ KR-20 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการรู้คิดด้านภาษาไทยเท่ากับ .7967

ตอนที่ 2 ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค ด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาไทยเท่ากับ .8881 และแบบวัดด้านพฤติกรรมด้านภาษาไทยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8510

4. การทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไปทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1000 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัด โดยนำคะแนนที่ได้ ไปคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) แล้วเปรียบเทียบกับค่าที่ปกติ (Normlized T - Score)

วิธีดำเนินการวัดลักษณะที่พึงประสงค์

วิธีดำเนินการวัดแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนวัดลักษณะที่พึงประสงค์ ดำเนินการ ดังนี้

กำหนดวัน เวลา และสถานที่ล่วงหน้า

เตรียมแบบทดสอบให้พร้อมโดยมีจำนวนเพื่อให้เพียงพอกับผู้ทดสอบ

2. วิธีดำเนินการวัด ดำเนินการ ดังนี้

แจ้งวัตถุประสงค์ และประโยชน์ของการทำแบบวัดให้ผู้เข้าสอบเข้าใจ

มีผู้ดำเนินการวัด 1 คน และผู้ช่วย 1 คน โดยผู้ดำเนินการจะอ่านคำชี้แจงให้ผู้ทำแบบวัดได้เข้าใจทุกคน และให้ผู้ทำแบบวัดลงมือทำแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยพร้อมกันทุกคน

3. เก็บรวบรวมแบบวัดเมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบวัดในแต่ละฉบับ และทำการให้คะแนนเพื่อหาค่าเกณฑ์ปกติ

วิธีการตรวจให้คะแนน

การให้คะแนนของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ แบบวัดด้านความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0

เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนของแบบวัดด้านความสนใจและพฤติกรรม

ให้คะแนนตัวเลือกที่ได้ 5 คะแนนได้มาจากการมีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยจริงมากที่สุด 4 คะแนนได้มาจากการมีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยจริงมาก 3 คะแนนได้มาจากการมีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยจริง 2 คะแนนได้มาจากการมีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยจริงน้อยที่สุด 1 คะแนนได้มาจากการมีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยไม่จริงเลย

คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย มาสร้างเกณฑ์ปกติ โดยสร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ ดังนี้

คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนที่ปกติ ของแบบวัดด้านการรู้คิดมีค่า T อยู่ระหว่าง 17 - 73 และพิจารณาระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ตามเกณฑ์ได้ดังนี้

ตั้งแต่ T 76 และสูงกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านรู้คิดสูงมาก

ตั้งแต่ T 66 - 75 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านรู้คิดสูง

ตั้งแต่ T 56 - 65 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านรู้คิดปานกลาง

ตั้งแต่ T 46 - 55 แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านรู้คิดต่ำ

ตั้งแต่ T 45 - และต่ำกว่า แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านรู้คิดต่ำมาก

ตารางคะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดการรู้คิดด้านภาษาไทย

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
73	28	22	98.90
68	27	26	96.50
64	26	62	92.10
60	25	98	84.10
56	24	131	72.65
53	23	125	59.85
50	22	80	49.60
48	21	43	43.45
47	20	57	38.45
46	19	43	33.45
45	18	42	29.20
43	17	67	23.75
41	16	49	17.95
39	15	41	13.45
37	14	38	9.50
35	13	27	6.25
32	12	21	3.85
29	11	16	2.00
26	10	6	0.90
23	9	5	0.35
17	8	1	0.05
รวม		1000	

คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนที่ปกติ ของแบบวัดด้านความสนใจมีค่า T อยู่ระหว่าง 20 - 83 และพิจารณาระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ตามเกณฑ์ได้ดังนี้

ตั้งแต่ T 76 และสูงกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยสูงมาก
ตั้งแต่ T 66 - 75	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยสูง
ตั้งแต่ T 56 - 65	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยปานกลาง
ตั้งแต่ T 46 - 55	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยต่ำ
ตั้งแต่ T 45 - และต่ำกว่า	แปลว่า มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยต่ำมาก

ตารางคะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาไทย

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
83	73	1	99.95
80	72	1	99.85
77	69	4	99.60
74	68	3	99.25
73	67	5	98.85
71	66	6	98.30
70	65	2	97.90
70	64	5	97.55
68	63	12	96.70
67	62	3	95.95
67	61	7	95.45
66	60	9	94.65
65	59	8	93.80
64	58	12	92.80
64	57	9	91.75
63	56	17	90.45
62	55	26	88.30
61	54	27	85.65
59	53	29	82.85
58	52	35	79.65
57	51	32	76.30
56	50	26	73.40
55	49	36	70.30
54	48	48	66.10
53	47	34	62.00
52	46	30	58.80

ตาราง (ต่อ) คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาไทย

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
51	45	48	54.90
50	44	39	50.55
49	43	45	46.35
48	42	38	42.20
47	41	41	38.25
46	40	38	34.30
45	39	40	30.40
44	38	26	27.10
43	37	38	23.90
42	36	30	20.50
41	35	25	17.75
40	34	27	15.15
39	33	24	12.60
38	32	16	10.60
37	31	15	9.05
36	30	11	7.75
35	29	14	6.50
34	28	14	5.10
32	27	14	3.70
30	26	9	2.55
29	25	7	1.75
27	24	4	1.20
26	23	3	0.85
25	22	2	0.60

ตาราง (ต่อ) คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านความสนใจด้านภาษาไทย

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
24	21	2	0.40
20	20	3	0.15
รวม		1000	

คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบวัดลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยของเด็ก
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนที่ปกติ ของแบบวัดด้านพฤติกรรมมีค่า T อยู่ระหว่าง 17 - 80
 และพิจารณาระดับของลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทย ตามเกณฑ์ได้ดังนี้

ตั้งแต่ T 76 และสูงกว่า	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านพฤติกรรมสูงมาก
ตั้งแต่ T 66 - 75	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านพฤติกรรมสูง
ตั้งแต่ T 56 - 65	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านพฤติกรรมปานกลาง
ตั้งแต่ T 46 - 55	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านพฤติกรรมต่ำ
ตั้งแต่ T 45 - และต่ำกว่า	แปลว่า	มีลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภาษาไทยด้านพฤติกรรมต่ำมาก

ตารางคะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านพฤติกรรมด้านภาษาไทย

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
80	65	3	99.85
77	63	2	99.60
75	62	3	99.35
73	61	3	99.05
72	60	4	98.70
71	57-59	6	98.00 - 98.40
70	56	8	97.50
69	55	6	96.80
68	54	6	96.20
67	52-53	4	95.60 – 95.80
66	51	13	94.85
65	50	13	93.55
64	48-49	23	91.20 – 92.35
63	47	16	89.80
62	46	18	88.10
61	45	22	86.10
60	44	21	83.95
59	43	31	81.35
58	42	39	77.85
57	41	33	74.25
55	40	41	70.55
54	39	30	67.00
53	38	51	62.95
52	37	44	58.20
51	36	41	53.95
50	35	60	48.90

ตาราง(ต่อ) คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบวัดด้านพฤติกรรมด้านภาษาไทย

T - score	คะแนน	ความถี่	Percentile Range
48	34	60	43.60
47	33	46	39.55
46	32	35	35.95
45	31	37	31.85
44	30	45	28.10
43	29	30	24.85
42	28	35	21.65
41	27	29	18.80
40	26	28	15.95
39	25	29	13.30
38	24	24	11.05
36	23	21	8.10
34	22	38	5.00
32	21	24	3.35
30	20	9	2.30
28	19	12	1.45
26	18	5	0.85
24	17	7	0.40
21	15	2	0.20
17	14	2	0.05
รวม		1000	

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ชื่อ	นายอัมรินทร์ วิระยะวงศ์
วันเดือนปีเกิด	16 สิงหาคม พ.ศ. 2519
สถานที่เกิด	อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	13/80 หมู่ที่ 17 แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียน วัดเวฬุณารามวิทยาคม
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียน วัดเวฬุณารามวิทยาคม
พ.ศ. 2544	พธ.บ. วิชาเอกจิตวิทยา จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. 2548	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ